

PLE DE L'AJUNTAMENT

Sessió Extraordinària
Acta núm. 12

Dijous, 16 de novembre de 2005
1a. convocatòria

Senyors/Senyores assistents:

Alcalde-President: SR. JOAQUIM BALSERA GARCIA

Regidors/Regidores: SRA. LAURA BARRUFET MIRÓ, SR. JOSÉ OBISPO VALLECILLOS, SRA. ANNA Mª BECERRA PEÑA, SR. MANUEL MANIEGA PRIETO, SR. VICENTE NAVARRO SIERRA, SRA. Mª TERESA TORRENTS CANO, SR. VÍCTOR CARNERO LÓPEZ, SR. JOSE-Ma. MARTIN QUIÑONES, SRA. Mª BRUGUERS JARDÍ ANGUERA, SRA. M^a. CARMEN LEÓN RODRÍGUEZ, SR. DIDAC PESTAÑA RODRIGUEZ, SR. JOSEP LLOBET NAVARRO, SR. JOSE-ANTONIO SÁEZ LÓPEZ, SR. SERGIO ENGLI IZQUIERDO, SR. JAUME GRAU LÓPEZ, SRA. EMMA BLANCO ANGUERA, SR. JOSEP M^a. DALMAU NOVELL, SR. F. XAVIER ALAVEDRA I AMBRÓS, SR. MARCEL-LÍ REYES I VIDAL, i SR. JUAN ANTONIO HEREDIA HEREDIA.

Funcionaris:

Secretari: Sr. Guillermo de Prada Bengoa

Cap del Servei de Secretaria: Sr. Jaume Tutusaus Torrents.

Interventor: Sr. Gonzalo Bescós Aznar

En el Saló de Plens de l'Ajuntament, situat a la Plaça de Jaume Balmes, s/n, es va reunir el Ple de l'Ajuntament el dia setze de novembre de dos mil cinc, en sessió ordinària, primera convocatòria, amb la presidència del Sr. Joaquim Balsera Garcia, alcalde-president, concorrent els senyors/les senyores que s'esmenten més amunt, assistits pel secretari general, Sr. Guillermo de Prada Bengoa.

Els Sr. JUAN-ANTONIO HEREDIA HEREDIA, es va incorporar a la sessió després d'haver començat aquesta, en el moment que a l'acta s'indica.

Tant al començament com durant tota la sessió es va donar el quòrum d'assistència (1/3 del nombre legal) exigint per a la constitució vàlida del Ple, per l'art. 46.2.c) de la Ley de Bases.

I essent les dinou hores, quaranta-cinc minuts, el Sr. alcalde-president, va declarar oberta la sessió.

Es van prendre per unanimitat, llevat d'aquells casos on expressament s'indica altra cosa, els acords següents:

1 - ACTA SESSIÓ ANTERIOR

Aprovar l'acta de la sessió anterior núm. 11 de data 27 d'octubre de 2005.

PART RESOLUTIVA DEL PLE

Es va incorporar a la sessió el Sr. Heredia

2- PRESSUPOST GENERAL ANY 2006

PRIMER.- Aprovar inicialment, tal com es disposa en l'Art. 162 i ss. del Real Decreto Legislativo 2/2004, de 5 de marzo, por el que se aprueba el texto refundido de la Ley Reguladora de las Haciendas Locales, el PRESSUPOST GENERAL per a l'exercici de l'any 2006 i les seves Bases d'Execució, que compren el Pressupost de l'Ajuntament, el dels Organismes Autònoms que del mateix depenen (Patronat de Serveis Comunitaris, Patronat Municipal d'Esports, Institut Municipal de Gestió del Patrimoni Cultural i Natural, Institut Municipal per la Promoció i Activació de la Ciutat, "IMPAC"), i les previsions d'ingressos i despeses de les Empreses Municipals (Prestació de Serveis al Ciutadà, SA, Gavanenca de Terrenys i Immobles, SA, Gavanenca d'Obres, SL i Gavà Televisió, SL).

El resum numèric, per capítols, dels diferents Pressupostos que s'integren en el Pressupost General és el següent:

PRESSUPOST DE L'AJUNTAMENT

ESTAT DE DESPESES

CAPITOL I	- Despeses de personal.....	10.650.000'00 €
CAPITOL II	- Despeses en béns corrents i serveis.....	4.718.500'00 €
CAPITOL III	- Despeses financeres.....	650.000'00 €
CAPITOL IV	- Transferències corrents.....	15.408.640'00 €
CAPITOL VI	- Inversions Reals.....	5.830.952'00'-€
CAPITOL VII	- Transferències de capital.....	890.000'00 €
CAPITOL IX	- Passius Financers.....	1.829.860'00 €
	TOTAL:.....	39.977.952'00 €

ESTAT D'INGRESSOS

CAPITOL I	- Impostos Directes.....	15.824.500'00 €
CAPITOL II	- Impostos Indirectes.....	1.500.000'00 €
CAPITOL III	- Taxes i altres ingressos.....	5.481.500'00 €
CAPITOL IV	- Transferències corrents.....	9.413.000'00 €
CAPITOL V	- Ingressos Patrimonials.....	1.035.000'00 €
CAPITOL VI	- Alienació d'Inversions reals.....	3.000'00 €
CAPITOL VII	- Transferències de capital.....	720.952'00 €
CAPITOL IX	- Passius Financers.....	6.000.000'00 €
	TOTAL:.....	39.977.952'00 €

PRESSUPOST DEL PATRONAT
DE SERVEIS COMUNITARIS

ESTAT DE DESPESES

CAPITOL I	- Despeses de personal.....	2.337.368'00 €
CAPITOL II	- Despeses en béns corrents i serveis.....	1.153.628'00 €
CAPITOL III	- Despeses financeres.....	4.450'00 €
CAPITOL IV	- Transferències corrents.....	456.150'00 €
CAPITOL VI	- Inversions reals.....	37.250'00 €
CAPITOL IX	- Passius Financers.....	37.864'00 €
	TOTAL:.....	4.026.710'00 €

ESTAT D'INGRESSOS

CAPITOL III	- Taxes i altres ingressos.....	112.700'00 €
CAPITOL IV	- Transferències corrents.....	3.913.010'00 €
CAPITOL V	- Ingressos Patrimonials.....	1.000'00 €
	TOTAL:.....	4.026.710'00 €

PRESSUPOST DEL PATRONAT MUNICIPAL D'ESPORTS

ESTAT DE DESPESES

CAPITOL I	- Despeses de personal.....	1.097.500'00 €
CAPITOL II	- Despeses en béns corrents i serveis.....	1.184.300'00 €
CAPITOL III	- Despeses financeres.....	12.700'00 €
CAPITOL IV	- Transferències corrents.....	67.000'00 €
CAPITOL VI	- Inversions reals.....	15.500'00 €
CAPITOL IX	- Passius Financers.....	20.100'00 €
	TOTAL:.....	2.397.100'00 €

ESTAT D'INGRESSOS

CAPITOL III	- Taxes i altres ingressos.....	1.203.600'00 €
CAPITOL IV	- Transferències corrents.....	1.191.500'00 €
CAPITOL V	- Ingressos Patrimonials.....	2.000'00 €
	TOTAL:.....	2.397.100'00 €

PRESSUPOST DE L'INSTITUT MUNICIPAL DE GESTIÓ DEL PATRIMONI
CULTURAL I NATURAL

ESTAT DE DESPESES

CAPITOL I	- Despeses de personal.....	400.910'00 €
CAPITOL II	- Despeses en béns corrents i serveis.....	274.770'00 €
CAPITOL III	- Despeses financeres.....	2.600'00 €
CAPITOL IV	- Transferències corrents.....	4.400'00 €
CAPITOL VI	- Inversions reals.....	54.480'00 €
CAPITOL IX	- Passius Financers.....	23.400'00 €
	TOTAL:.....	760.560'00 €

ESTAT D'INGRESSOS

CAPITOL III	- Taxes i altres ingressos.....	17.010'00 €
CAPITOL IV	- Transferències corrents	743.100'00 €
CAPITOL V	- Ingressos patrimonials.....	450'00 €
	TOTAL:.....	<u>760.560'00 €</u>

PRESSUPOST DE L'INSTITUT MUNICIPAL PER A LA PROMOCIO I ACTIVACIO DE LA CIUTAT "IMPAC"

ESTAT DE DESPESES

CAPITOL I	- Despeses de personal.....	1.154.400'00 €
CAPITOL II	- Despeses en béns corrents i serveis.....	704.600'00 €
CAPITOL III	- Despeses financeres.....	4.500'00 €
CAPITOL IV	- Transferències corrents	56.700'00 €
CAPITOL VI	- Inversions reals.....	5.800'00 €
CAPITOL IX	- Passius Financers	10.000'00 €
	TOTAL:.....	<u>1.936.000'00 €</u>

ESTAT D'INGRESSOS

CAPITOL III	- Taxes i altres ingressos.....	242.820'00 €
CAPITOL IV	- Transferències corrents	1.692.680'00 €
CAPITOL V	- Ingressos patrimonials.....	500'00 €
	TOTAL:.....	<u>1.936.000'00 €</u>

PREVISIONS DE DESPESES I INGRESSOS DE LA SOCIETAT MERCANTIL "PRESEC,S.A."

PREVISIONS DE DESPESES

- Despeses de personal.....	5.700.522'00 €
- Despeses en béns corrents i serveis.....	1.395.886'00 €
- Despeses financeres	65.000'00 €
- Inversions reals.....	730.000'00 -€
- Passius Financers	153.592'00 €
TOTAL:.....	<u>8.045.000'00 €</u>

PREVISIONS D'INGRESSOS

- Taxes i altres ingressos.....	415.000'00 €
- Transferències corrents	6.900.000'00 €
- Transferències de capital.....	730.000'00 €
TOTAL:.....	<u>8.045.000'00 €</u>

PREVISIONS DE DESPESES I INGRESSOS
DE LA SOCIETAT MERCANTIL "GTI,SA"

PREVISIONS DE DESPESES

- Despeses de personal.....	715.000'00 €
- Despeses en béns corrents i serveis.....	477.000'00 €
- Despeses financeres.....	256.000'00 €
- Transferències corrents.....	98.000'00 €
- Passius financers.....	596.000'00 €
- Inversions reals.....	13.824.000'00 €
<u>TOTAL:</u>	<u>15.966.000'00 €</u>

PREVISIONS D'INGRESSOS

- Ingressos Patrimoniais.....	346.000'00 €
- Alienació d'Inversions reals.....	15.620.000'00 €
<u>TOTAL:</u>	<u>15.966.000'00 €</u>

PREVISIONS DE DESPESES I INGRESSOS DE LA SOCIETAT MERCANTIL
"GAVANENCA D'OBRES, SL"

PREVISIONS DE DESPESES

- Despeses de personal.....	110.750'00 €
- Despeses en béns corrents i serveis.....	181.840'00 €
- Despeses financeres.....	60.000'00 €
- Inversions reals.....	1.611.587'00 €
<u>TOTAL:</u>	<u>1.964.177'00 €</u>

PREVISIONS D'INGRESSOS

- Transferències de capital.....	1.964.177'00 €
<u>TOTAL:</u>	<u>1.964.177'00 €</u>

PREVISIONS DE DESPESES I INGRESSOS
DE LA SOCIETAT MERCANTIL "GAVA TELEVISIO,SL"

PREVISIONS DE DESPESES

- Despeses de personal.....	427.000'00 €
- Despeses en béns corrents i serveis.....	181.300'00 €
- Despeses financeres.....	6.700'00 €
- Inversions reals.....	60.000'00 €
- Passius financers.....	17.000'00 €
<u>TOTAL:</u>	<u>692.000'00 €</u>

PREVISIONS D'INGRESSOS

- Taxes i altres ingressos.....	123.000'00 €
- Transferències corrents.....	509.000'00 €
- Transferències de capital.....	60.000'00 €
<u>TOTAL:</u>	<u>692.000'00 €</u>

A l'esmentat Pressupost, i com document incorporat al mateix conforme al que disposa l'Art. 90 de la Ley 7/1985, de 2 d'abril, Reguladora de les Bases del Règimen Local, s'acompanya la PLANTILLA DE L'AJUNTAMENT DE GAVÀ i la Relació de llocs de treball (RPT) per a l'exercici de l'any 2006 que compren els llocs de treball reservats a funcionaris de carrera, personal eventual i personal contractat en règim de dret laboral.

S'acompanya també les PLANTILLES DELS ORGANISMES AUTÒNOMS.

SEGON.- Exposar el Pressupost al públic per termini de 15 dies, comptats a partir del següent al de publicació en el Butlletí Oficial de la Província del corresponent anunci (art. 20.1 Real Decreto 500/1990, de 20 d'abril), durant los quals els interessats (artº 169.1 del Real Decreto Legislativo 2/2004, de 5 de marzo, por el que se aprueba la Ley Reguladora de las Haciendas Locales) podran examinar-lo i presentar reclamacions (art. 170.2 del mateix Real Decreto Legislativo 2/2004, de 5 de marzo) davant el Ple.

TERCER.- El Pressupost es considerarà definitivament aprovat si no s'haguessin presentat reclamacions; en cas contrari, el Ple disposarà del termini d'un mes per a resoldre-les (Artº 169.1 del Real Decreto Legislativo 2/2004, de 5 de marzo).

Aquest punt de l'ordre del dia de la sessió va ser aprovat per tretze (13) vots a favor (12 PSC, i 1 I-EV-IG) i vuit (8) en contra (Sr. Llobet, Sáez i Engli del PPC, Sr. Grau i Sra. Blanco d'EUiA-IU, Sr. Dalmau i Alavedra de CiU, i Reyes d'ERC), donant-se per tant el vot favorable de la majoria simple (més vots afirmatius que negatius) dels membres de la Corporació presents –en aquest moment- a la sessió (21), quòrum que, amb caràcter general, exigeix l'art. 47.1 de la Ley 7/1985, de 2 de abril, Reguladora de las Bases del Régimen Local, i l'art. 114.1 del Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya.

Atorgada la paraula pel Sr. Alcalde, el Sr. Víctor Carnero, ponent de l'Àrea d'Hisenda, va començar la seva intervenció indicant que avui, com cada any per aquestes dades, es presentava al Ple Municipal, per al seu debat i consideració, el Pressupost de l'Ajuntament de Gavà de l'any 2006, que integrava el d'aquesta Corporació i els dels seus Organismes Autònoms i Societats Municipals. Els Pressupostos – va dir el Sr. Carnero- inclouen les despeses corrents, les inversions i les fonts d'ingressos, afegint que el pressupost consolidat per a l'exercici del 2006 pujava fins a 59.409.122 €. A aquests efectes, el Sr. Víctor Carnero va dir que d'acord amb la normativa vigent, els elements que integraven els Pressupostos Generals de l'Ajuntament eren els següents:

- L'estat d'ingressos, on figuraven les estimacions dels diferents recursos econòmics a liquidar durant l'any 2006 que s'utilitzarien per a finançar els crèdits de despesa.
- L'estat de les despeses, on s'especificaven els crèdits necessaris per tal de posar en pràctica el conjunt de programes i activitats previstos en que es traduïen les fites i objectius polítics, compromesos amb la ciutadania, que calia assolir.
- Les Bases d'execució del Pressupost, que contenien l'adaptació de les disposicions generals en matèria pressupostària a l'organització i circumstàncies específiques de l'Ajuntament de Gavà, així com totes aquelles altres necessàries per a la seva gestió, establint quantes previsions es consideraven convenientes per a la millor realització de les despeses i recaptació dels ingressos.
- La documentació complementària:
 - o L'annex de personal
 - o L'annex de les inversions a realitzar durant l'any 2006, on es definien els projectes d'inversions i el seu finançament.
 - o L'estat de previsió de moviments i situació del deute.

- o L'estat de consolidació del pressupost del propi Ajuntament amb el de tots els pressupostos dels seus organismes autònoms i els estats de previsió de despeses i ingressos de les seves societats mercantils.

El Pressupost era, doncs, l'instrument econòmic necessari per aconseguir els objectius proposats i, en aquest cas, la plasmació o l'execució dels acords del pacte de govern que van signar els grups municipals del PSC i IC-EV-IG. En aquest sentit, constava en el pressupost l'assignació econòmica, partida per partida, adient per a l'assoliment dels objectius que l'equip de govern pretenia materialitzar en el proper exercici, afegint que es presentava una estructura pressupostària renovada que incorpora classificació orgànica i reajusta la classificació funcional existent a l'objecte de clarificar i millorar la gestió a la vegada que facilita la interpretació de les seves dades. A més, va dir el Sr. Carnero, el Pressupost feia palesos els compromisos de govern ja que apostava clarament per oferir més serveis, més obra pública per a les persones i per resoldre els problemes de la ciutadania de forma propera i eficaç. Tanmateix, i abans d'entrar en el detall del Pressupost, el Sr. Carnero va exposar quin era el marc econòmic, financer i polític que determinava la seva elaboració. En aquest sentit doncs, i pel que feia referència al marc econòmic i financer amb caràcter general, tant per avaluar els ingressos com per determinar les despeses les bases utilitzades havien estat les següents:

- La proposta d'aprovació de les Ordenances Fiscals per a l'any 2006.
- L'evolució experimentada pels ingressos i les despeses en els últims anys.
- L'IPC esperat al tancament de l'exercici, al voltant del 3,5 - 3,8 %.
- L'evolució dels tipus d'interès esperats per a l'any vinent.

Així doncs, el Sr. Víctor Carnero va dir que l'aplicació d'aquests paràmetres de base permetia concretar l'avaluació dels ingressos i de les despeses previstos per a l'any 2006. D'altra banda, i pel que feia al marc polític local, el pressupost contemplava, com ja s'indicava anteriorment, aquelles actuacions previstes al programa de govern municipal i aquelles altres contemplades al pacte de govern que van signar els grups municipals del PSC i IC-EV-IG per a l'actual mandat municipal. Per això, dins el marc exposat, s'havien definit les prioritats polítiques que determinaven els eixos d'actuació, modeladors del pressupost per a l'exercici 2006, prioritats que en opinió del ponent feien del pressupost un important instrument per tal de dur a terme polítiques de proximitat, de resposta a les necessitats reals dels ciutadans i les ciutadanes de Gavà.

Exposat l'anterior, el Sr. Carnero va dir que les prioritats de despesa del pressupost es concentraven en les següents àrees:

Més i millors serveis a les persones.

A aquests efectes, el Sr. Carnero va assenyalar que augmentaven les aportacions adreçades a desenvolupar més benestar social: el pressupost contemplava increments de les prestacions familiars en un 18%, en els ajuts a domicilis, un 46%; i en l'aportació municipal a polítiques socials en un 6,3%. A més, el Pressupost permetria desenvolupar equipaments des d'on dinamitzar i impulsar noves polítiques de benestar social que haurien de contribuir a la cohesió social: el Casal Municipal de la Gent Gran de Can Tintorer o l'auditori Joan Maragall, n'eren dos exemples ben clars. En aquest sentit, el Sr. Carnero va dir que el 2006 es destinarien 1.098.000 euros a aquestes dues inversions, amb la finalitat de crear més serveis de proximitat adreçats a la gent gran i al foment d'activitats artístiques i culturals. Per altra part, va dir que també s'havien previst actuacions que concretaven les polítiques socials adreçades a la inserció laboral dels treballadors i de les treballadores. Per això, el Pressupost preveia un increment del 15% en les partides adreçades a promoció de l'ocupació; polítiques d'ocupació que fomentaven l'autoocupació, la formació i la capacitació, així com la inserció laboral de

col·lectius com dones o joves. Finalment, va dir que el Pressupost desenvolupava benestar social quan destinava al voltant de 2400.000 euros a promoure la pràctica esportiva entre joves, escolars, gent gran i entre les famílies, fent possible que tothom tingués les mateixes oportunitats esportives. D'altra banda, el Sr. Carnero va dir que es tractava d'un pressupost que posava recursos al servei d'una idea de cultura oberta, que fomentava l'autonomia crítica de les persones i de les entitats, que promovia l'accés de tothom als béns culturals. A més, va dir que era un pressupost que apostava per una idea moderna, propera i democràtica de la cultura, i que per això, s'inclouien al Pressupost partides que feien possible una festa major més participativa; que feia possible promoure activitats que feien ciutat, que feien barri; que destinava 760.560 euros directament a conservar i divulgar el patrimoni històric, arqueològic, cultural i natural de Gavà. En definitiva, es tractava, doncs d'un pressupost que divulgava i conservava els principals senyals d'identitat del municipi, entre les generacions actuals i properes. Per això, aquest Pressupost reflectia en les seves dotacions econòmiques una prioritat per les polítiques socials, d'atenció a les persones, on primava el foment de la igualtat d'oportunitats de tots els gavanencs i les gavanenques en accedir a la cultura, al món laboral i a l'educació.

La segona prioritat de despesa (l'ordre era purament enunciatiu) era, sense dubte, consolidar

Una política social i sostenible d'habitatge

En aquest punt, el Sr. Víctor Carnero va assenyalar que es pretenia establir una política que permetés que joves i altres sectors socials amb importants problemes d'accés a l'habitatge, poguessin seguir vivint a la seva ciutat, prop de les seves famílies i de les seves amistats. Per això, el pressupost que avui es presentava permetria desenvolupar la construcció de 126 habitatges protegits al Sector de Sant Llorenç, entre els barris de Can Tintorer i Can Tries, a través de GTI i l'INCASOL, així com desenvolupar una campanya de suport a la instal·lació d'ascensors, que hauria de contribuir a millorar la qualitat de vida de col·lectius especialment vulnerables, com ara la gent gran, famílies o persones amb discapacitats, la qual suposaria enguany per al Pressupost municipal una despesa de 100.000 euros, afegint que es tractava de dues actuacions ben destacades que formarien part d'un Pla Municipal d'Habitatge, el qual hauria de desplegar tot un seguit d'actuacions adreçades a desenvolupar una política social i sostenible.

La tercera prioritat de despesa del Pressupost que presentava el govern municipal a la consideració del Ple era el

Manteniment de la ciutat i medi ambient

El Sr. Carnero va dir que el pressupost feia possible abordar de manera integral aspectes fonamentals en el manteniment de la ciutat, de tal manera que s'incrementava en un 9% el pressupost de PRESEC, un instrument eficaç i públic que permetria que el 2006 millorés encara més la neteja dels barris de Gavà; que s'apostés per una jardineria sostenible i es donés resposta a aquelles petites intervencions en l'espai públic que permetessin que Gavà funcionés cada dia millor. D'altra banda, va manifestar que es tractava d'un Pressupost que contemplava accions per a desenvolupar l'Agenda 21 local, i entre elles, les inversions i els recursos necessaris per fer possible que els ciutadans i les ciutadanes de Gavà fessin la recollida selectiva de la fracció orgànica, la qual cosa era un important pas pedagògic i efectiu per tal d'involucrar les famílies de Gavà en un concepte més sostenible de ciutat.

La quarta prioritat de despesa del pressupost que avui es presentava era la de

Posar l'accent en els barris de Gavà

Respecte d'aquest punt, el Sr. Carnero va manifestar que a través del Pla de millora dels barris de Gavà, es portarien a terme 20 actuacions que suposarien una resposta del govern municipal a les necessitats dels ciutadans i les ciutadanes de Gavà en el seu entorn més immediat, afegint que aquest pla s'iniciaria l'any vinent amb una dotació de 2.432.781 euros. A més, va dir que també es portarien a terme programes que dinamitzarien el comerç urbà de proximitat, el comerç que donava vida als barris de Gavà; i finalment, que s'endegarien també accions de promoció de la nostra ciutat, com per exemple la Fira d'Espàrrecs de Gavà; tot plegat, gairebé 400.000 euros de despesa directa. Per altra banda, va dir que es portaria a terme la consolidació dels serveis de la Policia Municipal, una policia propera que cada cop més estava al servei del compliment de les ordenances que garantien la bona convivència als nostres barris.

D'altra banda, la cinquena prioritat d'aquest Pressupost era la d'impulsar

Els grans projectes de ciutat que aporten cohesió social

En aquí, el Sr. Carnero va manifestar que el Pressupost també tenia en compte aquells grans projectes que aportaven transformacions importants en la millora de la ciutat, com per exemple, a través d'un equipament que havia de posicionar Gavà com un referent en educació i conservació del patrimoni cultural, ja que es tractava d'un equipament que havia de desenvolupar una important dimensió social, permetent que les famílies de Gavà disposessin d'un espai lúdic, científic i educatiu de gran qualitat i a la seva ciutat: el Parc Arqueològic de les Mines Prehistòriques de Gavà. En aquest sentit, el Sr. Carnero va dir que es tractava d'una inversió històrica i de país per tal de promoure l'oci intel·ligent a la nostra ciutat, i que havia de fer del nostre passat un espai de cultura, de coneixement i de promoció de Gavà de primer ordre. Per altra banda, el Sr. Carnero va dir que un altre projecte que aportaria transformacions importants del nostre municipi era la remodelació de la Rambla, ja que es tractava d'un projecte que permetria ampliar i modernitzar el centre de la ciutat, aportant solucions a la mobilitat a través del pàrking de la Plaça Batista i Roca, i que havia de fer del centre històric un espai més amable per residents i comerciants, ampliant els espais de trobada, de passeig per a tots els gavanencs i, fins i tot, de referència en l'entorn metropolità.

La sisena prioritat d'aquest pressupost no deixava de ser el de destinar recursos per a avançar cap a una

Una ciutat més participativa, més cívica i més integradora.

En aquest punt en concret, va indicar que el Pressupost contemplava els recursos humans i econòmics necessaris per a donar un salt endavant en involucrar els ciutadans i les ciutadanes en els assumptes públics de la ciutat. Així, el pressupost destinava gairebé 1 milió d'euros a fer transferències a entitats i institucions sense ànim de lucre per a fomentar el civisme, la cultura, la cooperació i la solidaritat, l'esport de base, les arts, el voluntariat i l'associacionisme. En aquest sentit, tot i que entenia la participació ciutadana com un valor integral, present a bona part de les grans prioritats d'aquest Pressupost, i que aquest valor anava moltes vegades més enllà de les aportacions econòmiques, es destinaven 145.000 euros a programes i nous serveis relacionats amb la participació ciutadana, el desenvolupament dels òrgans municipals de participació (com el Consell de Ciutat), el foment dels drets civils i la nova ciutadania, afegint que eren processos participatius presents en la gestió local, com ho mostrava el fet que aquest

mateix Pressupost es sotmetés al debat amb la ciutadania a través de l'Audiència Pública que havia de tenir lloc el proper divendres, 2 de desembre. Així mateix, i a través de diferents partides municipals i l'ajut d'altres administracions, com ara la Generalitat de Catalunya i de les entitats i societat civil, es contemplava el desenvolupament d'accions socials, educatives, laborals i cíviques que haurien de contribuir a la integració efectiva dels ciutadans i les ciutadanes immigrades, fet aquest que podria ser d'una altra manera per a un govern municipal que volia posar l'accent en la cohesió social.

En conclusió, el Sr. Carnero va dir que tal i com posaven de manifest les xifres apuntades, el Pressupost municipal per al 2006 estava al servei d'un Gavà amb més justícia social, més progressista, modern, participatiu i plural, i ho feia sense incrementar, en la pràctica, la fiscalitat municipal, i per tant, sense perjudicar les economies de les famílies. És a dir, amb una política d'ingressos també social. Per altra part, va dir el Sr. Carnero, el Pressupost estava concebut per a donar respostes properes a la quotidianitat, al dia a dia de les necessitats dels gavanencs i de les gavanenques, en donar respostes realistes, insistint en aquest aspecte, als problemes que es plantejaven des dels barris, des de les entitats, i sempre des del diàleg.

Seguidament, el Sr. Carnero va fer una explicació numèrica del pressupost, indicant en primer lloc que el Pressupost General per a l'exercici del 2006 experimentava un increment global del 9,9%, que es podia desglossar en un 8,1% d'augment de les despeses corrents i un 19,8% de les inversions. A més, va dir que el Pressupost havia de garantir la suficiència econòmica, necessària per afrontar els compromisos contrets, ensems amb el manteniment de l'equilibri que pertocava entre la previsió d'ingressos i la de despeses, presentant, en conseqüència, un Pressupost equilibrat. A més va assenyalar que el pressupost consolidat que es presentava sumava la quantitat global de 59.409.122 €, i que estava format per la suma dels pressupostos de l'Ajuntament i dels Organismes Autònoms amb personalitat jurídica pròpia i els estats de previsió d'ingressos i despeses de les Societats Municipals, després de deduir les transferències internes entre tots aquests ens. D'altra banda, va dir que el seu contingut era conegut per tots els Grups Polítics Municipals, i que aquest es presentava al Ple Municipal després d'haver estat discutit al si de les diverses Comissions Informatives i Juntes de Govern de les respectives Àrees i Organismes Autònoms, així com en els Consells d'Administració de les diferents empreses i en la Comissió Informativa d'Economia i Hisenda del proppassat dia 10, afegint que en aquesta darrera comissió es van exposar els diferents pressupostos, els seus ingressos i les seves despeses, així com les aportacions municipals, a més d'explicar les xifres, però també les actuacions que hi havien al darrera de les expressions numèriques.

Pel que fa a l'apartat d'ingressos, el Sr. Carnero va indicar que el pressupost ordinari de l'Ajuntament per a l'exercici 2006, tant pel que fa als ingressos com a les despeses, pujava a la quantitat de 33.257.000 €, afegint que respecte dels ingressos per operacions corrents, els impostos i les taxes venien determinades per les Ordenances Fiscals aprovades i per la previsió d'increment dels padrons com a conseqüència de l'augment de les bases fiscals i del nombre d'immobles (habitatges, aparcaments, locals comercials, naus industrials, etc.) i de vehicles. A aquests efectes, els ingressos ordinaris experimentaven un increment del 8,1 %, afegint que el Capítol I s'incrementava en 6,86%, el Capítol II mantenia una previsió de liquidació idèntica a la del present exercici, el Capítol III, de taxes i altres ingressos, augmentava en un 14,58%, el Capítol IV tindria un increment del 8,38 % i finalment, el Capítol V s'incrementava en un 5,18 %. Per altra part, dins del Pressupost General, el Sr. Carnero va dir que en el Capítol IX d'ingressos, es contemplava la concertació d'un crèdit de fins a un màxim de 6.000.000 €, per a finançar en part el programa d'inversions, indicant que la concreció de la seva quantia, condicions i tramitació es fixaria al seu moment. Tanmateix, el Sr. Carnero va manifestar que el pressupost reflectia les prioritats que l'equip de govern fixava per a l'exercici, indicant que es tractava d'unes prioritats que si bé ja havien estat exposades, alhora es podien

resumir en el fet de posar l'accent en la vida quotidiana de les persones, dels barris, dels veïns i de les famílies. Així doncs, d'acord amb aquesta línia d'acció que cercava, en primer lloc, el destí de recursos vers els serveis de proximitat, els serveis a la persona, el pressupost ordinari dedicava un important esforç a finançar polítiques socials que permetessin millorar la igualtat d'oportunitats, donar més suport a les necessitats de les famílies, de la joventut, de la gent gran, de les dones i d'altres col·lectius de Gavà, que fossin o bjectiu del suport de l'administració local per al foment del seu desenvolupament personal. A continuació, el Sr. Carnero va donar alguns exemples que mostraven aquest accent en la vocació social d'aquest pressupost, com ho eren l'augment de les transferències del Patronat de Serveis Comunitaris, amb un increment en les partides d'aquest organisme adreçades a programes socials, a beques de menjador i de llibres o a programes per fomentar la igualtat d'oportunitats de gènere. En la mateixa direcció s'adreçaven altres recursos, obtinguts en part de l'1% dels ingressos propis de l'Ajuntament, per tal de fomentar la cooperació internacional, i a programes per impulsar el civisme als nostres barris; a promoure els valors i les actituds relacionades amb els drets civils de la ciutadania, però també a promoure la societat del coneixement, la salut pública, els drets dels consumidors i una atenció ciutadana moderna, pròpia del segle XXI.

En un altre ordre de coses, i pel que feia a l'estructura del pressupost, el Sr. Carnero va dir que el pes relatiu dels ingressos per capítol respecte del total és el següent. Pel que respecta al Capítol I, Impostos Directes, va manifestar que representava el 47,6 % dels ingressos corrents; en relació al Capítol II, Impostos Indirectes, el 4,5 %; el Capítol III, Taxes i Altres Ingressos, el 16,5%; el Capítol IV, Transferències Corrents, el 28,3%; mentre que pel que feia al Capítol V, Ingressos Patrimonials, el 3,1 %. A aquests efectes, el Sr. Carnero va dir que al capítol IV, la quantitat més important eren les transferències d'altres administracions, bàsicament de l'Estat i, en menor mesura, de la Generalitat i de la Diputació per a programes específics.

Per altra part, i pel que feia a les despeses, el Sr. Víctor Carnero va manifestar que el pressupost de despeses de l'Ajuntament per al 2006 mostrava la despesa que es realitzava de forma centralitzada, així com les aportacions, tant per a despesa ordinària com per a inversions, que lliuraria l'Ajuntament als Organismes Autònoms i les Societats de capital 100% municipal. En aquest sentit, i en relació a la despesa corrent, es produïen increments de la despesa allà on hi havien prioritats polítiques, com per exemple en els àmbits de la protecció social i en el manteniment de la ciutat. El Sr. Carnero va dir que aquesta redistribució havia estat possible gràcies a l'esforç de totes les àrees i serveis municipals per tal d'optimitzar els seus recursos humans i econòmics. A més, va dir que en el pressupost es recollien els crèdits necessaris per afrontar el conjunt d'obligacions assumides per l'Ajuntament i les despeses de funcionament. Per altra part, en el Pressupost hi constava amb amplitud el detall de totes les despeses: Així, el Capítol I, de despeses de personal, incloïa tot tipus de retribucions i indemnitzacions del conjunt dels empleats del sector públic municipal, així com les cotitzacions obligatòries i prestacions de caràcter social i la dotació del fons de pensions. La dotació total era de 10.650.000 € i representava el 32 % de la despesa ordinària (pressupost corrent + amortització de préstecs). El capítol II, de despeses de béns corrents i serveis, contemplava els recursos necessaris pel funcionament de l'administració general de l'Ajuntament, així com per la compra de béns i serveis. En aquest capítol hi havien també les despeses de manteniment dels diferents serveis. El capítol II representava el 14,2 % de la despesa ordinària, i es recollien els crèdits per fer front al conjunt d'obligacions assumides per l'Ajuntament i les despeses de funcionament. En el Capítol IV, Transferències Corrents, l'import per a 2006 era de 15.408.640 €, el 46,3% del pressupost ordinari, la qual cosa ens donava idea de l'alt grau de descentralització d'aquest Ajuntament en la gestió i execució del

pressupost. Aquest capítol incloïa els recursos municipals destinats als Organismes autònoms i altres ens locals, fonamentalment aquells que treballaven en l'àmbit del manteniment de la ciutat, l'esport, la cultura, els serveis socials, l'educació, la participació ciutadana i la cooperació, així com la promoció econòmica i el foment de l'ocupació. La despesa destinada a cooperació i desenvolupament era de 158.000€, és a dir, una quantia igual a l'u per cent dels ingressos tributaris previstos al capítol I, i enguany es trobava reflectida en partides de despesa del capítol II i IV. Així doncs, i per bé que la primera impressió que suggeria el pressupost que es presentava avui era d'un cert increment, en atansar-nos es percebia una tendència a la contenció de la despesa corrent, que permetia uns increments més ostensibles en les aportacions al Patronat de Serveis Comunitaris, a l'Institut Municipal per a la Gestió del Patrimoni Cultural i Natural i a la Societat Municipal PRESEC, justament tres ens als que major esforç s'encomanava en el desplegament de noves accions relatives al seus àmbits. Per altra banda, el Patronat de Serveis Comunitaris tenia un increment del 6,3 %, amb la finalitat de augmentar les dotacions pressupostàries de les partides que tenien a veure amb el benestar social, ampliant-se així els serveis als col·lectius que tenien més dificultats per poder incrementar la seva qualitat de vida. A més, i en el camp de l'acció social, s'augmentaven les partides destinades a la gent gran; les prestacions familiars s'incrementaven en un 18 %; les activitats de dinamització de la gent gran tenien un increment del 16,6 %, i els serveis d'ajut a domicili gaudien d'un increment del 46 %. A més, en el camp de l'educació, s'incrementava la partida de dinàmica educativa en un 31 %, mentre que les beques de llibres i menjador augmentaven en un 7 %. D'altra banda, estava prevista la posada en funcionament del Casal per a la Gent Gran de Can Tintorer, la qual cosa havia de suposar l'ampliació de l'oferta actual amb un nou espai destinat a l'ús i gaudi d'aquest col·lectiu de la ciutat. Així mateix, també s'augmentava l'aportació al IMGPCN, amb un increment del 12,5 %, per tal de poder atendre les despeses resultants de la posada en funcionament del Centre d'Història de la Ciutat i del Parc Arqueològic. També s'incrementaven els recursos que es destinaven al manteniment de la ciutat, augmentant l'aportació a la societat municipal PRESEC en un 7 %, amb la finalitat de reblar amb decisió les activitats relatives a la neteja viària, la recollida segregada i la jardineria, és a dir, el manteniment de la ciutat. Els capítols III i IX contemplaven la càrrega financera de l'Ajuntament, i a aquests efectes, els recursos pressupostaris destinats a atendre les despeses financeres de l'Ajuntament en l'actual pressupost representaven el 7,5% dels ingressos ordinaris. El deute viu era del 61,6 % dels drets liquidats. A més, el Sr. Carnero va dir que el pressupost es dotava dels recursos suficients per tal de fer front a la part del crèdit que calia retornar (capital més interessos), més una previsió d'interessos derivada del nou crèdit a obtenir per finançar les inversions a executar durant l'any.

D'altra banda, i pel que feia al pressupost d'inversions, va dir que aquest pujava fins a la quantia de 6.720.952 €, afegint que el pressupost general de l'Ajuntament, ordinari més inversions, sumava la quantitat de 39.977.952 €, tant en l'estat d'Ingressos com el de Despeses. Aquest muntant d'ingressos quedava estructurat de la següent forma:

Ingressos tributaris.....	22.806.000 €
Ingressos per transferències.....	9.863.952 €
Ingressos derivats del patrimoni.....	1.038.000 €
Passius financers.....	6.000.000 €

Conformaven el pressupost consolidat:

Pressupost ordinari Ajuntament (P.Corrent + Devol.crèdits) ..	33.257.000 €
Inversions..(inclou execucions de GO, SL).....	<u>6.720.952 €</u>
Pressupost general de l'Ajuntament.....	39.977.952 €

Pressupost general de l'Ajuntament.....	39.977.952 €
Ingressos propis OAAA, PRESEC, SA, GO,SL i GTV, SL.....	<u>3.563.170 €</u>
Pressupost total Ajuntament, llevat del de GTI,SA.....	43.541.122 €

Pressupost total Ajuntament, llevat del de GTI,SA.....	43.541.122 €
Pressupost GTI,S.A ajustat (Minoració 98.000€ trans. Int)	<u>15.868.000 €</u>
PRESSUPOST CONSOLIDAT.....	59.409.122 €

Pel que feia a les inverssions el Sr. Carnero va assenyalar que aquesta part del pressupost contenia algunes de les actuacions previstes al pla de govern municipal per l'actual mandat 2004 – 2007, indicant que responien a les prioritats de despeses que s'havien esmentat anteriorment. El projecte d'inversions que es pressupostava per a l'exercici 2006, detallava les actuacions i inversions a realitzar així com el règim de finançament. A aquests efectes, entre les línies d'actuació calia destacar

- Obres plurianuals:

- Parc Arqueològic de les Mines Prehistòriques.
- Remodelació de l'Auditori Joan Maragall, la qual havia de dotar a la ciutat d'un equipament cultural modern i polivalent.
- Pla de Millora de Barris, que havia de comportar la reforma de places, la instal·lació de nous parcs infantils i altres accions d'arranjament de la urbanització. Es tractava d'una actuació plurianual 2006 – 2007 i amb una consignació prevista de tres milions d'euros. Contemplava 20 actuacions de microurbanisme, que es distribuïen per tots els barris, incloent propostes de millora de places, de parcs públics, de replantació de l'arbrat, d'ampliació i millora de parcs infantils, d'asfaltat de carrers i de millora de l'enllumenat públic.
- Remodelació dels carrers de les Colomeres i Montflorit.
- Inversió en informàtica, societat del coneixement, mobiliari, vehicles i material inventariable de la policia.
- Actuacions de manteniment en col·legis públics.
- Aportació a societats municipals: GTV, PRESEC,SA.
- Campanya ascensors.

El Sr. Carnero va manifestar que el pressupost d'inversions pujava la quantitat de 6.720.952 €, és a dir, el 16,8 % del pressupost general. D'altra banda, va dir que calia ressaltar també que l'empresa municipal GTI realitzava actuacions urbanístiques que l'Ajuntament li encarregava i que no estaven incorporades al pressupost general municipal, però que s'haurien de tenir en compte a l'hora de tenir una visió de conjunt i unitària de les inversions executades a la ciutat. Totes aquestes actuacions estaven detallades a la memòria adjunta al pressupost de l'empresa:

- Casal per a la gent gran a Can Tintorer
- Promoció d'habitatges al sector del Parc de Sant Llorenç. Aquesta promoció constava de 54 habitatges de protecció oficial i 48 de preu concertat. El 3 % dels habitatges estaven destinats a persones amb mobilitat reduïda.
- Promoció de sòl industrial i naus al sector Formo Undisa.
- Petites intervencions en promocions immobiliàries al nucli urbà.
- Aparcament amb capacitat de 382 places a la Plaça Batista i Roca.

A més, el Sr. Carnero va dir que entre el programa d'inversions del propi Ajuntament, part de les quals executaria Gavanenca d'Obres, i les actuacions encomanades a GTI, es configurava un programa d'actuació que incidia amb força en la millora contínua de la

ciutat i dels seus barris, en la dinamització econòmica i comercial de Gavà, i en la promoció del dret a l'habitatge. Així mateix, va dir que s'havien de portar a terme altres actuacions que també contribuirien a la millora de la qualitat de vida a peu de carrer, a peu de barri, com per exemple el manteniment dels centres educatius, la millora de l'enllumenat públic, la pavimentació de carrers o un millor accés a la societat del coneixement. En darrer lloc, convenia també esmentar la Remodelació de la Rambla, obra essencial per a la ciutat que estava sent executada directament per la Mancomunitat de Municipis de l'Àrea Metropolitana, però que es preveia que comptés el 2006 amb una aportació municipal de 630.952 €.

Finançament del programa d'inversions:

Per altra banda, i pel que feia al finançament del programa d'inversions, el Sr. Carnero va manifestar que el finançament procedia de l'operació d'endeutament a llarg termini prevista al capítol IX del pressupost d'ingressos, així com de les transferències de capital recollides al capítol VII.

Crèdit.....	6.000.000,00 €
Subvencions:	
Generalitat.....	90.000,00 €
Mancomunitat de Municipis (POV).....	<u>630.952,00 €</u>
	6.720.952,00 €

Seguidament, el Sr. Carnero va comentar el pressupost dels Organismes Autònoms municipals, amb especificació de les aportacions de l'Ajuntament en cada cas, indicant que en tots ells el pressupost havia estat dictaminat prèviament en les seves respectives Juntes de Govern o Consells d'Administració.

Pressupostos dels organismes autònoms:

	<u>Pressupost</u>	<u>Aport. Municipal</u>
Patronat Munpal. de Serv Comunit	4.026.710 €	2.870.000 €
Patronat Municipal d'Esports.....	2.397.100	1.135.000 €
I.M.G.P.....	760.560 €	720.000 €
IMPAC.....	1.936.000 €	1.350.000 €

Previsió ingressos i despeses socie. mupals:

	<u>Previsió</u>	<u>Aportació Municipal</u>
G.TV,S.L	692.000 €	505.000 €
G.O, S.L.....	1.964.177€	(*)1.964.177€
PRESEC, S.A.....	8.045.000 €	6.900.000 €
G.T.I, S.A.....	15.966.000 €	

El Sr. Carnero va dir que la quantia que figurava com a Transferència a Gavanenca d'Obres, es referia al muntant previst per a 2006 de les adjudicacions d'obra que rebrà aquesta empresa encarregades per l'Ajuntament. A més, va dir que a l'expedient constaven els respectius pressupostos, les bases d'execució així com les plantilles de l'Ajuntament, dels Organismes Autònoms i Societats municipals. En conseqüència, doncs, s'evidenciava que estàvem en presència d'un projecte de pressupost equilibrat, amb aparença de increment per bé que aquest únicament es feia palès de forma decidida en activitats relatives als serveis a la persona, en polítiques socials; a la creació de serveis, espais i equipaments que aportaven cohesió social i major participació ciutadana; a fer realitat el dret a l'habitatge per a col·lectius com els i les joves; a integrar la nova ciutadania i a millorar les oportunitats laborals dels treballadors i les treballadores; a millorar els nostres barris. Exemples concrets d'aquesta visió progressista del Pressupost eren, recordant-ne de nou algunes, les inversions per a barris, per al Pla de Millora de Barris i per a ajudar a la instal·lació d'ascensors; la remodelació de l'auditori Maragall; el

Parc Arqueològic, la remodelació de les Rambles, la reurbanització de part de l'Eixample del nostre nucli urbà, l'Aparcament de la Plaça de Batista i Roca, la promoció de més d'un centenar d'habitatges protegits per a la nostra ciutadania al nou Sector del Parc de Sant Llorenç, entre d'altres actuacions. Totes elles realitats tangibles d'aquesta clara vocació social d'un Pressupost concebut des del dia a dia de la ciutadania. Tot plegat comportava, respecte al pressupost de 2005, una variació a l'alça del 8,1% de les despeses corrents i del 19,8 % de les inversions. Era, en definitiva, un pressupost que responia a les necessitats de la ciutadania redistribuint equilibradament els recursos disponibles.

Per això, el pressupost que avui es presentava era la concreció material de l'orientació política d'un Govern d'esquerres amb una clara orientació social i amb un gran esforç inversor. En aquest sentit, el Sr. Carnero va dir que pensava que era un bon pressupost, realista i ambiciós i que atenia ajustadament les necessitats que actualment requeria la ciutat, i que feia realitat el compromís que l'equip de govern volia assolir, i que es traduïa en nous reptes urbanístics, socials, de benestar, de cohesió social i de transformació de la ciutat. Per tot això, en conseqüència, el Sr. Carnero va dir que sol·licitava el vot favorable al pressupost que avui es presentava al ple de l'Ajuntament de Gavà.

A continuació va intervenir el Sr. Marcel·lí Reyes, en nom d'ERC, el qual va començar la seva intervenció indicant que si es fes una comparança amb la música, mentre que la música el portaria a aixecar-se i aplaudir, pel contrari la lletra, és a dir, les xifres i l'anàlisi que de les mateixes n'havia fet el seu grup, demostrarien unes certes divergències. En aquest sentit, el Sr. Reyes va dir que en el cas de les xifres, era evident que hi havien coses que no calia que es repetissin tantes vegades, com per exemple el fet que a la riera de Sant Llorenç es farien uns pisos, la qual cosa s'havia dit al menys tres vegades durant l'anterior exposició del Sr. Carnero, indicant a aquests efectes que si GTI hagués fet pisos durant aquests darrers anys, probablement en lloc de tenir un dèficit de més de dos mil pisos, fet aquest que justificava les cues que hi havien aquests dies al vestíbul de l'ajuntament, potser les coses anirien d'una altra manera. En qualsevol cas, el Sr. Reyes va dir que en gran part, tot el que el Sr. Carnero acabava de dir, partia d'una falsetat, o d'una determinada manera de jugar amb els números, atès que totes les xifres que s'havien donat es comparaven amb el pressupost del 2005, però no amb el tancament dels comptes d'aquest mateix exercici. Així, el Sr. Reyes va dir que si el pressupost consolidat del 2006 augmentaria en teoria un 3,3 %, aquesta dada seria certa a partir del pressupost del 2005, però realment el que de veritat es va gastar en el 2005, van ser 58.408.007 €, i en canvi, el nou pressupost era de 59.409.122 €, en quin cas la diferència era d'1,7 %. Així mateix, si es fes la comparança amb àrees, la inversió en el 2005 arribava al 37 %, mentre que la inversió global en el 2006, era del 34 %, malgrat les reiterades obres que havia recordat el Sr. Carnero. D'altra banda, si es miraven les subvencions, aquestes arribaven al 4 %, i ara seguirien sent també d'un 4%, mentre que si ens fixàvem en les activitats i serveis, aquestes eren d'un 7 % el 2005 i ara serien d'un 6% en el 2006. D'altra banda, mentre que el personal arribava a cobrir el 34 %, ara es disparava al 36 %; mentre les despeses de propaganda es mantenien exactament igual, encara que amb epígrafs diferents, pel contrari, els alts càrrecs, que representaven un 3 % del pressupost, ara pujaven fins a un 4 %. A més, el Sr. Reyes va dir que, encara que era cert que el deute públic baixava en un punt, també ho era el fet que això s'havia aconseguit allargant el deute a molts anys vista. Per tant, la interpretació que en feia ERC d'aquests xifres i percentatges, mirant exactament el que es va gastar durant l'exercici del 2005, era que, a grans trets, en l'exercici del 2006 disminuïen les obres i serveis als ciutadans, mentre que pel contrari, el que pujaven eren les despeses de personal, la qual cosa venia a significar pel seu grup municipal que l'Ajuntament de Gavà esdevenia menys eficient. Per altra part, i tornant a la qüestió del deute, el Sr. Reyes va dir que volia fer un èmfasi especial en el fet que, com era prou conegut per part de l'equip de govern, ERC no havia estat mai massa beligerant, ja que a diferència dels partits de dretes, entendrien que hi hagués una xifra de deute fins i tot més alta, a canvi de que s'invertís en altres prioritats. Per altra banda, i pel que feia a la qüestió dels ingressos, va dir que es detectava una disminució

real de les aportacions de la Diputació de Barcelona, de la Generalitat i de l'Estat pel que feia a les obres del Parc Arqueològic, la qual cosa feia que s'haguessin de compensar la resta de les inversions bé amb un creixement del deute, bé de les taxes i dels impostos. En conseqüència, segons el Sr. Reyes, les taxes passaven de constituir el 36,2 % del total del ingressos, al 38,5 %, mentre que, d'altra banda, la pressió fiscal sobre la ciutadania, passava del 490 € per gavanenc als 507 €, és a dir, un augment que en aquest cas, si que s'ajustaria al 3,3 % anunciat. Així mateix, si s'analitzava el pressupost a partir de les despeses consolidades que es proposaven pel 2006, es podria veure com el conjunt de la despesa prevista, inclosos patronats i societats, arribava prop dels 60 milions d'euros, mentre que en relació a l'any anterior, calia destacar l'important augment de la despesa d'alts càrrecs, fruit de la nova estructura que s'havia implantat a l'ajuntament com a conseqüència del canvi d'alcalde, concepte aquest que augmentava un 15 % respecte de l'any anterior. També el Sr. Reyes va dir que era remarcable la disminució del pes del deute públic, interessos, despeses bancàries i amortitzacions, d'un 8 % respecte del 2005, bàsicament per la renegociació del deute pendent i per què havien disminuït els càrrecs anuals, a canvi d'allargar els terminis finals de liquidació. A més, la despesa corrent de funcionament pujava un 4 %, i la despesa en activitats i serveis un 5 %, mentre que la despesa en inversions, subvencions i propaganda es mantenia més o menys igual. Per acabar aquesta part, el Sr. Reyes va dir que, a l'igual que l'any passat, de l'estudi detallat de la despesa es constatava que la propaganda quasi bé duplicava la de serveis socials o que es gastava més en jardineria que en educació, o que en medi ambient i residus es gastava menys que en esport. Però al mateix temps, si es feia un repàs a cadascuna de les entitats municipals, el Sr. Reyes va dir que pel que feia a l'ajuntament, el recurs exagerat a l'endeutament era un dels elements evidents, i també l'augment brutal de la despesa de funcionament ordinari, que pràcticament pujava un 50 %; i també el de correus, que va dir que entenia que era una desviació del que abans era propaganda pura i dura. Així mateix, i pel que respecta al Patronat de Serveis Comunitaris, va dir que desapareixia la partida de publicitat, però la despesa també en correus passava de 365 € a 4.365 €, de tal manera que augmentava més d'un 1000 %. Tanmateix però, va dir que també hi havien despeses que es retallaven, com per exemple la de l'Escola d'ensenyament especial, en un 45 %, mentre que augmentava la del capítol de relacions ciutadanes, respecte del qual va dir que pensava que amagava elements de propaganda en varies vessants. Per altra banda, i pel que feia al Patronat d'Esports, va dir que es quedava pràcticament igual, si bé en el cas del Museu, es valorava positivament que es creessin les beques per a recerca històrica i social, encara que potser la quantitat era massa petita, de la mateixa manera que es pensava que era correcta la dotació respecte del Parc Arqueològic. A aquests efectes, el Sr. Reyes va dir que en aquest cas, a l'igual que en el cas del Patronat d'Esports, si es votessin separatament, haurien votat favorablement, o com a mínim, s'haurien abstingut. Per altra part, i pel que feia a l'IMPAC, va manifestar que les subvencions que abans atorgava la Comissió de Govern als pagesos i als restauradors amb motiu de la Fira, sortien del pressupost de l'ajuntament i passaven a aquest organisme, mentre que en el cas del Centre de Suport a l'Empresa augmentaven les despeses en matèria de personal un 33 % i el personal de serveis generals augmentava també la seva despesa en un 32 %. A més baixava la despesa del Bruguers, però era a canvi de treure el personal de disseny, que ara tenia un nou capítol de despesa. Així mateix, i pel que feia a Gavà Televisió, el Sr. Reyes va dir que la baixada del pressupost era d'un 3,8 %, bàsicament per què no es pagava el sou dels alts càrrecs, però la despesa de funcionament augmentava en un 26 % i la d'inversions creixia en un 9 %, afegint que això els semblaria correcta si fos la demostració de que s'estava invertint en el pas a la televisió digital, però aleshores s'haurien de rebre també diners respecte dels altres municipis de la comarca que havien pactat amb Gavà disposar d'un canal subcomarcal de TDT. En definitiva, aquestes xifres semblaven indicar que GTV cada vegada ens costava més. A més, i pel que feia a Gavanenca d'obres i serveis, va dir que les inversions d'obra feta augmentaven en un 26 %, però la despesa en funcionament només augmentava un 17 %, la qual cosa significava que en aquest cas augmentava l'eficiència de l'empresa, a la vegada que baixava la despesa en interessos en uns 60.000 €. Per altra banda, i pel que respecta a PRESEC, va

dir que augmentava de manera molt considerable la despesa en personal, especialment en neteja viària, recollida de residus, manteniment i neteja d'edificis municipals i senyalització de carrers, però en canvi no augmentaven gaire les despeses en funcionament. Així mateix, va dir que el seu grup pensava que l'excusa de la recollida selectiva no era certa, ja que, per exemple, la inversió en nous contenidors baixava un 50 % respecte de l'any passat, mentre que pel contrari augmentava la inversió en neteja, jardineria, etc. de la qual cosa es podia pensar que el que es pretenia en realitat era fer un lifting cosmètic i preelectoral de imatge de la ciutat. Finalment, i pel que feia a GTI, va dir que el pressupost augmentava un 24 %, si bé la principal inversió eren els habitatges dels quals se n'havia sentit a parlar tant avui, indicant que els augments semblaven correctes, i per tant, en principi, no hi tindrien res a dir. Globalment, per tant, el Sr. Reyes va dir que el vot d'ERC seria negatiu.

Seguidament va fer ús de la paraula el Sr. Dalmau, en nom de CiU, el qual va començar la seva intervenció indicant que no s'analitzarien les concretes partides del pressupost, ja que només un simple anàlisi general del mateix, portava a la conclusió de que potser el millor seria la seva retirada, en base a les explicacions que tot seguit pensava fer. Així, va dir que el Reial Decret Legislatiu 2/2004, pel qual s'aprovava el Text refós de la Llei reguladora de les Hisendes Locals, establia que quan l'estalvi net fos de signe negatiu, el ple de la corporació estava obligat a aprovar un pla de sanejament financer a realitzar en un termini no superior a tres anys, per tal d'adoptar les mesures de gestió tributàries, financeres, pressupostàries, etc., que permetessin al menys ajustar a zero l'estalvi net negatiu de l'entitat. A continuació, el Sr. Dalmau va dir que en el pressupost consolidat que s'havia presentat l'any 2006, els ingressos corrents de 37.067.170 €, no eren suficients per fer front a les despeses corrents i a l'amortització del deute previst, la qual cosa comportava un estalvi negatiu previst en aquest pressupost de 2.036.560 €. En aquest sentit, el Sr. Dalmau va dir que si bé era veritat que en el pressupost consolidat hi figurava l'empresa GTI, i que la seva activitat podia ser la responsable del càlcul realitzat, també passava el mateix si es deixaven els comptes de l'empresa GTI fora d'aquests càlculs, de tal manera que els ingressos totals corrents de l'Ajuntament de Gavà passarien a ser de 36.719.170 €, que continuarien sent insuficients per tal de fer front a unes despeses corrents de 34.869.914 € i a uns passius financers de 2.091.816 €. En definitiva, aquest resultat ens tornava a portar a un estalvi pressupostari net negatiu previst de 242.560 €. Així les coses, el Sr. Dalmau es va interrogar respecte del significat de l'estalvi net negatiu, assenyalant en aquest sentit que això volia dir que totes les inversions previstes i totes les inversions que necessitava Gavà, no es podien pagar a menys que arribessin subvencions, o que ens endeutéssim. A més, i pel que feia a les subvencions, el Sr. Dalmau va dir que no ens en podíem refiar, com ho demostrava el fet que només s'haguessin pressupostat 720.952 €, mentre que en el pressupost de la Generalitat per a l'any 2006, només s'havia previst invertir a Gavà 430.878 €. Així doncs, només restava com a solució la de l'endeutament. D'altra banda, el Sr. Dalmau va manifestar que en el pressupost d'enguany estava previst un endeutament de l'ajuntament de més de tres milions d'euros, mentre que per l'any vinent estava previst un increment del deute en prop de cinc milions d'euros, de tal manera que el deute a curt i llarg termini previst per a l'any 2006 arribava als cinquanta-vuit milions d'euros, la qual cosa suposava un 157 % dels recursos corrents de l'ajuntament. Seguint el mateix raonament d'abans, i extraient el deute de GTI, el deute total previst per a l'any vinent era de quaranta-un milions d'euros, que corresponien a un 111 % dels recursos corrents, i per tant, superava el límit establert per la Llei d'Hisendes Locals per a contractar operacions de crèdit sense demanar autorització prèvia. Així les coses, el Sr. Dalmau va dir que aquest endeutament continuat ens portava any darrera any més a prop de paralitzar les inversions de futur que necessitava Gavà. D'altra banda, i en el ple del mes de setembre, en l'acord d'aprovació del compte general del pressupost per a l'any 2004, el Sr. Dalmau va recordar que s'havia infringit la Llei d'estabilitat pressupostària, fet aquest que es reproduïa en el 2005, ja que es continuaven demanant crèdits bancaris quan l'import nominal no podia superar l'amortització del deute, afegint a més en aquell moment que

el crèdit d'Argentaria per import de tres milions d'euros, amb un termini d'amortització de vint anys era un símptoma evident de que l'equip de govern estava endeutant l'ajuntament a llarg termini per manca de recursos, mentre que ara, en el pressupost del 2006, el Sr. Dalmau va dir que el grup de CiU es reafirmava que tenia raó quan deia que l'ajuntament s'estava endeutant cada vegada més, i que li costava fer front als compromisos adquirits, atès que ara s'havien de finançar 4.414.246 € a un nou termini d'amortització de vint anys. A més, el Sr. Dalmau va voler deixar constància del fet que la partida 391.00, de multes de trànsit, es quedava curta, ja que mentre que en el pressupost del 2005 presentaven un total de 550.000 €, amb el que es portava d'any, només en concepte de multes de trànsit cobrades fins el dia d'avui, ja es portaven cobrats més de 800.000 €, afegint que el més segur era que a final d'any, es sobrepassés amb escreix el milió d'euros. En definitiva, i a aquests efectes, les multes continuaven sent una valuosa font d'ingressos per a aquest equip de govern. D'altra banda, el Sr. Dalmau va dir que en el pressupost consolidat de despeses, Capítol I, despeses de personal, va dir que era la partida més gran del pressupost, indicant que del 2005 al 2006 hi havia un increment del 9 %, quedant la quantitat en 22.500.000 €, que representaven uns tres mil set-cents milions de les antigues pessetes. A més, si es comparaven els ingressos corrents, que pujaven 37.060.000 €, es despenia que més d'un 61 % dels ingressos corresponien al pagament del personal, el qual havia d'atendre als ciutadans i ciutadanes de Gavà, si bé també era veritat que la direcció política d'alguns d'aquests serveis continuaven fallant. Així doncs, i com a conclusió, el Sr. Dalmau va dir que si l'equip de govern es creia aquests pressupostos, era tant com admetre la mala gestió duta a terme en els últims anys, i que el pressupost per a l'any 2006 s'acostés cada vegada més a un colapse financer i a la paralització de les inversions. Certament, els ciutadans i ciutadanes de Gavà podien admetre la pressió fiscal que havien patit aquests darrers anys, mentre això comportés millores de serveis i més inversions, però aquesta no era la realitat, i per tant, ni els ciutadans, ni el grup municipal de CiU, podien admetre que viure a Gavà fos més car que a altres municipis, fruit d'una mala gestió del l'equip de govern.

D'altra banda el Sr. Jaume Grau, en nom d'EUiA, va fer ús de la paraula, indicant que intentaria fer una intervenció més política que no pas econòmica. Així doncs, va començar per assenyalar que el pressupost servia per exposar quines eren les prioritats de l'equip de govern, i que al vegada eren confrontades per l'oposició, afegint d'altra banda que es podia apreciar com, malgrat el canvi d'alcalde, l'estil de l'equip de govern no havia canviat gaire. Així les coses, el Sr. Grau va dir que si es volia convèncer EUiA d'un canvi efectiu i real, el que calien eren més fets i menys paraules. En qualsevol cas però, el Sr. Grau va dir que aquest any hi havia una novetat, indicant que des de EUiA no sorprenia veure com l'equip de govern s'omplia la boca de grans paraules i grans declaracions d'autosatisfacció, tota vegada que més aviat semblava que el govern hagués contractat un assessor lingüístic d'esquerres, o potser un ideòleg del socialisme utòpic del segle XIX, encara que no era ni una cosa ni l'altra. Més senzillament, més aviat semblava que el govern municipal havia entès que a un any i mig de les eleccions locals, no n'hi havia prou amb gestionar d'una manera neutra i asèptica, sinó que calia fer política, afegint que en el cas de Gavà, s'havia demostrat aquests darrers vint-i-cinc anys que la política que reclamaven els ciutadans i ciutadanes era una política d'esquerres. Així les coses, en les darreres comissions informatives i en les reunions de les empreses i altres òrgans municipals, el discurs de l'equip de govern feia molt d'èmfasi en la política i en les esquerres, si bé l'únic problema era que les paraules ja estaven molt devaluades, de tal manera que al final no es tractava tant que qui ho feia, sinó de qui tenia credibilitat per fer-ho, ja que per desgràcia, les grans paraules no anaven acompanyades de fets. En aquest sentit, el Sr. Grau va dir que el discurs de l'equip de govern no havia tingut ni un sol moment d'autocrítica, afegint que, per molt que ho diguessin, no vivíem encara en el millor dels móns possibles. A aquests efectes, el Sr. Grau va dir que la trajectòria d'aquests darrers 15 anys avalava la postura d'EUiA com a força netament progressista i transformadora, lluitadora pels drets socials i la igualtat dels éssers humans, una força neta i constructiva, afegint que el paper que la societat els havia atorgat a Gavà era el de

fer d'oposició, el qual portaven a terme amb un estricte sentit del deure cívic i amb la fermesa de les conviccions per un altre món possible, un món socialista, radicalment democràtic i solidari, que era possible i solidari. Així mateix, el Sr. Grau va dir que la trajectòria del PSC era igualment nítida, ja que pensaven que des de la supèrbia de la majoria absoluta, s'havien permès rebutjar amb menyspreu unes propostes serioses i ajustades a la realitat com les que sempre havia formulat EUiA. Ara bé, si aquest 2006 havia de canviar alguna cosa respecte de la comprensió que l'equip de govern tenia respecte de la pluralitat de l'esquerra, s'hauria de començar a notar en la principal decisió d'aquest ple municipal: el pressupost. En aquest sentit, el Sr. Grau va dir que EUiA havia tornat a formular propostes concretes de modificació i addició als pressuposts d'aquest ajuntament, i respecte de les quals, de moment, no pensaven demanar la votació, fins el ple d'aprovació definitiva, el desembre, per tal de donar un amplíssim marge de temps a l'equip de govern per evaluar-les i incorporar-les, si així ho estimaven oportú, encara que des de EUiA es pensava que calia una transformació més profunda de la forma i el fons en l'elaboració del pressupost, ja que les societats d'avui en dia no eren les mateixes que les de feia trenta anys, indicant que Gavà havia canviat molt d'aquell poble que s'havia trobat el primer alcalde democràtic l'any 1979, i les prioritats polítiques, en conseqüència, també havien canviat molt, i una de les notes més dominants en l'estil de governar a casa nostra era una elaboració burocratitzada i partidista del pressupost, molt allunyada de la societat a la qual s'adreçaven aquelles polítiques que s'aprovaven. En definitiva, el Sr. Grau va dir que amb els diners de la ciutadania, s'havien de fer polítiques per a tota la ciutadania, i això passava també per integrar les propostes formulades pels grups de l'oposició, ja que representaven a una part de la ciutadania que els havia votat i també pagaven els seus impostos. Així les coses, el Sr. Grau va recordar que ja feia més d'una dècada que diversos municipis del món, començant per Porto Alegre al Brasil i seguint per un bon reguitzell de pobles i ciutats a tot el món, i també a l'Estat espanyol, s'havien encetat experiències alternatives de gestió de la res pública, tractant-se de tornar al valor propi de la democràcia, superant els sistemes purament representatius que acabaven sent un camp de cultiu per a la despolítització, la qual sempre precedia al naixement de posicions i actituds totalitàries i antidemocràtiques. Per això, va dir el Sr. Grau, Gavà no podia quedar al marge de les noves tendències mundials, afegint que ja començava a ser l'hora de que la nostra ciutat deixés d'anar a l'últim vagó del tren de les polítiques progressistes, situant-se en el grup capdavanter a Catalunya, si bé per portar-ho a terme calia un fort coratge i visió política de futur. Per això, el Sr. Grau es va adreçar al Sr. Alcalde, indicant que sempre havia parlat amb facilitat dels projectes de democràcia participativa que es feien arreu del món, del Patronat Flor de Maig, de Porto Alegre, indicant en aquest sentit que el seu grup municipal pensava que com a Alcalde, no volia que Gavà quedés estancada en formes desfasades de govern i allunyades de la ciutadania. Precisament per això, el Sr. Grau va dir que el seu grup municipal havia presentat una esmena, que havia estat repartida moments abans, adreçada a crear una partida d'inversions que es podés decidir de manera participativa, en un primer pas, per la creació de la cultura d'aquesta nova democràcia, superadora del sistema participatiu tant imperfecte que teníem. Però aquest –va dir el Sr. Grau– no era més que un primer pas, que encara que llarg, EUiA pensava que s'acabaria imposant, atès que la gestió dels problemes i la complexitat de la societat del segle XXI, no es podia fer de la mateixa manera que durant els segles XIX i XX, és a dir, sense comptar amb la població governada i que havia de ser cada vegada més protagonista del seu propi futur, de manera conscient i madura, la qual havia de recuperar el seu valor republicà emanat de la revolució francesa, trencant amb el model de ciutadania consumidora que el sistema neoliberal actual ens volia imposar. Per això –va insistir el Sr. Grau– Gavà havia d'estar en el grup capdavanter de les ciutats en desenvolupar aquesta nova ciutadania, demanant a l'equip de govern si aquest tindria el valor i la visió política suficient per tirar-ho endavant. D'altra banda, el Sr. Grau va dir que el futur plantejava a totes les ciutats molts reptes, afegint que hi havien dues maneres d'afrontar-los: bé des del cofoisme i l'egocentrisme de qui es creu en possessió de la veritat absoluta, bé des de la transversalitat i la integració de les forces polítiques i socials que com EUiA treballaven

de diverses maneres per a l'avenç social. En aquest sentit, el Sr. Grau va dir que el discurs del govern era més del mateix del que veníem escoltant des de feia ja molts anys, resumit en expressions com "Gavà va bé", "Gavà no té problemes", "Si n'hi han, ja sabem com resoldre'ls", "Aquest govern no s'equivoca mai", etc. Tot i amb això, el Sr. Grau va dir que el seu discurs no es quedaria en consideracions globals ni valoracions sobre el futur de la humanitat, sinó que ben al contrari, des d'aquesta perspectiva global, s'analitzava la realitat local de Gavà i es treballava per transformar-la. A aquests efectes, el Sr. Grau va reiterar que Gavà, avui, tenia encara molts problemes, respecte dels quals EUiA feia ja molts anys que els venia denunciant, afegint que l'excusa de les competències o de la manca de finançament no podia ser vàlida com a resposta a l'existència de pobresa a la nostra ciutat, un 18 % segons dades oficials i també segons entitats com Càritas, demanant en aquest sentit quan pensava l'equip de govern admetre l'existència d'aquest fet i afrontar-lo amb mitjans suficients. Així mateix, el Sr. Grau es va interrogar respecte de la manca d'un Programa de integració social i de lluita contra la pobresa, recordant que en diverses ocasions el seu grup municipal havia fet propostes en aquest sentit, i sempre els havien dit que no. A més, va dir que després de tres anys de implementació del Pla de la societat del coneixement, no havien vist ni una sola mesura per evitar la fractura digital, tot i que ho havien demanat insistentment. Però a part, d'això, el Sr. Grau va recordar que encara hi havien més problemes a la nostra ciutat, com per exemple, una clara manca d'habitatge, i encara que aquest problema era comú a tota l'àrea metropolitana, també era cert que es veia venir, sense que s'hagués fet res per evitar-lo. En aquest sentit, el Sr. Grau va dir que ja l'any 1999, van proposar un paquet de 19 mesures que havien de conformar un pla municipal sobre habitatge, sense que se n'hagués aplicat ni una sola d'elles; a més, la proposta més concreta que havien fet feia un any i mig, de pla municipal d'habitatge, va ser rebutjada frontalment i pràcticament sense discussió. Per altra part, el Sr. Grau va dir també que a Gavà mancaven equipaments, com per exemple als barris de Colomeres o Bòbiles, afegint que si no hi havien espais públics de participació i de trobada, quin tipus de teixit social es podria formar a la nostra societat. A més, va dir que Gavà tenia un patrimoni natural privilegiat, però en canvi, no s'havia fet cap inversió directa per recuperar i millorar aquest patrimoni, assenyalant, entre d'altres, que a part de diverses exclusions del Pla Especial i Catàleg del patrimoni, encara teníem el pitjor abocador de Catalunya i d'Espanya, instal·lat en el seu dia pel règim franquista, però el cert era que encara el teníem, recordant que el fet de que ara només s'aboqués al terme municipal de Begues, no reduïa ni el seu impacte sobre el medi ambient ni sobre les persones. Per altra banda, el Sr. Grau va dir que si l'equip de govern no havia fet cap esforç per convertir a la nostra ciutat en líder en matèria de recollida selectiva i reciclatge, indicant que l'ajuntament seguia incomplint la Llei de residus i els programes metropolitans de recollida de residus, tampoc disposàvem de cap autoritat moral per exigir el tancament definitiu de l'abocador. També va recordar que a Gavà teníem les mateixes places de llar d'infants que feia vint anys, quan la població havia augmentat en més d'un 50 %, ni tampoc s'havia invertit ni un sol euro en facilitar la conciliació de la vida familiar de les mares gavanenques, especialment amb mesures com per exemple la creació de llars d'infants municipals. Així mateix el Sr. Grau va dir que podria continuar assenyalant greus problemes, com per exemple l'atur o la precarietat, l'absència d'escoles públiques d'idiomes, etc., afegint que de vegades li agradaria escoltar propostes concretes de solució per part de l'equip de govern. Una cosa era que es fessin inversions en millora urbana i en formigó, però això ni era suficient, ni tampoc era prioritari. A aquests efectes, el Sr. Grau va dir que era cert que feia set mesos, s'havia demanat un crèdit per finançar una tercera llar d'infants pública, però encara no s'havia vist ni un sol plànol, ni una màquina ni una trista pedra; de la mateixa manera que també era cert que havien augmentat lleugerament les partides socials, però també ho era el fet que encara estàvem anys lluny per afrontar les necessitats reals de la nostra població. També calia admetre que s'havia fet l'Agenda 21, però ho havia estat de manera limitada i sense crear el corresponent òrgan de control i seguiment, a l'igual que semblava que es volia implantar la recollida de matèria orgànica a tota la ciutat, però aquesta era una qüestió que s'estava estudiant des

de feia molts anys. En definitiva, el Sr. Grau va demanar a l'equip de govern que acceptés que la nostra ciutat tenia molts dèficits, i que fessin també una mica d'autocrítica, que calien solucions, i que es podien trobar entre tots i totes, però sense una reorientació de les polítiques municipals, això esdevenia impossible. Examinant els grans números del pressupost, era fàcil de veure com novament quasi bé tot anava a parar al ciment, és a dir, a urbanisme de la vella escola, que encara que necessari, no era prioritari en un moment en que les desigualtats socials s'estaven accentuant. Per això, el Sr. Grau va dir que l'estil d'aquest nou govern recordava massa al de l'anterior Alcalde, preguntant si era aquest el seu camí, o pel contrari, pensava emprendre una altra orientació, preguntes que en la seva opinió exigien grans respostes. Així doncs, i per si podia servir de petita ajuda, el Sr. Grau va recordar la presentació de dues esmenes per part del seu grup: la primera, que ja havia explicat, consistia en la creació d'una partida de pressupostos participatius; la segona, anava al cor mateix de la forma de decidir les prioritats, recordant que ja feia molts anys que tot un seguit de municipis i estats estaven aplicant una nova metodologia, consistent en intentar veure el món o la ciutat amb els ulls de la meitat de la població que sempre s'havia volgut invisibilitzar, és a dir, els ulls de les dones, i per això calia tenir en compte l'impacte que totes les polítiques podien tenir sobre la desigualtat de gènere, la qual cosa comportava l'obligació de fer una anàlisi sistemàtic i avaluar totes les assignacions per àrees, a través d'una mirada de gènere. Així, al llarg del pressupost, un estudi d'impacte de gènere comportava examinar si la despesa o la càrrega fiscal, havia estat distribuïda proporcionalment, de manera que es podessin assolir els objectius tant per homes com per dones; en definitiva, prestar una atenció especial al paper que les dones podien jugar en la gestió comunitària, contemplar amb una mirada crítica les estructures econòmiques, la distribució de la despesa pública, els sistemes de recaptació, qüestionant-se la suposada neutralitat de les polítiques pressupostàries. En aquest sentit, essent conscients de les dificultats que això comportava, l'esmena d'EUiA es limitava a proposar un estudi sobre com implementar aquestes noves metodologies pressupostàries participatives amb la perspectiva de gènere. Finalment, el Sr. Grau va dir que si l'equip de govern volia comptar amb el seu suport, o al menys amb la seva abstenció, ho podien aconseguir, ja que EUiA no tenia intenció de fer sempre una oposició sistemàtica, encara que per això calia tenir una mica més de paraula. En aquest sentit, el Sr. Grau va dir que el seu grup municipal pensava que no era seriós que els compromisos assumits després no es complissin, recordant que algun dels acords pressupostaris de l'any 2002 entre el PSC i EUiA encara no s'havien complert, i que feia un any que en aquest mateix debat, s'havien acceptat, al menys de paraula, dues propostes que tampoc s'havien fet realitat. Per això, atès que el crèdit de que disposava l'equip de govern s'estava acabant, el Sr. Grau va dir que calia una resposta decidida, indicant que les propostes formulades pel seu grup municipal no anaven adreçades a canviar radicalment el pressupost, sinó tant sols a complementar-lo. Així doncs, el Sr. Grau va concloure la seva intervenció indicant que avui només es faria una anàlisi global del pressupost, indicant que segons quina fos la reacció de l'equip de govern i de la voluntat de voler arribar a un consens bàsic sobre aquestes qüestions, orientarien el vot no només d'avui, sinó també del mes de desembre, a l'hora d'aprovar definitivament el pressupost.

D'altra banda el Sr. Josep Llobet, en nom del PPC, va dir que començaria la seva intervenció indicant que el seu grup diria no als pressupostos, que si d'alguna manera s'haguessin de definir, aquest seria un altra any perdut pels ciutadans de Gavà, tant en l'àmbit financer com en el d'inversions. Així, el Sr. Llobet va dir que en el pressupost consolidat continuava creixent amb força la part corresponent al personal, la qual representava ja en aquests moments un 38 % del total. A més, va dir que si es tragués a GTI com a pur gestor d'obres de la ciutat, parlariem de més d'un 50 %, indicant que aquestes xifres no les podia suportar cap ens local, afegint que no miessin els ajuntaments del voltant, ja que així els anava. Tanmateix, el Sr. Llobet va dir que pel que feia al personal funcionari i laboral, només se'ls apujava la inflació i petites desviacions, la

qual cosa portava a concloure que la major part de la pujada venia donada per la inflació de càrrecs de confiança que començava a proliferar en aquest ajuntament. D'altra banda, les despeses generals anaven pujant, encara que els pressupostos dels organismes autònoms es controlaven bastant, afegint que la fal·làcia venia donada pel traspàs de despeses que s'estava produint entre aquests i l'ajuntament, qui assumia moltes despeses de publicitat, material, etc. D'altra part, i pel que feia a les despeses financeres, el Sr. Llobet va dir que ens trobàvem amb una altra fal·làcia: aquestes baixaven, però no tant com es presentaven, ja que no incloïen els interessos del préstec de sis milions que es pensava demanar. A més, va dir que la inversió augmentava a costa del major endeutament que acabava d'esmentar, i que feia que la seva situació financera fos encara pitjor, mentre que la devolució dels deutes es congelava, gràcies a la renegociació que es feia de 4,4 milions d'euros amb un any de carència, la mateixa que semblava que es volia establir pel nou endeutament de sis milions d'euros. Així les coses, i en relació a aquest nou endeutament, el Sr. Llobet va manifestar que apart de no complir la Llei d'estabilitat pressupostària, deixava a l'ajuntament en una situació d'endeutament a mig i llarg termini de més de 23,8 milions d'euros, sempre creixent i de manera geomètrica, atès que cada any s'havia de demanar més préstec que l'anterior, havent passat de demanar 1,2 milions d'euros l'any 2003, a 2,45 milions el 2004, a 5 milions el 2005 i actualment, a 6 milions d'euros, essent aquesta legislatura nefasta en aquest àmbit financer. Així mateix, i pel que feia als ingressos, calia destacar que tot el pressupost consolidat en basava en la venda de béns per parts de GTI, alguns dels quals ja estaven pressupostats feia tres anys, i respecte els quals encara no s'havia trobat comprador, mentre que d'altres vendes no seria possible realitzar-les fins el 2007, de tal manera que es podia evidenciar com en la liquidació de l'exercici hi haurien veritables problemes per a poder quadrar els comptes. Per altra part, el Sr. Llobet va dir que calia esmentar també que amb l'endeutament de sis milions d'euros, que eren la base de les inversions a realitzar per part de l'ajuntament, un noranta per cent de les mateixes, ja no hi havien diners ni per a poder comprar cotxes de la policia, ni pel mobiliari ni per a informàtica, ni molt menys per a instal·lacions esportives, raó per la qual ara ens havíem d'endeutar fins a vint anys i fer que els nostres fills acabessin tenint de pagar unes adquisicions que en algun cas, ni arribarien a conèixer. Tanmateix, el Sr. Llobet va dir que potser seria interessant fer un cop d'ull a cadascuna de les diverses entitats i organismes municipals. Parlant primer de l'ajuntament, el Sr. Llobet va manifestar que aquest es dedicava a arrebregar moltes de les despeses que fins ara eren de cadascuna de les empreses i organismes autònoms de la corporació, com ara publicitat i alts càrrecs i de confiança, fent que la partida de personal creixés quasi bé un 12 % i les despeses generals un 17,13 %, afegint que en el concepte de despeses generals cridava l'atenció que la despesa que desapareixia dels organismes en quant a publicitat era exactament la que pujava la partida de missatgeria i correu de tots els organismes, afegint que hom ha es podia imaginar que passaria en les bústies dels gavanencs durant el proper any, d'altra banda, any preelectoral. Per altra banda, les despeses financeres continuaven creixent per la utilització massiva de la línia de crèdit aprovada feia uns mesos, indicant que s'hauria d'incrementar quan s'aprovés el préstec de sis milions, en més de cent vint-i-cinc mil euros anuals, arribant ja a una pujada d'un 35 %, i desitjant que el Banc Central Europeu no ens fes la guitza apujant el tipus d'interès. La única partida que baixava era la d'amortització de préstecs, indicant que ja s'havia comentat quina n'era la causa: en lloc d'aprofitar els 500.000 euros de no devolució de préstecs per la renegociació abans esmentada, per tal de poder reduir les noves sol·licituds de préstecs, es continuava fent tot el contrari d'allò que tot gestor financer recomanaria, gastant-se tot en despesa corrent. Per últim, i en relació a les despeses de l'ajuntament, el Sr. Llobet va dir que es faria una campanya de millora de barris, que d'entrada semblava correcta, encara que potser insuficient, tardana, i a més, no afectava a tots els barris, quan les necessitats eren generals i ben antigues, tot i que, com sempre, s'havia tingut d'esperar a un any preelectoral per a començar-la. En aquest sentit, el Sr. Llobet va dir que s'alegrava que en part, algunes de les iniciatives del seu grup relatives a la pavimentació de carrers, millora de barris, remodelació de l'eixample i d'altres, hagin estat per fi escoltades i es comencessin a oblidar els projectes megalòmans,

si bé no es podia comprendre com s'havia esperat fins ara per a desenvolupar-les. En tot però, el Sr. Llobet va dir que el fet de que l'ajuntament hagués tingut d'endeutar-se en sis milions d'euros per a vehicles de la policia municipal, informàtica, mobiliari i equipament d'oficines, etc., era de tot punt inacceptable i donava una idea clara de la situació real de l'hisenda municipal. Però per empitjorar-ho, l'endeutament seria a vint anys, quan aquestes inversions no tindrien una vida útil de més enllà de cinc anys. Així mateix, va dir que una altra de les partides d'inversions que els havia cridat l'atenció, era la del Centre Cívic de Gavà Mar, ja que quan encara no tenia quatre anys, ja s'hi tornaven a injectar diners, la qual cosa denotava, a l'igual que succeïa amb el nou ajuntament, i que ja començava a ser escandalós, que no hi havia dia que no es tingués de fer una nova reforma, una millora, reparar una fuita, etc., que obligués fins i tot a contractar personal per aquestes tasques, i que evidenciava també la poca qualitat de l'obra pública que es realitzava a la nostra ciutat. En aquest sentit, va dir que calia tenir en compte que una de les obligacions dels responsables municipals era la de vetllar pel bon funcionament i finalització dels projectes que es feien a la nostra ciutat. A més, el Sr. Llobet va manifestar que en opinió del seu grup municipal, la partida dedicada a la campanya d'ascensors, havia quedat una mica curta, encara que calia admetre que era bona. Així mateix, si es parlava dels patronats, per exemple del Patronat de serveis Comunitaris, va dir que continuaven augmentat les seves despeses de personal, fora dels increments propis de la inflació més desviacions, afegint que hi havia una contradicció en la despesa financera, si bé caldria esperar al tancament dels comptes per descobrir que les xifres que ara es presentaven s'haurien quedat curtes al final. A més, i d'entrada, els interessos previstos pels préstecs ja superaven els assenyalats en el pressupost. Per la seva part, el Patronat d'Esports congelava el personal i semblava que reduïa la seva activitat esportiva, augmentant la despesa general, i en especial, les despeses financeres. D'altra banda, el Sr. Llobet va dir que l'explicació de les comissions per VISA no era gens creïble, ja que això significaria que el 50 % dels usuaris de la piscina, pagaven amb VISA per entrar. També el Museu començava a notar les despeses generals i la futura entrada en funcionament del Parc Arqueològic, fet aquest que notaria més quan se li assignés personal, de tal manera que la baixada en el cost del personal per trasllat dels treballadors i càrrecs a altres àrees de l'ajuntament, no era creïble, indicant que s'hauria d'esperar l'esmentada assignació del personal. Pel que feia a l'IMPAC, va dir que aquest continuava augmentant el cost del seu personal com cada any, per sobre del que hom podria considerar lògic, encara que aquest any augmentava desproporcionadament amb un augment de més d'un 18 %, quan el cert era que els seus ingressos augmentaven ben poc, afegint que, a més, l'ajuntament havia d'incrementar les seves aportacions en un 35 %, i com que l'IMPAC anava més aviat just, havia de fer ús de la línia de crèdit que tenia contractada en uns 150.000 euros de mitjana anuals, mentre que es congelaven les aportacions de la Generalitat. Pel que feia a les empreses públiques, el Sr. Llobet va dir que en el cas de PRESEC, continuava costant més de 7,6 milions d'euros, i els costos de personal s'incrementaven en més de 500.000 euros respecte de l'any anterior, amb un 10 % d'increment. En relació a les despeses financeres, va dir que aquestes es reduïen, explicant que no es volien utilitzar les línies de crèdit tant com l'any passat, mentre que les inversions en immobilitzat augmentaven d'una manera significativa, la qual cosa, com el PPC havia dit en diverses ocasions, no tenia massa significació, atès que PRESEC, més que una injecció econòmica, el que necessitava era una millor gestió. Pel que feia a GTI, que segons el Sr. Llobet era la base sobre la qual s'assentaven el somnis financers d'aquest ajuntament, apart del fet de constatar el fet del descontrol que significava que els seus pressupostos canviessin una setmana abans del ple en 1,5 milions d'euros, com qui no diu res, s'havia de dir que tot es basava en unes vendes que en alguns casos ja es volien fer des de feia tres anys, i mai s'havia pogut fer per no trobar comprador, o per què alguns béns no es podrien realitzar fins l'any 2007. A més, davant la pretensió de que GTI no s'hauria d'endeutar, i que podria tornar préstecs, fent noves inversions, el Sr. Llobet va dir que tot plegat no era creïble, augurant que podríem tenir sorpreses indicant en aquest sentit que el darrer canvi en el pressupost de GTI havia vingut donat per una reducció de les inversions quan van descobrir que no hi haurien tantes vendes.

Per últim, i pel que feia a Gavà Televisió, va dir que continuava costant a l'ajuntament quasi bé 95 milions de pessetes, i no es podien reduir perquè els ingressos propis de l'activitat es reduïen en un 17 %, es reduïen les despeses de personal perquè l'assumia l'ajuntament, però en comptes d'aprofitar aquesta reducció de costos, incrementaven en un 21 % les despeses generals, de tal manera que tot continuava igual. En resum, el Sr. Llobet va dir que es tractava d'uns pressupostos basats en un canvi de política que feia que l'ajuntament assumís part de les despeses que abans havia descentralitzat, però que en canvi no es donava un pas endavant per afrontar, d'una vegada per totes, els problemes principals, i en canvi, es continuava incrementant l'endeutament, la inflació de càrrecs de confiança, amb uns medis de comunicació a plena dedicació, per tal d'augmentar la popularitat del nou Alcalde de cara a les properes eleccions municipals. En darrer terme, el Sr. Llobet va dir que abans de finalitzar li agradaria fer cinc apunts. Primer, calia recordar que el PPC ja va votar en contra de les ordenances fiscals per a l'any 2006, amb una pujada del 3,3 %, molt per sobre de l'IPC previst del 2% pel Govern central, la qual cosa significava que el seu grup ja no estava d'acord amb la part corresponent als ingressos del pressupost; segona, si es feia referència al capítol d'ingressos, va dir que li agradaria fer referència a les aportacions de les diverses administracions, assenyalant en aquest sentit que ara que teníem un govern catalanista i d'esquerres des de feia dos anys, i que en teoria volien millorar el finançament del món local, es podia observar com del pressupost consolidat, menys GTI, de 40 milions d'euros, l'aportació de la Generalitat era d'1,33 milions d'euros, la qual cosa representava el 3,32 % de la despesa, lluny del famós 35% d'un conegut estudi fet per la pròpia FEMP, d'assumpció de competències de la Generalitat en el món local. Una altra referència, i en contraposició, seria l'aportació de l'Estat, en un 21% dels ingressos; tercer, que en relació a les aportacions de la Generalitat, els pressupostos d'aquesta només representarien 431.000 € per a la nostra ciutat, la qual significava tant sols el 0,25% de la inversió de la Generalitat a la nostra comarca, que ja era de per si prou petita, atès que el Baix Llobregat estava per sota de la mitjana de renda per càpita dels ciutadans de Catalunya, afegint que finalment, en matèria d'inversions pressupostàries per part de la Generalitat en el nostre propi pressupost, ens trobàvem només amb 90.000 € d'inversió, i més tenint en compte que no es feia cap tipus d'inversió en sanitat, educació, etc.; quart, que al PPC el preocupava molt el finançament del Parc Arqueològic, entenent que la desviació pressupostària existent es podia haver produït bé per una mala gestió, bé perquè es tractava d'una quantitat fixada erròniament en el seu moment, indicant que es tractava d'un projecte que el PPC compartia absolutament, i que ja des d'un bon començament el seu grup municipal va fer un esforç per tal d'aconseguir un bon finançament per part d'altres administracions, indicant en aquest sentit que el PPC presentaria una esmena als pressupostos de la Generalitat perquè aquesta augmentés la dotació pressupostària i es renovés o renegociés el conveni signat en el seu dia entre aquest Ajuntament i la Generalitat amb la finalitat de millorar la inversió prevista en el seu dia; i cinquè, el Sr. Llobet va dir que es detectava un oblit en relació al Pla de Ponent, indicant que en cap moment s'havia fet referència a aquest planejament, raó per la qual va demanar que s'aclarís si això arribaria a ser o no una realitat. A aquests efectes, el Sr. Llobet va manifestar que després de sis anys sense que aquest ajuntament hagués portat a terme la realització de cap habitatge protegit, ara s'havien endegat més de cent habitatges d'aquestes característiques a la riera de Sant Llorenç, encara que tard i a més insuficients, indicant que calia deixar ben clar que Gavà necessitava espais com el Pla de Ponent per tal de poder eixugar déficits tant importants com el de l'habitatge a la nostra ciutat, com així ho demostraven les llargues cues existents aquests dies a la planta baixa de l'ajuntament amb la finalitat de poder accedir a un dels habitatges abans esmentats.

Per la seva banda el Sr. Juan Antonio Heredia, en nom d'IC-EV, va manifestar en primer lloc la seva satisfacció per la melodia que havia deixat entreveure el Sr. Víctor Carnero en la seva exposició, per contraposició a la visió donada des de l'oposició, absolutament catastrofista. Dit això, el Sr. Heredia va assenyalar que volia deixar molt clar que havia

estat més de dos mesos discutint aquest projecte de pressupost, discussió que havia estat especialment tensa i feixuga, atès que mentre el Sr. Víctor Carnero pretenia mantenir el control estricte de la despesa, les diverses àrees no paraven de reclamar més diners per millorar la gestió i oferir millors serveis, afegint que d'aquesta tensió al final n'havia sortit un pressupost consensuat, i adreçat a la millora de la despesa social. En aquest sentit, el Sr. Heredia va dir que moltes vegades ens deixaven perdre per les grans xifres, i no veiem el que s'amagava darrera de xifres més modestes i de partides molt concretes. Per això, el Sr. Heredia va dir que calia examinar algunes d'aquestes partides per veure quina havia estat realment la orientació del pressupost. En aquest sentit, el Sr. Heredia va recordar que des de el que s'anomenava l'esquerra plural, moltes vegades s'havien demanat canvis importants en la despesa social: doncs bé, aquest pressupost s'havia confeccionat en aquesta direcció, indicant que, per exemple, havien augmentat considerablement les beques als infants en concepte de menjador i de llibres, amb la vocació de donar la màxima cobertura a aquests ajuts; de la mateixa manera que a la Casa Gran s'estava treballant amb un important programa de mediació comunitària, que podia representar una canvi especialment significatiu a la nostra ciutat, però que quedava amagat darrera de les grans xifres; així mateix, el Sr. Heredia va dir que des de feia dos anys, lentament però amb molta fermesa, s'estaven produint avenços importants en matèria de drets humans i civils a la nostra ciutat, i que aquest pressupost no feia més que potenciar per tal de concretar-los no des de una visió purament filosòfica, sinó per materialitzar-los sobre la nostra pròpia realitat social, mitjançant la creació d'una Oficina de drets civils, des de la qual es començava a atendre ja a un nombre important de ciutadans, coordinament amb el Síndic de Greuges i amb els serveis socials de l'ajuntament; s'havia endegat també un Festival de cinema de drets humans, amb un caràcter eminentment obert a la nostra ciutadania, agraint molt especialment l'assistència de la Sra. Candela Peña i del Sr. Fernando de León, així com al Sr. Arturo Ciñero, guanyador del Festival Internacional de Drets Humans; la potenciació del dia de l'infant, etc. Des de una altra perspectiva, el Sr. Heredia va voler recordar l'esforç que aquests darrers dos anys s'havia fet des de l'equip de govern en la millora dels barris més necessitats, com si això no tingués cap importància, quan el cert era que es pretenien portar a terme més de vint actuacions, i sempre de conformitat amb les necessitats que les entitats de cadascun d'aquests barris havien fet arribar a l'alcaldia i a les diferents àrees, donant una total i efectiva participació a les entitats representatives dels veïns, fent palesa d'altra banda la voluntat municipal de potenciar la participació dels gavanencs en l'adopció de les decisions municipals. Així mateix, el Sr. Heredia va destacar la iniciativa municipal en la creació d'una norma reguladora per a l'atorgament de subvencions per a la instal·lació d'ascensors, o la reforma de l'Auditori, que no consistia només en una simple reforma de les instal·lacions, sinó també en una reforma de la seva funció, amb la voluntat de potenciar-lo com a eina cultural de primer ordre. Finalment, el Sr. Heredia va manifestar que aquest proper mes es presentaria públicament el Pla local de la nova ciutadania, obert a tothom, o la propera presentació del Pacte pel civisme, veritables eines de cohesió social amb les quals s'evidenciava l'esperit de canvi que es volia impulsar des de aquest govern municipal. Així les coses, el Sr. Heredia va dir que les xifres d'aquest pressupost no es podien examinar fredament, comprovant si una concreta partida pujava un determinat tant per cent, o l'altra baixava en un determinat percentatge, i pretendre deduir a partir d'un examen abstracte de les xifres quina era la orientació del pressupost, sinó que el que calia era mirar que hi havia al darrera de cada partida, aprofundint amb la veritable finalitat perseguida amb cadascuna d'elles. Per això, el Sr. Heredia va dir que la posició d'IC-EV seria absolutament favorable al pressupost.

De la seva banda, el Sr. Alcalde va dir que volia fer un breu comentari, abans d'entrar en el segon torn d'intervencions, només per indicar que de la intervenció d'EUiA havia tingut la sensació com si estiguessin esperant algun tipus d'aprovació de la gestió, recordant d'altra banda que l'equip de govern estava format per dues forces polítiques, el PSC i IC-EV, i en aquest sentit, com a Alcalde de la ciutat i cap del govern municipal,

assumia el que feien aquestes dues formacions, raó per la qual va demanar a EUiA que no s'oblidessin que la única força política que havia formulat un pacte de govern amb el PSC havia estat precisament IC-EV.

A continuació va fer ús de la paraula la Sra. Bruguers Jardí, en la seva qualitat de portaveu del PSC, la qual va començar la seva intervenció indicant que aquest pressupost era la concreció material de la orientació política d'aquest govern municipal, format – com havia indicat abans el Sr. Alcalde – per dues formacions polítiques. Ara bé, des del grup municipal del PSC, s'havia de dir que es compartien els objectius dels pressupostos que avui es presentaven, i que per això, avançaven ja el seu vot favorable, atès que consideraven que es tractava d'un pressupost ambiciós i amb uns objectius molt clars: d'una banda, un pressupost amb una orientació molt decidida cap a les polítiques socials i de serveis, dirigit a les polítiques de benestar per a la promoció i la protecció social, i amb un gran esforç inversor que es materialitzava en el pla de millora de barris i en aquelles grans altres actuacions de ciutat que fomentaven la cohesió social. Precisament per això, la Sra. Jardí va manifestar que li agradaria dir que, vistes les intervencions que havien fet els diferents portaveus dels grups municipals de l'oposició, el PSC no veia el "totxo" de la mateixa manera que s'havia dit per aquells, tota vegada que el "totxo" es traduïa en equipaments per a la millora de la qualitat de vida dels ciutadans, eren eines que milloraven la cohesió social, que milloraven la cultura de la nostra societat, a través, per exemple, del nou Centre d'Història de la Ciutat, o de l'equipament de les mines prehistòriques de Gavà: els "totxos" no eren simplement "totxos", sinó fonamentalment eines per a la cohesió social al nostre municipi, recordant en aquest sentit a EUiA i a ERC que a través d'aquest simple instrument es feia habitatge protegit, i a la vegada, que el municipi de Catalunya que més pisos de protecció oficial havia fet a iniciativa pròpia, havia estat el municipi de Gavà, més de 1500, insistint en el fet que ara s'havia endegat un nou procés de construcció d'habitatge públic, quan no feia ni tant sols tres anys que s'havia acabat un altre cicle de construcció d'habitatges d'aquestes característiques a les Bòbiles. Per això, la Sra. Jardí va assenyalar que no es podia dir que a Gavà no es feia política d'habitatge, quan de fet la bandera del PSC havia estat la política d'habitatge. Tot i amb això, la Sra. Jardí va dir que encara calia manifestar que per molt que el grup d'ERC es queixés de que l'equip de govern fes una política excessivament centrada en els mitjans de comunicació, calia recordar també que aquest ajuntament mai havia pretès ser un ajuntament autista davant de la ciutadania, com així ho demostrava el fet que la informació que s'estava donant en aquests moments amb motiu de la construcció de nous habitatges a la riera de Sant Llorenç, havia estat molt ben valorada pels ciutadans de Gavà, atès que es tractava d'informació clara, detallada i exhaustiva, la qual permetia una comunicació directa i fàcilment entenedora amb la ciutadania. En aquest sentit doncs, la Sra. Jardí va reiterar la voluntat del seu grup municipal de continuar mantenint importants canals de comunicació amb els nostres ciutadans. Per altra part, i respecte de l'afirmació del portaveu d'ERC en el sentit de que aquest grup no era bel·ligerant amb la qüestió del deute municipal, la Sra. Jardí va dir que tampoc ho podrien ser, atès que Gavà era un municipi que tenia el nivell endeutament per sota de la mitjana d'endeutament dels municipis de Catalunya. A més, i pel que feia a la pretensió de CiU de que es retirés el pressupost, ja que no hi havia un pla de sanejament financer o per què no es complien els requeriments de la Llei d'estabilitat pressupostària formulada pel PP, la Sra. Jardí va manifestar que aquesta llei havia tingut el vot en contra el vot del grup parlamentari de CiU, atès que afectava les competències de la Generalitat, considerant-se que constituïa una veritable ingerència, afegint que el que no entenia era que si en aquells moments CiU va votar en contra de dita llei, per què ara la utilitzaven políticament en aquest ple per anar en contra d'uns pressupostos socials amb una clara voluntat de satisfer les necessitats dels nostres ciutadans. A més, i en relació a l'afirmació del Sr. Dalmau de que aquest ajuntament estava col·lapsat, el cert era que el nivell d'endeutament estava per sota de la mitjana de l'endeutament dels ajuntaments d'aquest país, com abans ja havia dit. Així mateix, la Sra. Jardí va dir que l'havia sorprès l'estil

d'EUiA, quan deia que l'estil del PCC no havia canviat gaire, indicant en aquest sentit que possiblement fos així, però que del que no hi havia dubte era que l'estil d'EUiA tampoc havia canviat gens. A més, la Sra. Jardí va assenyalar que EUiA es definia com a "ecosocialista", com a "socialistes de debò", "l'esquerra de debò", si bé en el cas d'aquest pressupost, EUiA s'havia limitat a llegir els números, però no a veure les polítiques actives que hi havien al darrera, recordant d'altra banda al Sr. Grau que tampoc era un model d'autocrítica, ja que quan acusava al PSC de tenir la supèrbia de la majoria absoluta, el Sr. Grau tenia la supèrbia de ser l'autèntic garant de la veritat absoluta. Així mateix, davant la pretensió de demanar pressupostos participatius, la Sra. Jardí va demanar al Sr. Grau que li donés un exemple d'un municipi governat per aquesta força política que tinguessin uns pressupostos participatius, i també realitzats tenint en compte la perspectiva de la dona, tal com ell abans havia esmentat. Per altra banda, i en relació l'afirmació de que a Gavà hi havia molta pobresa, que no hi havia una despesa significativa en matèria de medi ambient, que encara teníem l'abocador més gran de Catalunya, la Sra. Jardí va voler deixar molt clar que Gavà no tenia abocador, que l'abocador del Garraf al terme municipal de Gavà estava clausurat, i a més, que aquest ja tenia data de tancament, afegint que si el Sr. Grau s'hagués mirat amb una mica més de detall el pressupost, hauria vist que es contemplava la recollida selectiva de la matèria orgànica per al 2006, és a dir, pressupostos que tenien també en compte el medi ambient. Per altra part, i pel que feia a la intervenció del portaveu del PP, la Sra. Jardí va manifestar que aquest grup sempre criticava el pressupost, i encara que el PPC està d'acord amb moltes coses d'aquell, mai deixaven d'entreveure quin era el seu model de ciutat, de tal manera que la seva posició era sempre la del "no", no a l'Estatut, no a la política dels socialistes al govern espanyol, no al govern municipal, etc., demanant a aquests efectes que seria bo que aquest grup municipal fes d'una vegada una alternativa creïble a les polítiques socials que es feia a Gavà, mentre que en relació al Pla de Ponent, la Sra. Jardí va dir que el que s'evidenciava aquests dies era que probablement hi havien pocs habitatges a la riera de Sant Llorenç, però al mateix temps era la prova fefaent de que necessitàvem el Pla de Ponent, de tal manera que si algú es pensava que s'estava fent política d'habitatge oposant-se al Pla de Ponent, entraria en una contradicció, atès que aquest pla era un pla que garantia la política d'habitatge que havia estat sempre la bandera del PSC en aquest municipi.

Després de la intervenció de la Sra. Jardí, el Sr. Víctor Carnero va fer ús d'un nou torn d'intervencions, indicant en primer lloc que de les xifres cadascú en podia fer la interpretació que tingués per convenient, si bé va manifestar que no compartia les anteriors afirmacions del Sr. Reyes. En aquest sentit, el Sr. Carnero va dir que el pressupost consolidat creixia un 11%, mentre que les despeses consolidades de personal ho feien en un 10%, però en tot cas com a conseqüència de les obligacions derivades del conveni del personal i de l'efectiu increment en el nombre del personal degut al fet de la millora de serveis, nous equipaments, etc. Així mateix, el Sr. Carnero va dir que una simple comparació entre xifres també podia conduir a errors, com per exemple quan es prenen en consideració municipis del nostre entorn en els quals les transferències del Capítol IV no eren tan importants com a Gavà, degut a que molts dels serveis que nosaltres gestionàvem directament, com era el cas de PRESEC, en aquests altres municipis es feia mitjançant concessió o altres fórmules d'externalització dels serveis. Tanmateix, el Sr. Carnero va dir que si que era veritat que aquest exercici es presentava una estructura pressupostària nova, amb la voluntat de dotar-la d'una major transparència, però que a la vegada, en aquests moments, podia conduir a interpretacions errònies o a plantejar dubtes, raó per la qual ell mateix, a l'igual que els serveis econòmics, s'havien brindat en la corresponent comissió informativa per tal d'aclarir tots els dubtes que podessin existir. D'altra banda, el Sr. Carnero va dir que s'havien desdoblant algunes partides, mentre que en altres casos s'havien agrupat crèdits, com era el cas que havia esmentat abans el Sr. Reyes, relatiu a correus i missatgeria, de tal manera que l'augment que experimentava aquesta partida es devia al fet d'agrupar dues

partides, encara que absolutament interrelacionades. D'altra banda, i pel que feia a partides noves creades en l'àmbit de la participació ciutadana, en cap cas tenien res a veure amb campanyes de publicitat o d'imatge, com havia dit el Sr. Reyes, sinó que pel contrari, estaven relacionades amb el desenvolupament del ROM. A més, i respecte de la valoració que havia fet de Gavanenca el Sr. Reyes, així com l'apreciació respecte de l'increment de l'eficàcia de la societat, va dir que compartia aquest criteri, afegint que podia ser similar també en el cas de les altres societats, PRESEC i GTI, indicant en aquest sentit respecte de PRESEC que calia tenir present que una de les prioritats el desenvolupament d'activitats d'implementació de determinats serveis, i la millora de serveis que ja es venien prestant, com era el cas de la neteja viària, jardineria i manteniment general de la ciutat. Per altra part, el Sr. Carnero, en resposta al Sr. Dalmau, va dir que l'equip de govern no tenia cap voluntat de retirar el pressupost, ni tampoc hi havia base legal per adoptar un acord d'aquesta naturalesa, ja que l'endeutament, a data 31 de desembre, que era quan s'havia d'establir el deute viu, era de 18.709.083 €, que representava sobre els drets liquidats nets de l'últim exercici aproximadament el 61,5 %. Certament, el Sr. Carnero va dir que hi havien pòlisses de tresoreria i crèdits hipotecaris de GTI, però aquests no computaven com a deute, afegint però que amb tota seguretat es podria fer la tramitació del préstec simplement amb una comunicació, sense necessitar de precisar d'autorització. A més, va dir als senyors i senyores regidores que podien tenir la garantia de que de conformitat amb l'apartat 4 de l'art. 169 de la Llei reguladora de les Hisendes Locals, es tramitaria còpia diligenciada de l'expedient d'aprovació del pressupost a la Direcció General d'Administració Local de la Generalitat, a tots els efectes legals, afegint que si calia fer un pla financer, de ben segur que es faria. En qualsevol cas, el Sr. Carnero va dir que ja la pròpia Llei d'estabilitat pressupostària contemplava el fet de poder entrar en desequilibri, indicant que en aquests casos i com a mesura cautelar, calia fer un pla financer que abastaria els tres exercicis següents. Tot i amb això, el Sr. Carnero va voler deixar ben clar però que, amb tot l'anterior, no es volia dir que l'ajuntament estès cometent alguna il·legalitat, o que la seva actuació fos irregular. D'altra banda, i pel que feia a algunes de les partides que s'havien esmentat per part dels portaveus dels grups municipals, el Sr. Carnero va dir que, tal com s'havia explicat en la comissió informativa, les multes no s'imposaven a caprici dels guàrdies de la policia municipal, sinó per què es produïen conductes contràries a les ordenances municipals, i a més, en la seva major part, corresponien a ciutadans que no eren de la nostra ciutat. En tot cas però, estava clar que hi havien infraccions de les normes viàries que havien de ser objecte de sanció per tal de garantir la convivència ciutadana, atès que la tolerància respecte de determinades infraccions, acabava donant lloc a més indisciplina viària, recalcant al mateix temps que es podia tenir l'absoluta certesa de que en aquests moments, ni tampoc en un futur immediat, l'Ajuntament de Gavà estès en una situació de col·lapse financer, ni tampoc que es trobés en una situació de paralització de les inversions, i bona prova d'això era que s'estava plantejant un pressupost amb un pla inversor molt ambiciós de quasi bé set milions d'euros, la qual cosa representava sobre l'exercici anterior quasi bé un 20 % d'increment. A més, va dir que tampoc era veritat que a Gavà fos més cara la vida que a altres municipis de l'entorn, indicant que aquesta era una qüestió que ja s'havia comentat a bastament en el ple relatiu a les ordenances fiscals per a l'any 2006, atès que la base liquidable o els tipus a aplicar estaven normalment més baixos a la nostra ciutat. D'altra banda, el pla de barris, les millores en la il·luminació o la pavimentació a determinats indrets de la nostra ciutat, responien a la consciència clara de l'equip de govern de que hi havien necessitats que calia atendre, i dissortadament, aquestes sempre eren superiors als ingressos, però que no es podien deixar de banda. Pel que respecte a la intervenció del Sr. Grau, el Sr. Carnero va dir que havia presentat un panorama tant tenebrós, que de vegades, fins a podria pensar-se que era perillós aixecar-se pel matí. En aquest sentit, el Sr. Carnero va dir que sorprenentment, l'any passat el Sr. Grau li ofería la possibilitat de plantejar un pressupost amb més endeutament, sempre i quan aquest es destinés a equipaments i a millores a la població, sense tenir que en compte que aquest pressupost era també un pressupost progressista, social, i amb un esforç inversor important, atès l'increment del 20 % sobre

l'any anterior, i una proposta d'endeutament de sis milions d'euros en un moment en que els interessos a dia d'avui estaven al 2,30 %, quan l'IPC publicat avui havia estat del 3,5 %, és a dir, quan sortia més rentable finançar via crèdit les inversions que no pas via estalvi ordinari. A més, i en relació a les inversions, va dir que el seu refinançament no arribava al 25 % del deute, i en canvi, els seus rendiments s'amortitzarien al llarg de diverses generacions, com era el cas de la Biblioteca, el Parc Arqueològic, la reforma integral de l'Auditori, etc., i no només, com s'havia dit, l'adquisició d'ordinadors i vehicles per a la policia municipal. En aquest sentit, el Sr. Carnero va manifestar que quan el Sr. Grau que després de les descripcions tant negatives de la població, de vegades pensava que si sortia el sol a Gavà era per què el Sr. Grau existia. Així mateix, i en relació a la intervenció del Sr. Llobet, el Sr. Carnero va dir que se li havia escapat el qualificatiu que havia donat al pressupost, si bé en tot cas li va voler recordar que el creixement en el nombre del personal era degut al fet que els ajuntaments eren prestadors de serveis, i que aquests, normalment, com era el cas de les oficines d'atenció al públic, o la mateixa Àrea de Serveis Personals, requerien de persones per tal de poder portar a terme aquestes tasques, i més en un moment en el qual la població total havia crescut fins als 45.000 habitants, i la demanda de majors serveis no parava d'augmentar. Per altra banda, el Sr. Carnero va dir que Gavà no disposava d'un nombre de funcionaris majors del que es podia considerar l'estàndard a poblacions similars a la nostra, recordant a més que, a diferència de ciutats del nostre entorn, molts dels serveis que en aquestes localitats es prestaven via concessió administrativa, és a dir, amb personal extern, a Gavà es prestaven via societats municipals, i per tant, amb personal propi. Així mateix, i pel que feia a la qüestió de les despeses financeres, va dir que el que s'havia pressupostat era la previsió del deute viu, més la previsió del préstec dels sis milions d'euros, ja que en cas contrari els serveis d'intervenció no ho haurien acceptat. Per altra part, el Sr. Carnero va dir que seria possible que els tipus d'interès fossin lleugerament superiors a finals d'any, cap a un 2,40 %, però en qualsevol cas, amb les previsions d'un 2,75 % d'aquest pressupost, va dir que hi havia marge suficient. Pel que feia a les dotacions pressupostàries pel pla d'ascensors, el Sr. Carnero va dir que una partida de 100.000 € li semblava suficient per a aquest primer exercici, atès que encara restava per completar la tramitació de l'ordenança, i a més, les subvencions s'havien d'atorgar prèvia certificació de l'obra feta, la qual cosa significava que el gruix de les subvencions s'hauria de preveure en els exercicis següents. D'altra banda, i pel que feia referència a la participació en els tributs de la Generalitat, el Sr. Carnero va dir que era una de les partides que més augmentava, ja que fins aquest exercici, havia estat de l'ordre dels 145.000 €, mentre que ara, per primera vegada, havíem rebut notificació d'un increment de pràcticament un 100 %, que encara que també petita, en percentatge era qualitativament important.

A continuació, el Sr. Alcalde va fer una breu intervenció, només per puntualitzar que més aviat donava la impressió que, de les diferents intervencions, semblava que es dibuixaven moltes ciutats, quan a l'hora de la veritat, parlant amb la gent, escoltant les seves preocupacions o intentant determinar quines eren les seves necessitats reals, ningú dibuixava panorames o escenaris tant diversos com els que avui s'havien exposat. A més, el Sr. Alcalde va dir que seria bo que algun dia el PPC i el PSC o l'equip de govern coincidissin, encara que només fos en una petita part, en alguns aspectes del pressupost, però en qualsevol cas, era prou evident que el pla de barris no recollia cap de les iniciatives del PPC, sinó que recollia les necessitats que els veïns els havien exposat quan els havien anat a veure. En definitiva, el Sr. Alcalde va dir que era prioritat de l'equip de govern escoltar les necessitats de la gent, i intentar satisfer-les en la mesura en que això era possible. Per altra part, el Sr. Alcalde va dir que per una vegada coincidia en aquest debat del pressupost amb el que havia dit el portaveu d'ERC, Sr. Reyes, quan havia manifestat que les ciutats s'havien d'endeutar, indicant en aquest sentit que el debat pressupostari hauria de fugir d'un simple debat sobre xifres, plantejant-se continuament dubtes respecte de si en el futur es podria seguir invertint, etc., atès que el cert era que si la ciutat de Gavà havia avançat aquests anys era per què s'havia fet una aposta de futur, la qual cosa plantejava sempre un risc, però el cert era que sense idees, amb por, pensant

sempre de quins ingressos es podria disposar en el futur, de ben segur que no només no s'avançava, sinó que es defraudaven les expectatives dels ciutadans, en la mesura en que no es resolien les seves necessitats. Per altra banda, va dir - afegint que sempre amb tota la correcció i respecte que li mereixia -, que si el panorama dibuixat pel Sr. Grau fos cert, de ben segur que les cadires que ocupaven serien ben diferents, però el cert era que els projectes o programes que endegava l'equip de govern no buscaven l'aprovació del Sr. Grau i del seu grup municipal, sinó que buscaven l'aprovació dels seus destinataris, que no eren altres que els ciutadans de Gavà. En tot cas, el Sr. Alcalde va dir que per raó del càrrec institucional que ocupava, tenia l'oportunitat de parlar contínuament amb els veïns, i aquests mai li havien exposat un escenari tant gris com el que havia exposat el Sr. Grau. Finalment, el Sr. Alcalde va demanar als grups que demanaven més participació, que per favor, utilitzessin les comissions informatives per fer propostes sobre el pressupost, ja que després de llegir l'acta de la darrera comissió d'Economia i Hisenda, Serveis Generals i Recursos Humans, havia pogut constatar que no s'utilitzaven els mecanismes de participació que els regidors i regidores tenien a la seva disposició.

Obert el segon torn d'intervencions, va fer ús de la paraula el Sr. Reyes, en nom d'ERC, indicant que enllaçant una mica amb aquesta darrera intervenció del Sr. Alcalde, podia subscriure part de les primeres observacions fetes per aquest, si bé de totes maneres, també calia afirmar que el camí que havia seguit aquest pressupost era bastant tortuós, ja que a més de disposar de poc temps per a l'estudi del material subministrat, a continuació, quan un ja s'ho començava a saber, després venia una comissió, en la qual es donaven més papers i noves xifres, ja que algunes havien estat rectificades, després es retocaven alguns decimals, etc., és a dir, que no havia estat pas gens fàcil. Així doncs, el Sr. Reyes va recordar que el que ja havia dit en aquells moments de tramitació i estudi del projecte de pressupost, era que com a màxim, a la vista del temps de que es disposava, es podia fer com a molt una declaració d'intencions, i que, en tot cas, entre aquest ple i el següent, es podrien presentar al·legacions amb una mica de cara i ulls. D'altra banda, i en relació a la intervenció del Sr. Carnero, el Sr. Reyes va manifestar que li agraià el to emprat, així com el fet d'admetre que s'havia fet un discurs més aviat constructiu, si bé va voler posat de manifest que encara que era cert que per ERC el tema de l'endeutament no era en si mateix preocupant, la qüestió era que, des de una altre perspectiva, si ell anava a demanar un crèdit per fer front a altres crèdits, de ben segur que no li donarien, i a més, encara que per sort el preu del diner estava molt barato, la qüestió essencial que plantejava ERC era per què s'havia arribat a aquest nivell d'endeutament, i especialment, el per què es faria servir aquest endeutament, és a dir, quina era la finalitat perseguida, afegint que com a conseqüència de l'anterior, semblava prou evident que s'havia iniciat un canvi de tendència, i encara que des de l'equip de govern no es volés reconèixer, la qüestió no era tant que la xifra d'endeutament augmentés, sinó, com ja havia dit abans, el fet de per què s'havia arribat a una xifra com l'actual, la qual cosa podia hipotecar el creixement de Gavà. Tot i això però, el Sr. Reyes va dir que la qüestió que ara els preocupava era la de determinades partides, determinades prioritats i determinats models d'escala. Dit això, el Sr. Reyes va recordar que en anteriors pressupostos, ERC havia presentat, amb poc èxit, tot s'havia de dir, unes vuitanta o noranta esmenes cada vegada, i sempre sense intentar canviar la despesa total, i que ara, probablement farien el mateix; en idèntica manera, durant el passat debat de les ordenances fiscals, també van presentar tot un seguit d'esmenes, sense cap èxit, ja que, tot i tenir un cert caire social, tampoc els van acceptar cap esmena, i a més, patint una mica d'escarni, a l'igual que els seus companys d'EUiA. Precisament per això, el Sr. Reyes va dir que aquestes experiències els feien adoptar una actitud certament distant respecte de les possibilitats reals d'èxit en aquest moment. Ara bé, l'anterior tampoc volia dir que per a ERC totes les partides del pressupost els hi semblessin malament, ja que hi havien partides que les podrien subscriure perfectament, mentre que d'altres, per exemple, pensaven que potser s'havien quedat curtes, raó per la qual, i més estant a l'oposició, els hi tocava rebaixar una mica aquesta visió tant optimista que del pressupost s'havia donat per part de l'equip de

govern, afegint finalment que en alguns casos, hi havia una certa distància entre ERC i l'equip govern respecte de la interpretació d'alguns conceptes. Per altra banda, i en relació a l'anterior intervenció de la Sra. Jardí, respecte del fet que l'ajuntament no volia ser considerat com un ens autista, el Sr. Reyes va manifestar que en lloc de buscar un cert equilibri, més aviat l'ajuntament estava a l'altra banda, dins de la praxèrnia, és a dir, en una situació d'excés mediàtic, que la major part de les vegades superava el que era estrictament informació. D'altra banda, el Sr. Reyes va dir que hi havia un altra tema que el preocupava seriosament, i que era el referent al "totxo", afegint que la discussió sobre el totxo i l'asfalt, etc., els portava a una nova discussió, indicant en aquest sentit que quan es miraven exercicis anteriors, entre unes partides i altres, en ocasions s'observava que partides ja de per si escasses, de vegades no s'havien acabat de consumir tots els diners, amb el resultat de que el farciment era molt més car que el pollastre. En definitiva, la discrepància estava en l'escala, en les prioritats, de tal manera que en opinió del Sr. Reyes, el que calia donar era una resposta integral, indicant que el que havia trobat a faltar era un model de proximitat, més àgil, ja que, encara que de vegades havia quedat amb el Sr. Grau per tal d'anar a veure sortir el sol, i encara que potser alguna vegada pintava el panorama una mica massa negre, no hi havia dubte que Gavà, tot i que espontàniament els ciutadans no ho exterioritzessin, tenia problemes en l'àmbit de la sanitat, en el de l'educació, per l'absentisme i el fracàs escolar, en el de la drogaaddicció, etc, de tal manera que ens podia donar una idea de que encara hi havien moltes coses a fer. Finalment, el Sr. Reyes va manifestar que calia assenyalar que mentre hi hagués alguna entitat privada que tingués més despesa social que alguna del mateix ajuntament, això volia dir que hi havia alguna cosa que no anava bé, indicant en aquest sentit que si per exemple, Càritas dedicava més ajuts a pagar lloguers que el que l'ajuntament podia fer des de serveis comunitaris, això volia dir no que l'ajuntament fes malament la seva tasca, sinó que fallaven els mecanismes de detecció municipals. En darrer terme, i en relació al Pla de Ponent, el Sr. Reyes va dir que probablement passaria el mateix que en el cas de Bòbiles, és a dir, que si en aquest darrer cas, s'hagués portat a terme en diverses anualitats, probablement ara no tindríem les cues que teníem, indicant que el problema consistia en el fet de que en un determinat moment es saturava l'oferta, i aquesta cobria més o menys tota la demanda local, mentre que l'excident l'ocupaven persones de fora de Gavà: conclusió, per refer-se de l'esforç, de Bòbiles, durant uns quants anys GTI no feia res, amb la qual cosa es feia evident que en un moment donat, Bòbiles havia estat capaç de cobrir aquesta demanda, però una vegada ens havíem aturat durant cinc o sis anys, aquest dèficit d'habitatges havia esclatat de cop. Per això, si ara se seguia el mateix camí i es tirava endavant un projecte faraònic com el del Pla de Ponent, saturant el mercat amb una oferta de més de dos mil habitatges de cop, cobriríem una part de la demanda local, però també es donaria sortida a la demanda provenint d'una part molt important de gent de fora de Gavà, en perjudici de la futura demanda d'habitatge per part dels nous gavanencs i gavanenques. En definitiva, el Sr. Reyes va indicar que no hi havia una visió global del tema de l'habitatge a la nostra ciutat, ja que després de molt de parlar, no s'havia fet res per cap de sectors com el de les persones separades, joves, etc., atès que l'oferta actual d'habitatges no estava pensada per aquestes noves necessitats.

Per la seva part el Sr. Dalmau, en nom de CiU, va manifestar que procuraria ser molt breu en aquesta segona intervenció, indicant en primer lloc respecte de l'anterior intervenció de la Sra. Jardí, que les lleis es podien discutir, que podien agradar o no, però que una vegada aprovades, no es podien ignorar, i a més, que cap ajuntament se les podia saltar; per altra part, el Sr. Dalmau va recordar que quan CiU havia dit que no es complia la Llei d'estabilitat pressupostària, el que es volia dir exactament era que el nominal no podia superar l'amortització del deute, fet aquest que no només s'havia produït en aquest pressupost, sinó que també havia succeït l'any passat, afegint a més que també s'infringia el Text refós de la Llei reguladora de les Hisendes Locals. D'altra banda, i en relació a la intervenció del Sr. Carnero, el Sr. Dalmau va admetre que aquell havia estat valent quan havia indicat que si calia, es faria un pla de sanejament financer,

actitud aquesta que sempre era d'agrair. Seguidament, el Sr. Dalmau va enumerar tot un seguit de partides del pressupost de despeses que, en la seva opinió, estaven infradotades, de tal manera que de ben segur s'haurien de suplementar en el 2006, indicant d'altra banda que el càlcul de l'interès de l'euribor, d'un 2,75 %, segurament es quedaria curt, ja que darrerament la premsa econòmica s'havia fet ressò del fet de la possible puja dels tipus d'interès. Per la seva part, el Sr. Dalmau va dir que el seu grup estimava que aquest pressupost tenia un desfasament d'un milió d'euros, i més si es tenia en compte que a dia d'avui, i en el Capítol d'ingressos, ordinari, encara hi havien quantitats pendents de cobrir de l'any 2005. Així doncs, si durant el 2006 no entraven més ingressos per l'activitat econòmica de Gavà, relatius a llicències urbanístiques, promocions immobiliàries, impostos indirectes sobre construccions, instal·lacions i obres, veritablement hi haurien dificultats, qüestió aquesta respecte de la qual l'equip de govern n'era perfectament coneixedor. Precisament per això, el Sr. Dalmau va dir que el grup municipal de CiU es reafirmava en la seva opinió de que, de no arribar més recursos, l'Ajuntament de Gavà podia arribar a una situació de col·lapse financer, afegint que aquest era el pressupost més delicat de tots els pressupostos que havia conegut com a regidor de l'Ajuntament de Gavà. Finalment, i en relació a la intervenció del Sr. Alcalde respecte de l'escassa discussió en el si de la comissió informativa per part dels grups de l'oposició, el Sr. Dalmau va indicar que tal com havia manifestat el Sr. Reyes, no hi havia hagut temps pes estudiar i debatre el pressupost, si bé també era cert que ara, durant el termini d'informació pública del mateix, es podrien fer les al·legacions que es tinguessin per convenientes.

D'altra banda, va fer novament ús de la paraula el Sr. Jaume Grau, en nom d'EUiA, indicant que la Sra. Jardí havia deixat anar algunes perles en la seva intervenció, com per exemple el fet de dir que a Gavà ja no hi havia abocador, fet aquest que semblava prou agosarat, atès que com la Sra. Jardí sabia prou bé, els residus dipositats encara seguien en actiu, eren perillosos, i a més, encara seguien circulant camions per dins del nostre terme municipal, afegint que ni els residus ni el medi ambient entenien de fronteres ni de termes municipals. A més, i en relació a l'afirmació de la Sra. Jardí segons la qual EUiA sempre volia tenir la veritat absoluta, el Sr. Grau va dir que això, com a frase graciosa, per no dir ofensiva, podria funcionar, sempre i quan no es contrastés amb la realitat, atès que en molts casos EUiA tenia per costum aplaudir aquelles accions que consideraven encertades, i a més, que el discurs d'EUiA buscava sempre un determinat punt de consens i a més, la possibilitat de poder treballar plegats, reconeixent la força i la raó que cadascú podés tenir, mentre que pel contrari, seria molt difícil trobar alguna acta d'aquest ple en la qual hi hagués el mínim reconeixement per part del grup socialista envers alguna de les propostes o aportacions d'EUiA, fet aquest que venia a demostrar que qui de veritat es creia en possessió de la veritat absoluta era precisament el grup municipal del PSC. Per altra banda, i en relació a les polítiques participatives que havia exposat EUiA, el Sr. Grau va dir que ja hi començaven a haver molts exemples a Espanya, protagonitzats en alguns casos pel mateix PSOE (Albacete, Badajoz), de la mateixa manera que hi havien alguns ajuntaments en el País Basc en els quals, gràcies a la participació d'IU-EB, s'havien confeccionat ja alguns pressupostos des de la perspectiva de gènere. Així mateix, i en relació al Pla de Ponent, el Sr. Grau va dir que quan la Sra. Jardí havia manifestat que seria perillós o contradictori que qui pretenia defensar l'habitatge públic s'oposés al Pla de Ponent, el Sr. Grau va dir que aquesta afirmació li feia bastança por, atès que intuïa que això era l'inici d'una ofensiva per tal de desprestigiar qualsevol formació política que discrepés del Pla, indicant que en democràcia la discrepància era normal, de tal manera que el fet de que una persona, un grup o un col·lectiu discrepés d'un projecte, no volia dir en absolut que s'estigués en contra del objectiu que, per exemple, inspirava el Pla de Ponent. A aquests efectes, i per fer-ho ben entenedor, el Sr. Grau va dir que EUiA, conjuntament amb els seus coaligats d'IC-EV, tenien la cartera de Medi Ambient i Habitatge en l'actual Govern de la Generalitat, i estaven demostrant que es podien fer polítiques d'habitatge diferents i decidides a satisfer necessitats socials de primer ordre com era el tema de l'habitatge. Per

això, no calia que la Sra. Jardí els expliqués que calia fer pisos protegits, atès que això ja ho sabien. En definitiva doncs, contra aquest virus que segons el Sr. Grau se'ls volia llençar, ja estaven vacunats. D'altra banda, el Sr. Grau va dir que estava sorprès per la resposta que li havia donat el Sr. Carnero, ja que no tenia res a veure amb el que ell havia exposat, tota vegada que ni havia parlat de cap partida en concret, ni de l'endeutament, ni tampoc havia fet cap valoració de les inversions, insistint en que en l'únic moment en que havia parlat de l'endeutament, només havia dit que endeutar-se no era cap problema, amb l'única limitació de que aquest endeutament fos raonable i tingués com a finalitat la satisfacció de necessitats socials realment importants. Precisament per això, el Sr. Grau va dir que no dubtava que la valoració de les necessitats que es pensaven afrontar, fossin pel grup municipal del PSC veritables necessitats socials, però de la mateixa manera, havien d'admetre que a la nostra ciutat hi havien també altres necessitats socials, que probablement calia satisfer primer, la qual cosa ens portava a un debat sobre les prioritats. Per això, el Sr. Grau va dir que el preocupant era que el PSC s'alarmés del discurs d'EUiA, quan amb aquest discurs la única cosa que feia EUiA era posar damunt la taula el fet que Gavà necessitava altres polítiques. En definitiva, el Sr. Grau va dir que ja en començava a estar tip d'un discurs de caràcter maniqueu segons el qual, com que els pressupostos presentats per l'equip de govern eren progressistes, qualsevol altre grup que s'oposés als mateixos ja se'l podia titllar d'antisocial, d'anti-esquerres, etc., sense tenir en compte que hi havien moltes formes d'entendre l'esquerra, i per tant, calia una mica més de respecte per les altres visions que es podien donar des les diverses posicions de l'esquerra. Així mateix, el Sr. Grau va dir que també els preocupava molt especialment el fet que, encara que era cert que la seva anterior intervenció potser havia estat dura i contundent, però adreçada únicament a posar de manifest els greus problemes que començava a experimentar una part de la ciutadania de Gavà, no hi hagués una reacció decidida per part de l'equip de govern, ni amb inversions ni amb el necessari convenciment polític. En aquest sentit, va dir que encara que no hi haguessin manifestacions al carrer demanant una nova llar d'infants, la necessitat existia, i encara que no es manifestessin tots els gavanencs i gavanenques amb ingressos inferiors al salari mínim, eren centenars, per no dir milers de persones a la nostra ciutat que estaven per sota d'aquest nivell d'ingressos, i així es podrien anar posant multitud d'exemples, si bé, com havia indicat abans el Sr. Reyes, potser hi havia un problema seriós a l'hora de detectar quins eren els problemes que de veritat afectaven els nostres ciutadans. Tot i amb això, el Sr. Grau va manifestar que l'anterior no s'havia d'entendre com una crítica cap a l'equip de govern, atès que la precarietat, l'atur, la manca de llars d'infants o la pobresa, eren difícils de combatre amb les actuals competències municipals, i per tant, les responsabilitats i/o les possibles solucions calia buscar-les en un altra àmbit; tanmateix però, també calia dir que altres ajuntaments havien afrontat dèficits d'altres administracions amb recursos propis, és a dir, que a l'hora de prioritzar les inversions, havien optat per solucions diferents a les previstes pel nostre equip de govern. Per altra part, i en relació a la intervenció del Sr. Balsera, i en especial a la seva apel·lació al catastrofisme que semblava que preconitzava EUiA, el Sr. Grau va assenyalar que, efectivament, no ocupaven un lloc en el ple per llençar-se floretes, ni per felicitar-se mútuament, sinó per complir una funció, la d'oposició, que no era altra que la de controlar l'equip de govern i, al mateix temps, posar sobre la taula aquells altres grans temes que no eren objecte d'especial atenció o que no s'afrontaven correctament, però que requerien també d'inversions i d'actuacions decidides del govern municipal per a la seva solució. En aquest sentit doncs, era evident que l'actuació d'EUiA era la de complementar la visió de l'equip de govern, fent avinent l'existència d'altres problemes, la qual no significava ser catastrofista, sinó palpar la realitat d'una manera diferent. D'altra banda, i havia a més una altra qüestió que calia aclarir, i era la referent al fet de que segons l'Alcaldia, no s'utilitzaven els mecanismes de participació que l'ajuntament posava a disposició dels senyors i senyores regidores. Doncs bé, el Sr. Grau va indicar que EUiA havia fet arribar propostes a l'equip de govern, no per via de la comissió informativa, però en qualsevol cas, esperaven conèixer quina era l'opinió de l'equip de govern sobre aquestes per tal d'arribar a un consens. Això no obstant, el Sr. Grau va

advertir que hi havien espais i moments per fer plantejaments, si bé la realitat era que mentre l'equip de govern havia estat elaborant el projecte de pressupost durant uns mesos, l'oposició havia disposat amb prou feines d'una setmana per al seu estudi i anàlisi, la qual cosa feia evident que demanar o exigir que el dia de celebració de la comissió informativa els diversos grups municipals fessin esmenes o donessin la seva valoració respecte del pressupost, era certament complicat. A més, el Sr. Grau va dir que també l'havia sorprès el fet de que el Sr. Balsera digués que si el PPC compartia alguns aspectes del pressupost, per què no el votava a favor, i en canvi, no hagués dit el mateix respecte d'EUiA, atès que en pura lògica el PSC hauria de buscar abans el suport de l'esquerra que no pas el de la dreta. Com a conclusió, el Sr. Grau va dir que EUiA havia presentat unes esmenes que ni alteraven el pressupost, ni li feien perdre gens el seu caràcter social, ans el contrari, l'accentuaven, raó per la qual, com que EUiA estava en contra del sentit o de interpretacions maniquees de la política, sinó que buscava la suma de voluntats, demanava que les esmenes presentades fossin analitzades des de la perspectiva de millorar el caràcter progressista i social del pressupost.

Va respondre el Sr. Alcalde indicant que així ho farien, si bé al mateix temps, va convidar al Sr. Grau a analitzar la primera part de la seva intervenció inicial, per tal de veure on estava l'esperit constructiu al qual s'havia apel·lat. Per altra banda, el Sr. Alcalde va puntualitzar que si havia convidat als senyors del PPC a votar a favor del pressupost, ho havia fet només per què aquest grup municipal havia dit que compartia alguns aspectes d'aquell, recordant al mateix temps que, per exemple, en les ordenances municipals, les úniques formacions polítiques que votaven en contra sistemàticament de tot eren EUiA i el PP.

Seguidament va fer ús de la paraula el Sr. Llobet, en nom del PPC, el qual va dir que, per tal de tranquil·litzar al Sr. Grau, ni votarien a favor del pressupost, ni tampoc tenien cap voluntat de fer-ho. A més, va dir que la posició del PPC havia estat sempre del tot coherent, ja que no havien votat mai a favor del pressupost, ni tampoc s'havien abtingut, mantenint sempre una mateixa línia d'oposició als mateixos. En qualsevol cas però, el Sr. Llobet va demanar a l'equip de govern que no menys tinguessin les opinions del seu grup municipal sobre el pressupost, indicant en aquest sentit que no n'hi havia prou amb rebutjar les seves opinions dient lacònicament que "eren el partit del no", ja que l'equip de govern era qui, a l'hora de la veritat, estava més capacitada per combatre els arguments donats pel PPC, dient al mateix temps que ho considerava una falta de respecte, atès el treball i l'esforç que els companys del seu grup havien dedicat a l'anàlisi del pressupost, de la mateixa manera que era també una falta de respecte per aquells ciutadans de Gavà que votaven al PPC. A aquests efectes, el Sr. Llobet va reiterar que el seu grup municipal era del tot coherent al votar en contra del pressupost, per què, a part de ser molt respectuosos amb qui en cada moment ostentava el govern, al mateix temps, cada vegada que hi havia un canvi d'Alcalde, sempre havien manifestat que serien un partit d'oposició, i més quan cada quatre anys els ciutadans deixaven a cada partit en un indret molt concret, al govern o a l'oposició. Així les coses, el Sr. Llobet va dir que com a partit de l'oposició, havien analitzat el pressupost, mostrant, com ja venia sent habitual aquests darrers anys, una preocupació molt especial per la situació financera de l'ajuntament, i afegint que coincidia plenament amb l'anterior afirmació del Sr. Dalmau, quan criticant l'exposició de la Sra. Jardí, havia manifestat que les lleis, una vegada aprovades, s'havien de complir, de la mateixa manera que era molt important comprovar si es complia o no amb la Llei d'estabilitat pressupostària i l'estalvi net. A més, el Sr. Llobet va manifestar que quan el Sr. Alcalde havia dit que les propostes que es contemplaven en el pla de barris eren propostes dels veïns, com per delegitimar les propostes fetes pel PPC sobre aquesta qüestió, el Sr. Llobet va manifestar que quan el seu grup feia rodes de premsa a la plaça Catalunya, a les Panes, a la plaça de la Llibertat, etc., no ho feia per iniciativa pròpia, sinó per què també havien tingut reunions prèvies amb els ciutadans, ja que el PSC no era l'únic grup municipal que tenia contactes amb els veïns, fent també propostes amb positiu, i demanant al llarg de l'any coses que

sistemàticament l'equip de govern deia no, per després recollir-les posteriorment. Al mateix temps, el Sr. Llobet va dir que quan feia referència a una oposició constructiva i a un determinat model de societat, volia dir que difícilment podrien coincidir amb un pressupost quan ja d'entrada tenien una política fiscal diferent, indicant a aquests efectes que el pressupost es basava en dos grans àmbits, ingressos i despeses, de tal manera que si ja no hi havia acord ni amb la política fiscal ni amb la qüestió de l'endeutament, es feia realment molt difícil arribar a algun tipus d'acord. Així mateix, quan el PPC deia que feia una política constructiva, volia dir que es coincidia amb determinats aspectes, com per exemple en el Pla de Ponent, encara que aquest punt evidenciava clarament un diferent model de ciutat. Efectivament, encara que coincidint amb la necessitat de desenvolupar el Pla de Ponent, el Sr. Llobet va dir que si el PPC hagués estat en el govern, l'haguessin desenvolupat molt abans, afegint que en ple de l'Ajuntament de Gavà hi havien formacions polítiques que ja feia molts anys que s'havien definit a favor del Pla de Ponent. Així mateix, el Sr. Llobet va manifestar que també amb l'edifici del nou ajuntament s'evidenciava un model diferent de ciutat: clar que el PPC estava a favor d'aquesta nova seu, però calia recordar que el seu grup havia manifestat en diverses ocasions que abans de destinar una inversió tant important a la construcció del nou ajuntament, calia prèviament resoldre altres necessitats més importants pels nostres ciutadans, com per exemple més equipaments a Colomeres i Bòbiles, o més intervencions en la política de barris, atès que ja feia temps que s'haurien d'haver solventat. A més, el Sr. Llobet va dir que difícilment podrien arribar a pactar el pressupost amb un grup municipal que conjuntament amb IC-EV, feien coses que mai podrien compartir, com per exemple, el projecte de la Rambla, projecte que només es compartia en part. Finalment, el Sr. Llobet va voler recordar que el partit que ell representava, que segons l'equip de govern era el no per sistema, havia tingut una participació molt activa i decidida en el Parc Arqueològic de les mines de Cant Tintorer, a l'igual que en el cas del sorolls de l'aeroport, recordant que el PPC havia fet possible que l'Ajuntament de Gavà entrés en la comissió de seguiment, exemples tots ells que posaven de manifest com també des de l'oposició es podia treballar, i amb molta eficàcia, pel bé de la nostra ciutat.

A continuació va fer ús de la paraula el Sr. Heredia, en nom d'IC-EV, indicant que la satisfacció més gran que se li podia donar era que el PPC no coincidís amb el pressupost de l'equip d govern, la qual només podia significar que aquest pressupost era el correcte. D'altra banda, el Sr. Heredia va dir que estàvem parlant del pressupost, no del Pla de Ponent, qüestió aquesta que no era objecte d'aquest debat, recordant que en relació al tema de l'habitatge, la qüestió més important que hi havia en aquests moments eren les bases que s'havien redactat per tal de poder accedir a les més de cent habitatges que promovia GTI, ja que tothom tindria la mateixa oportunitat d'accés. En darrer terme, el Sr. Heredia va insistir en que no calia, en aquests moments, parlar del tema del Pla de Ponent, atès que de ben segur ja hi haurien altres moments més endavant per fer-ho.

Per últim la Sra. Jardí, com a portaveu del PSC, va manifestar al Sr. Llobet que tenia tot el seu respecte pels seus arguments, si bé de la mateixa manera va demanar que, a la inversa, el PPC tingués també pels arguments del partit socialista, a Gavà, a Catalunya i a Espanya, recordant en aquest sentit que el partit popular era el partit del "váyase Sr. González", eren els que havien practicat la política del descrèdit i de la desconfiança, mentre que quan governava el PP, el PSOE els havia ofert la mà per tal de poder pactar, i ara, en canvi, havia estat ben al contrari. D'altra banda, i en relació a l'afirmació del Sr. Llobet, segons la qual, si el PPC governés, ja haurien desenvolupat el Pla de Ponent, la Sra. Jardí va dir que com que no governaven, no ho podien fer, mentre que el PSC, que tenia responsabilitats de govern, sí que ho tirarien endavant. A més, va dir que si bé era cert que donaven suport a iniciatives com la del Parc Arqueològic o la del soroll de l'aeroport, també ho era el fet que cada vegada que deien no al pressupost municipal, també estaven posant pals a les rodes a la construcció d'equipaments en els barris que abans havia esmentat. Així mateix, la Sra. Jardí va dir que volia recordar al portaveu

d'ERC, segons el qual l'Ajuntament de Gavà arribava a la praxèmia en matèria de publicitat, que si de tant en tant es mirassin una mica el melic, hi veiessin la revista que feien, potser s'adonarien que també practiquen la praxèmia, mentre que pel que feia a la intervenció del Sr. Dalmau, va manifestar que havia comprès perfectament el que havia dit i les lleis que havia esmentat, si bé la única cosa que li volia retreure era l'utilitarisme polític que se'n feia de dites lleis per tal de justificar la intervenció que avui havia fet, i més tenint en compte com d'endeutada havien deixat la Generalitat i quin era el cas que havien fet a les lleis que avui havia esmentat. Finalment, i en relació a la intervenció del Sr. Grau, li va demanar que posés un exemple més proper de pressupost més participatiu, un exemple català, que potser podria ser el de Rubí, on justament havien perdut l'Alcaldia, encara que havien practicat un pressupost molt participatiu, afegint d'altra banda que el PSC intentava adaptar-se a la realitat i als canvis que hi havien a la nostra societat, encara que potser no se la miraven amb els mateixos ulls que EUIA, recordant que en moltes de les seves intervencions, el Sr. Grau es presentava com un llop però vestit de xai.

En darrer terme, va intervenir el Sr. Dalmau, només per indicar que entenia que quan un portaveu d'un partit no sabia que dir, per què no tenia cap argumentació, o perquè no havia comprès les lleis, que digués que la Generalitat havia dit o havia fet no se sap ben bé que, i no se centrés en el veritable objecte del debat pressupostari, intentant rebatre les afirmacions formulades pels grups de l'oposició. En qualsevol cas, el Sr. Dalmau va dir que com que la Sra. Jardí no podia rebatre els arguments donats per CiU sobre el pressupost, no havia tingut més remei que parlar del passat, que no ens portava a res.

De la seva banda, el Sr. Grau va dir que de moment, encara no udolava com els llops, recordant que malgrat que l'equip de govern no volés reconèixer mai cap de les propostes que en positiu havia fet EUIA, va dir que el que no seria capaç de fer, seria negar que contínuament, al llarg dels anys, havien estat constants en la formulació de propostes constructives, no pas destructives, sense perjudici del seu dret a criticar tot allò que consideraven erroni, afegint però que sempre que calgués, EUIA estava disposada a anar on calgués per tal de demanar finançament per a la construcció de guarderies, equipaments, habitatge, etc., atès que ho considerava estratègic per a la nostra ciutat.

Finalment el Sr. Carnero, va dir que entenia perfectament el contingut de la intervenció del Sr. Dalmau, encara que no compartia el fons, indicant que en un to molt proper, molt casolà, havia dit que ens saltàvem la llei, recordant en aquest sentit que la mateixa llei ja preveia la possibilitat d'entrar en desequilibri, amb la contrapartida d'elaborar un pla financer per tal de recuperar l'equilibri els propers tres anys. D'altra banda, i pel que feia al pressupost, la valoració de l'equip de govern en el binomi ingressos-despeses, era que es podia arribar a una aproximació, i des de aquesta perspectiva, tots els pressupostos eren sempre atrevits, indicant que aquest any l'equip de govern havia optat per un pressupost una mica expansiu, agosarat, si bé no per pur caprici, sinó per fer més coses en benefici de la ciutat. A més, va dir que l'equip de govern era conscient que, com tots els pressupostos, aquest comportava un cert risc, el risc que el dia 31 de l'exercici següent tinguessin un tancament negatiu, per la qual cosa calia treballar seriosament, com sempre s'havia fet. D'altra banda, en cap moment va dir que el Sr. Grau havia fet una crítica a l'endeutament, sinó que el que havia pretès dir era que l'any passat li havia ofert la possibilitat de arribar a un major endeutament per tal de fer més coses, i en canvi, ara no entenia com el Sr. Grau podia tenir una visió tant crítica del pressupost quan enguany, es destinaven més de tres milions d'euros a polítiques de proximitat, a millores de l'entorn de l'espai públic i a equipaments en la població, amb un esforç de més de sis milions d'euros. Certament, el Sr. Carnero va assenyalar que hi poden haver altres possibilitats i altres possibilitats a l'hora d'elaborar el pressupost, des de posicions més mercantilistes dels serveis, a posicions més altruistes, però en qualsevol cas, el pressupost que avui es presentava, de cada 100 euros, 26 es destinaven al manteniment de la ciutat,

deu milions d'euros, 21,7 a serveis a les persones, a protecció social, cooperació, etc., quasi bé vuit milions d'euros, 10 a prevenció i seguretat ciutadana, tres milions sis-cents mil euros, 7,2 a promoció de la ciutat, ocupació, desenvolupament econòmic, 28 a serveis generals, urbanisme i habitatge, més de deu milions d'euros, i finalment, només 6,7, a amortització i interessos, la qual cosa, en una economia domèstica, significaria que de 1200 € de renda familiar mensual, es destinarien a amortitzar l'endeutament, 80,4 €, és a dir, que de cada 200.000 ptes, se'n destinarien 13.400 a finançar l'endeutament.

En darrer terme, va intervenir el Sr. Alcalde, només per indicar que, insistint en aquesta idea, hi havien diferents visions de la ciutat, si bé l'equip de govern estava convençut que aquest pressupost que avui es presentava, tenia la ferma voluntat d'esdevenir una eina de servei als ciutadans, la ferma voluntat de seguir construint una ciutat sostenible, i de seguir practicant polítiques socials i d'habitatge respectuoses amb el medi ambient, i una voluntat molt clara de seguir treballant en els barris, en una política de proximitat, de seguir desenvolupant nous equipaments, i de fer una ciutat més participativa, amb la voluntat de consolidar els drets civils de tots els ciutadans.

Tot i amb això, el Sr. Alcalde va dir que hi havia una esmena prèvia d'EUiA, que s'havia de votar. Sotmesa a votació, aquesta va resultar rebutjada per 3 vots a favor (2 EUiA 1 ERC), 12 en contra (12 PSC) i 6 abstencions (3 PPC, 2 CiU i 1 IC-EV).

Finalment, el pressupost va ser votat afirmativament, amb el resultat que figura a l'encapçalament d'aquest acord.

3 - REFINANCIACIÓ DEUTE AMB BBVA-BCL

Per a finançar, en part, els programes d'inversió de diferents exercicis, aquest Ajuntament va contractar amb el Banco Bilbao Vizcaya Argentaria S.A. (BBVA) i amb el banc del mateix grup Banco de Crédito Local, els crèdits següents amb les peculiaritats que es detallen:

<i>Data</i>	<i>Import inicial</i>	<i>Tipus d'interès</i>	<i>Primera anualitat</i>	<i>Darrera anualitat</i>
10/12/2001	100.000.000 Pts (601.012'10 €)	Euribor/més 0'090%	31/03/2003	31/12/2011
12/06/2002	3.459.109 €	Euribor més 0'080 %	31/03/2004	31/12/2012
30/12/2002	1.502.531 €	Euribor més 0'115%	31/03/2004	31/12/2012

En data d'avui i en el mateix ordre dels crèdits esmentats, la quantitat pendent d'amortització d'aquests crèdits és la següent:

/// BBVA de 10/12/2001	417.369'39
/// BCL de 12/06/2002.....	2.786.504'48
/// BCL de 30/12/2002.....	1.210.372'21
<u>TOTAL</u>	<u>4.414.246'08</u>

S'estima oportú i convenient pels interessos municipals, segons l'evolució dels tipus d'interès i la conjuntura econòmica, tornar a finançar aquests crèdits unificant-los en un de sol i en la quantia expressada.

Un cop celebrades una sèrie de reunions dels serveis econòmics de l'Ajuntament i representants del BBVA-BCL, s'ha arribat a la conclusió que el més beneficiós per ambdues parts és tornar a finançar l'import actual pendent, amb un període d'amortització de vint anys, més un any de carència i al tipus d'interès de l'Euribor a tres mesos més un diferencial del 0'09, que resulta de la mitjana aritmètica ponderada dels tipus dels crèdits actuals.

S'acorda:

PRIMER.- APROVAR tornar a finançar els crèdits relacionats en la part expositiva, amb el Banc BBVA-BCL, en les condicions següents:

- ~~///~~ *Import total: 4.414.246'08*
- ~~///~~ *Termini d'amortització: 20 anys*
- ~~///~~ *Carència: 1 any*
- ~~///~~ *Tipus d'interès: Euribor a tres mesos més 0'09*
- ~~///~~ *Liquidació d'interessos i amortització : trimestrals*
- ~~///~~ *Primera amortització: 31 març 2007*
- ~~///~~ *Ultima amortització: 31 desembre 2026*

SEGON.- Autoritzar el senyor alcalde o persona en qui delegui per a resoldre quantes incidències poguessin plantejar-se i firmar-ne els documents necessaris.

Aquest punt de l'ordre del dia de la sessió va ser aprovat per tretze (13) vots a favor (12 PSC, i 1 I-EV-IG), i cinc (5) en contra (Sr. Llobet, Sáez i Engli del PPC i Sr. Dalmau i Alavedra de CiU), i tres (3) abstencions (2 EUiA i 1 ERC) donant-se per tant el vot favorable de la majoria simple (més vots afirmatius que negatius) dels membres de la Corporació presents –en aquest moment- a la sessió (21), quòrum que, amb caràcter general, exigeix l'art. 47.1 de la Ley 7/1985, de 2 de abril, Reguladora de las Bases del Régimen Local, i l'art. 114.1 del Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya.

El Sr. Víctor Carnero va començar la seva intervenció indicant que, com tothom ja sabia, des de l'any 2002 es va produir la reforma parcial de l'IAE amb la conseqüent pèrdua de recaptació per part de l'Ajuntament com a conseqüència de la no tributació d'una part important de les activitats econòmiques de la població. La pèrdua en la recaptació es pot xifrar en uns 600.000 €. En aquest sentit, va dir que amb la finalitat de poder equilibrar el pressupost sense incrementar la pressió fiscal, ni tampoc reduir els serveis que es venien prestant, l'equip de govern proposava com mesura cautelar el refinançament parcial del deute. Per això, el Sr. Carnero va dir que es considerava oportú i convenient pels interessos municipals, segons l'evolució dels tipus d'interès i la conjuntura econòmica, refinançar una part del deute, concretament tres crèdits que es tenien contractats amb el Banc Bilbao Vizcaya Argentaria S.A. (BBVA) i amb el banc del mateix grup Banco de Crédito Local, unificant-los en un de sol en la quantia expressada, de 4.414.246,08 €.

Les condicions eren les que constaven a l'expedient, és a dir, un termini d'amortització de 20 anys, amb una carència d'1 any, un tipus d'interès equivalent a l'Euribor a tres mesos més un 0,09 i amb liquidació d'interessos i amortització trimestrals.

A continuació, va fer ús de la paraula el Sr. Jaume Grau, en nom d'EUiA, el qual va manifestar que la posició del seu grup seria l'abstenció, ja que, tot i entenent les raons que portaven a aquesta renegociació, i sense perjudici de que ja en el seu dia van criticar el fet d'allargar els terminis d'amortització a vint anys, el cert era que com a filosofia, l'allargament dels terminis d'amortització potser no era la solució més adient, atès que comportava que al capdavall, s'havien de pagar molts més interessos bancaris.

De la seva banda el Sr. Josep Mº Dalmau, en nom de CiU, va dir que entenien també els motius del refinançament del deute, però al mateix temps va afegir que no estaven d'acord amb la justificació donada de que això era degut a la necessitat de compensar la pèrdua del IAE, ja que amb les transferències corrents de l'Administració de l'Estat

previstes per enguany, així com les noves activitats econòmiques, la compensació quasi bé ja s'havia produït, raó per la qual el seu vot seria negatiu.

Per altra banda el Sr. Sergi Engli, en nom del PPC, va manifestar que el vot del seu grup municipal també seria negatiu, atès que, en primer lloc, la base estava relacionada amb la reducció d'ingressos d'uns 600.000 €, que ja estaven compensats a posteriori; en segon lloc, per què el cost d'aquests préstecs, si es mantinguessin els tipus durant vint anys, seria d'un milió i mig d'euros, quan el cert era que el cos actual d'aquests préstecs era de només 400.000 €, de tal manera que per estalviar 600.000 €, n'havíem de pagar un milió més; i finalment, per què ens estàvem endeutant a vint anys per causa d'uns préstecs que es van demanar per a unes inversions que ja començaven a fer fallida, indicant que no oli agradaria que els seus fills estiguessin pagant això durant vint anys.

Esgotats els assumptes a discutir, el Sr. Alcalde-President dona per acabada la sessió essent les onze hores, quinze minuts, de la qual cosa i del que s'hi ha dit, jo el Secretari en dono fe.

L'Alcalde

El Secretari

Joaquim Balsera García

Guillermo de Prada Bengoa

PLE DE L'AJUNTAMENT

Sessió Extraordinària
Acta núm. 12

Dijous, 16 de novembre de 2005
1a. convocatòria

Senyors/Senyores assistents:

Alcalde-President: SR. JOAQUIM BALSERA GARCIA

Regidors/Regidores: SRA. LAURA BARRUFET MIRÓ, SR. JOSÉ OBISPO VALLECILLOS, SRA. ANNA Mª BECERRA PEÑA, SR. MANUEL MANIEGA PRIETO, SR. VICENTE NAVARRO SIERRA, SRA. Mª TERESA TORRENTS CANO, SR. VÍCTOR CARNERO LÓPEZ, SR. JOSE-Ma. MARTIN QUIÑONES, SRA. Mª BRUGUERS JARDÍ ANGUERA, SRA. M^a. CARMEN LEÓN RODRÍGUEZ, SR. DIDAC PESTAÑA RODRIGUEZ, SR. JOSEP LLOBET NAVARRO, SR. JOSE-ANTONIO SÁEZ LÓPEZ, SR. SERGIO ENGLI IZQUIERDO, SR. JAUME GRAU LÓPEZ, SRA. EMMA BLANCO ANGUERA, SR. JOSEP M^a. DALMAU NOVELL, SR. F. XAVIER ALAVEDRA I AMBRÓS, SR. MARCEL-LÍ REYES I VIDAL, i SR. JUAN ANTONIO HEREDIA HEREDIA.

Funcionaris:

Secretari: Sr. Guillermo de Prada Bengoa

Cap del Servei de Secretaria: Sr. Jaume Tutusaus Torrents.

Interventor: Sr. Gonzalo Bescós Aznar

En el Saló de Plens de l'Ajuntament, situat a la Plaça de Jaume Balmes, s/n, es va reunir el Ple de l'Ajuntament el dia setze de novembre de dos mil cinc, en sessió ordinària, primera convocatòria, amb la presidència del Sr. Joaquim Balsera Garcia, alcalde-president, concorrent els senyors/les senyores que s'esmenten més amunt, assistits pel secretari general, Sr. Guillermo de Prada Bengoa.

Els Sr. JUAN-ANTONIO HEREDIA HEREDIA, es va incorporar a la sessió després d'haver començat aquesta, en el moment que a l'acta s'indica.

Tant al començament com durant tota la sessió es va donar el quòrum d'assistència (1/3 del nombre legal) exigint per a la constitució vàlida del Ple, per l'art. 46.2.c) de la Ley de Bases.

I essent les dinou hores, quaranta-cinc minuts, el Sr. alcalde-president, va declarar oberta la sessió.

Es van prendre per unanimitat, llevat d'aquells casos on expressament s'indica altra cosa, els acords següents:

1 - ACTA SESSIÓ ANTERIOR

Aprovar l'acta de la sessió anterior núm. 11 de data 27 d'octubre de 2005.

PART RESOLUTIVA DEL PLE

Es va incorporar a la sessió el Sr. Heredia

2- PRESSUPOST GENERAL ANY 2006

PRIMER.- Aprovar inicialment, tal com es disposa en l'Art. 162 i ss. del Real Decreto Legislativo 2/2004, de 5 de marzo, por el que se aprueba el texto refundido de la Ley Reguladora de las Haciendas Locales, el PRESSUPOST GENERAL per a l'exercici de l'any 2006 i les seves Bases d'Execució, que compren el Pressupost de l'Ajuntament, el dels Organismes Autònoms que del mateix depenen (Patronat de Serveis Comunitaris, Patronat Municipal d'Esports, Institut Municipal de Gestió del Patrimoni Cultural i Natural, Institut Municipal per la Promoció i Activació de la Ciutat, "IMPAC"), i les previsions d'ingressos i despeses de les Empreses Municipals (Prestació de Serveis al Ciutadà, SA, Gavanenca de Terrenys i Immobles, SA, Gavanenca d'Obres, SL i Gavà Televisió, SL).

El resum numèric, per capítols, dels diferents Pressupostos que s'integren en el Pressupost General és el següent:

PRESSUPOST DE L'AJUNTAMENT

ESTAT DE DESPESES

CAPITOL I	- Despeses de personal.....	10.650.000'00 €
CAPITOL II	- Despeses en béns corrents i serveis.....	4.718.500'00 €
CAPITOL III	- Despeses financeres.....	650.000'00 €
CAPITOL IV	- Transferències corrents.....	15.408.640'00 €
CAPITOL VI	- Inversions Reals.....	5.830.952'00'-€
CAPITOL VII	- Transferències de capital.....	890.000'00 €
CAPITOL IX	- Passius Financers.....	1.829.860'00 €
	TOTAL:.....	39.977.952'00 €

ESTAT D'INGRESSOS

CAPITOL I	- Impostos Directes.....	15.824.500'00 €
CAPITOL II	- Impostos Indirectes.....	1.500.000'00 €
CAPITOL III	- Taxes i altres ingressos.....	5.481.500'00 €
CAPITOL IV	- Transferències corrents.....	9.413.000'00 €
CAPITOL V	- Ingressos Patrimonials.....	1.035.000'00 €
CAPITOL VI	- Alienació d'Inversions reals.....	3.000'00 €
CAPITOL VII	- Transferències de capital.....	720.952'00 €
CAPITOL IX	- Passius Financers.....	6.000.000'00 €
	TOTAL:.....	39.977.952'00 €

PRESSUPOST DEL PATRONAT
DE SERVEIS COMUNITARIS

ESTAT DE DESPESES

CAPITOL I	- Despeses de personal.....	2.337.368'00 €
CAPITOL II	- Despeses en béns corrents i serveis.....	1.153.628'00 €
CAPITOL III	- Despeses financeres.....	4.450'00 €
CAPITOL IV	- Transferències corrents.....	456.150'00 €
CAPITOL VI	- Inversions reals.....	37.250'00 €
CAPITOL IX	- Passius Financers.....	37.864'00 €
	TOTAL:.....	4.026.710'00 €

ESTAT D'INGRESSOS

CAPITOL III	- Taxes i altres ingressos.....	112.700'00 €
CAPITOL IV	- Transferències corrents.....	3.913.010'00 €
CAPITOL V	- Ingressos Patrimonials.....	1.000'00 €
	TOTAL:.....	4.026.710'00 €

PRESSUPOST DEL PATRONAT MUNICIPAL D'ESPORTS

ESTAT DE DESPESES

CAPITOL I	- Despeses de personal.....	1.097.500'00 €
CAPITOL II	- Despeses en béns corrents i serveis.....	1.184.300'00 €
CAPITOL III	- Despeses financeres.....	12.700'00 €
CAPITOL IV	- Transferències corrents.....	67.000'00 €
CAPITOL VI	- Inversions reals.....	15.500'00 €
CAPITOL IX	- Passius Financers.....	20.100'00 €
	TOTAL:.....	2.397.100'00 €

ESTAT D'INGRESSOS

CAPITOL III	- Taxes i altres ingressos.....	1.203.600'00 €
CAPITOL IV	- Transferències corrents.....	1.191.500'00 €
CAPITOL V	- Ingressos Patrimonials.....	2.000'00 €
	TOTAL:.....	2.397.100'00 €

PRESSUPOST DE L'INSTITUT MUNICIPAL DE GESTIÓ DEL PATRIMONI
CULTURAL I NATURAL

ESTAT DE DESPESES

CAPITOL I	- Despeses de personal.....	400.910'00 €
CAPITOL II	- Despeses en béns corrents i serveis.....	274.770'00 €
CAPITOL III	- Despeses financeres.....	2.600'00 €
CAPITOL IV	- Transferències corrents.....	4.400'00 €
CAPITOL VI	- Inversions reals.....	54.480'00 €
CAPITOL IX	- Passius Financers.....	23.400'00 €
	TOTAL:.....	760.560'00 €

ESTAT D'INGRESSOS

CAPITOL III	- Taxes i altres ingressos.....	17.010'00 €
CAPITOL IV	- Transferències corrents	743.100'00 €
CAPITOL V	- Ingressos patrimonials.....	450'00 €
	TOTAL:.....	<u>760.560'00 €</u>

PRESSUPOST DE L'INSTITUT MUNICIPAL PER A LA PROMOCIO I ACTIVACIO DE LA CIUTAT "IMPAC"

ESTAT DE DESPESES

CAPITOL I	- Despeses de personal.....	1.154.400'00 €
CAPITOL II	- Despeses en béns corrents i serveis.....	704.600'00 €
CAPITOL III	- Despeses financeres.....	4.500'00 €
CAPITOL IV	- Transferències corrents	56.700'00 €
CAPITOL VI	- Inversions reals.....	5.800'00 €
CAPITOL IX	- Passius Financers	10.000'00 €
	TOTAL:.....	<u>1.936.000'00 €</u>

ESTAT D'INGRESSOS

CAPITOL III	- Taxes i altres ingressos.....	242.820'00 €
CAPITOL IV	- Transferències corrents	1.692.680'00 €
CAPITOL V	- Ingressos patrimonials.....	500'00 €
	TOTAL:.....	<u>1.936.000'00 €</u>

PREVISIONS DE DESPESES I INGRESSOS DE LA SOCIETAT MERCANTIL "PRESEC,S.A."

PREVISIONS DE DESPESES

- Despeses de personal.....	5.700.522'00 €
- Despeses en béns corrents i serveis.....	1.395.886'00 €
- Despeses financeres	65.000'00 €
- Inversions reals.....	730.000'00 -€
- Passius Financers	153.592'00 €
TOTAL:.....	<u>8.045.000'00 €</u>

PREVISIONS D'INGRESSOS

- Taxes i altres ingressos.....	415.000'00 €
- Transferències corrents	6.900.000'00 €
- Transferències de capital.....	730.000'00 €
TOTAL:.....	<u>8.045.000'00 €</u>

PREVISIONS DE DESPESES I INGRESSOS
DE LA SOCIETAT MERCANTIL "GTI,SA"

PREVISIONS DE DESPESES

- Despeses de personal.....	715.000'00 €
- Despeses en béns corrents i serveis.....	477.000'00 €
- Despeses financeres.....	256.000'00 €
- Transferències corrents.....	98.000'00 €
- Passius financers.....	596.000'00 €
- Inversions reals.....	13.824.000'00 €
<u>TOTAL:.....</u>	<u>15.966.000'00 €</u>

PREVISIONS D'INGRESSOS

- Ingressos Patrimonials.....	346.000'00 €
- Alienació d'Inversions reals.....	15.620.000'00 €
<u>TOTAL:.....</u>	<u>15.966.000'00 €</u>

PREVISIONS DE DESPESES I INGRESSOS DE LA SOCIETAT MERCANTIL
"GAVANENCA D'OBRES, SL"

PREVISIONS DE DESPESES

- Despeses de personal.....	110.750'00 €
- Despeses en béns corrents i serveis.....	181.840'00 €
- Despeses financeres.....	60.000'00 €
- Inversions reals.....	1.611.587'00 €
<u>TOTAL:.....</u>	<u>1.964.177'00 €</u>

PREVISIONS D'INGRESSOS

- Transferències de capital.....	1.964.177'00 €
<u>TOTAL:.....</u>	<u>1.964.177'00 €</u>

PREVISIONS DE DESPESES I INGRESSOS
DE LA SOCIETAT MERCANTIL "GAVA TELEVISIO,SL"

PREVISIONS DE DESPESES

- Despeses de personal.....	427.000'00 €
- Despeses en béns corrents i serveis.....	181.300'00 €
- Despeses financeres.....	6.700'00 €
- Inversions reals.....	60.000'00 €
- Passius financers.....	17.000'00 €
<u>TOTAL:.....</u>	<u>692.000'00 €</u>

PREVISIONS D'INGRESSOS

- Taxes i altres ingressos.....	123.000'00 €
- Transferències corrents.....	509.000'00 €
- Transferències de capital.....	60.000'00 €
<u>TOTAL:.....</u>	<u>692.000'00 €</u>

A l'esmentat Pressupost, i com document incorporat al mateix conforme al que disposa l'Art. 90 de la Ley 7/1985, de 2 d'abril, Reguladora de les Bases del Règimen Local, s'acompanya la PLANTILLA DE L'AJUNTAMENT DE GAVÀ i la Relació de llocs de treball (RPT) per a l'exercici de l'any 2006 que compren els llocs de treball reservats a funcionaris de carrera, personal eventual i personal contractat en règim de dret laboral.

S'acompanya també les PLANTILLES DELS ORGANISMES AUTÒNOMS.

SEGON.- Exposar el Pressupost al públic per termini de 15 dies, comptats a partir del següent al de publicació en el Butlletí Oficial de la Província del corresponent anunci (art. 20.1 Real Decreto 500/1990, de 20 d'abril), durant los quals els interessats (artº 169.1 del Real Decreto Legislativo 2/2004, de 5 de marzo, por el que se aprueba la Ley Reguladora de las Haciendas Locales) podran examinar-lo i presentar reclamacions (art. 170.2 del mateix Real Decreto Legislativo 2/2004, de 5 de marzo) davant el Ple.

TERCER.- El Pressupost es considerarà definitivament aprovat si no s'haguessin presentat reclamacions; en cas contrari, el Ple disposarà del termini d'un mes per a resoldre-les (Artº 169.1 del Real Decreto Legislativo 2/2004, de 5 de marzo).

Aquest punt de l'ordre del dia de la sessió va ser aprovat per tretze (13) vots a favor (12 PSC, i 1 I-EV-IG) i vuit (8) en contra (Sr. Llobet, Sáez i Engli del PPC, Sr. Grau i Sra. Blanco d'EUiA-IU, Sr. Dalmau i Alavedra de CiU, i Reyes d'ERC), donant-se per tant el vot favorable de la majoria simple (més vots afirmatius que negatius) dels membres de la Corporació presents –en aquest moment- a la sessió (21), quòrum que, amb caràcter general, exigeix l'art. 47.1 de la Ley 7/1985, de 2 de abril, Reguladora de las Bases del Régimen Local, i l'art. 114.1 del Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya.

Atorgada la paraula pel Sr. Alcalde, el Sr. Víctor Carnero, ponent de l'Àrea d'Hisenda, va començar la seva intervenció indicant que avui, com cada any per aquestes dades, es presentava al Ple Municipal, per al seu debat i consideració, el Pressupost de l'Ajuntament de Gavà de l'any 2006, que integrava el d'aquesta Corporació i els dels seus Organismes Autònoms i Societats Municipals. Els Pressupostos – va dir el Sr. Carnero- inclouen les despeses corrents, les inversions i les fonts d'ingressos, afegint que el pressupost consolidat per a l'exercici del 2006 pujava fins a 59.409.122 €. A aquests efectes, el Sr. Víctor Carnero va dir que d'acord amb la normativa vigent, els elements que integraven els Pressupostos Generals de l'Ajuntament eren els següents:

- L'estat d'ingressos, on figuraven les estimacions dels diferents recursos econòmics a liquidar durant l'any 2006 que s'utilitzarien per a finançar els crèdits de despesa.
- L'estat de les despeses, on s'especificaven els crèdits necessaris per tal de posar en pràctica el conjunt de programes i activitats previstos en que es traduïen les fites i objectius polítics, compromesos amb la ciutadania, que calia assolir.
- Les Bases d'execució del Pressupost, que contenien l'adaptació de les disposicions generals en matèria pressupostària a l'organització i circumstàncies específiques de l'Ajuntament de Gavà, així com totes aquelles altres necessàries per a la seva gestió, establint quantes previsions es consideraven convenientes per a la millor realització de les despeses i recaptació dels ingressos.
- La documentació complementària:
 - o L'annex de personal
 - o L'annex de les inversions a realitzar durant l'any 2006, on es definien els projectes d'inversions i el seu finançament.
 - o L'estat de previsió de moviments i situació del deute.

- o L'estat de consolidació del pressupost del propi Ajuntament amb el de tots els pressupostos dels seus organismes autònoms i els estats de previsió de despeses i ingressos de les seves societats mercantils.

El Pressupost era, doncs, l'instrument econòmic necessari per aconseguir els objectius proposats i, en aquest cas, la plasmació o l'execució dels acords del pacte de govern que van signar els grups municipals del PSC i IC-EV-IG. En aquest sentit, constava en el pressupost l'assignació econòmica, partida per partida, adient per a l'assoliment dels objectius que l'equip de govern pretenia materialitzar en el proper exercici, afegint que es presentava una estructura pressupostària renovada que incorpora classificació orgànica i reajusta la classificació funcional existent a l'objecte de clarificar i millorar la gestió a la vegada que facilita la interpretació de les seves dades. A més, va dir el Sr. Carnero, el Pressupost feia palesos els compromisos de govern ja que apostava clarament per oferir més serveis, més obra pública per a les persones i per resoldre els problemes de la ciutadania de forma propera i eficaç. Tanmateix, i abans d'entrar en el detall del Pressupost, el Sr. Carnero va exposar quin era el marc econòmic, financer i polític que determinava la seva elaboració. En aquest sentit doncs, i pel que feia referència al marc econòmic i financer amb caràcter general, tant per avaluar els ingressos com per determinar les despeses les bases utilitzades havien estat les següents:

- La proposta d'aprovació de les Ordenances Fiscals per a l'any 2006.
- L'evolució experimentada pels ingressos i les despeses en els últims anys.
- L'IPC esperat al tancament de l'exercici, al voltant del 3,5 - 3,8 %.
- L'evolució dels tipus d'interès esperats per a l'any vinent.

Així doncs, el Sr. Víctor Carnero va dir que l'aplicació d'aquests paràmetres de base permetia concretar l'avaluació dels ingressos i de les despeses previstos per a l'any 2006. D'altra banda, i pel que feia al marc polític local, el pressupost contemplava, com ja s'indicava anteriorment, aquelles actuacions previstes al programa de govern municipal i aquelles altres contemplades al pacte de govern que van signar els grups municipals del PSC i IC-EV-IG per a l'actual mandat municipal. Per això, dins el marc exposat, s'havien definit les prioritats polítiques que determinaven els eixos d'actuació, modeladors del pressupost per a l'exercici 2006, prioritats que en opinió del ponent feien del pressupost un important instrument per tal de dur a terme polítiques de proximitat, de resposta a les necessitats reals dels ciutadans i les ciutadanes de Gavà.

Exposat l'anterior, el Sr. Carnero va dir que les prioritats de despesa del pressupost es concentraven en les següents àrees:

Més i millors serveis a les persones.

A aquests efectes, el Sr. Carnero va assenyalar que augmentaven les aportacions adreçades a desenvolupar més benestar social: el pressupost contemplava increments de les prestacions familiars en un 18%, en els ajuts a domicilis, un 46%; i en l'aportació municipal a polítiques socials en un 6,3%. A més, el Pressupost permetria desenvolupar equipaments des d'on dinamitzar i impulsar noves polítiques de benestar social que haurien de contribuir a la cohesió social: el Casal Municipal de la Gent Gran de Can Tintorer o l'auditori Joan Maragall, n'eren dos exemples ben clars. En aquest sentit, el Sr. Carnero va dir que el 2006 es destinarien 1.098.000 euros a aquestes dues inversions, amb la finalitat de crear més serveis de proximitat adreçats a la gent gran i al foment d'activitats artístiques i culturals. Per altra part, va dir que també s'havien previst actuacions que concretaven les polítiques socials adreçades a la inserció laboral dels treballadors i de les treballadores. Per això, el Pressupost preveia un increment del 15% en les partides adreçades a promoció de l'ocupació; polítiques d'ocupació que fomentaven l'autoocupació, la formació i la capacitació, així com la inserció laboral de

col·lectius com dones o joves. Finalment, va dir que el Pressupost desenvolupava benestar social quan destinava al voltant de 2400.000 euros a promoure la pràctica esportiva entre joves, escolars, gent gran i entre les famílies, fent possible que tothom tingués les mateixes oportunitats esportives. D'altra banda, el Sr. Carnero va dir que es tractava d'un pressupost que posava recursos al servei d'una idea de cultura oberta, que fomentava l'autonomia crítica de les persones i de les entitats, que promovia l'accés de tothom als béns culturals. A més, va dir que era un pressupost que apostava per una idea moderna, propera i democràtica de la cultura, i que per això, s'inclouien al Pressupost partides que feien possible una festa major més participativa; que feia possible promoure activitats que feien ciutat, que feien barri; que destinava 760.560 euros directament a conservar i divulgar el patrimoni històric, arqueològic, cultural i natural de Gavà. En definitiva, es tractava, doncs d'un pressupost que divulgava i conservava els principals senyals d'identitat del municipi, entre les generacions actuals i properes. Per això, aquest Pressupost reflectia en les seves dotacions econòmiques una prioritat per les polítiques socials, d'atenció a les persones, on primava el foment de la igualtat d'oportunitats de tots els gavanencs i les gavanenques en accedir a la cultura, al món laboral i a l'educació.

La segona prioritat de despesa (l'ordre era purament enunciatiu) era, sense dubte, consolidar

Una política social i sostenible d'habitatge

En aquest punt, el Sr. Víctor Carnero va assenyalar que es pretenia establir una política que permetés que joves i altres sectors socials amb importants problemes d'accés a l'habitatge, poguessin seguir vivint a la seva ciutat, prop de les seves famílies i de les seves amistats. Per això, el pressupost que avui es presentava permetria desenvolupar la construcció de 126 habitatges protegits al Sector de Sant Llorenç, entre els barris de Can Tintorer i Can Tries, a través de GTI i l'INCASOL, així com desenvolupar una campanya de suport a la instal·lació d'ascensors, que hauria de contribuir a millorar la qualitat de vida de col·lectius especialment vulnerables, com ara la gent gran, famílies o persones amb discapacitats, la qual suposaria enguany per al Pressupost municipal una despesa de 100.000 euros, afegint que es tractava de dues actuacions ben destacades que formarien part d'un Pla Municipal d'Habitatge, el qual hauria de desplegar tot un seguit d'actuacions adreçades a desenvolupar una política social i sostenible.

La tercera prioritat de despesa del Pressupost que presentava el govern municipal a la consideració del Ple era el

Manteniment de la ciutat i medi ambient

El Sr. Carnero va dir que el pressupost feia possible abordar de manera integral aspectes fonamentals en el manteniment de la ciutat, de tal manera que s'incrementava en un 9% el pressupost de PRESEC, un instrument eficaç i públic que permetria que el 2006 millorés encara més la neteja dels barris de Gavà; que s'apostés per una jardineria sostenible i es donés resposta a aquelles petites intervencions en l'espai públic que permetessin que Gavà funcionés cada dia millor. D'altra banda, va manifestar que es tractava d'un Pressupost que contemplava accions per a desenvolupar l'Agenda 21 local, i entre elles, les inversions i els recursos necessaris per fer possible que els ciutadans i les ciutadanes de Gavà fessin la recollida selectiva de la fracció orgànica, la qual cosa era un important pas pedagògic i efectiu per tal d'involucrar les famílies de Gavà en un concepte més sostenible de ciutat.

La quarta prioritat de despesa del pressupost que avui es presentava era la de

Posar l'accent en els barris de Gavà

Respecte d'aquest punt, el Sr. Carnero va manifestar que a través del Pla de millora dels barris de Gavà, es portarien a terme 20 actuacions que suposarien una resposta del govern municipal a les necessitats dels ciutadans i les ciutadanes de Gavà en el seu entorn més immediat, afegint que aquest pla s'iniciaria l'any vinent amb una dotació de 2.432.781 euros. A més, va dir que també es portarien a terme programes que dinamitzarien el comerç urbà de proximitat, el comerç que donava vida als barris de Gavà; i finalment, que s'endegarien també accions de promoció de la nostra ciutat, com per exemple la Fira d'Espàrrecs de Gavà; tot plegat, gairebé 400.000 euros de despesa directa. Per altra banda, va dir que es portaria a terme la consolidació dels serveis de la Policia Municipal, una policia propera que cada cop més estava al servei del compliment de les ordenances que garantien la bona convivència als nostres barris.

D'altra banda, la cinquena prioritat d'aquest Pressupost era la d'impulsar

Els grans projectes de ciutat que aporten cohesió social

En aquí, el Sr. Carnero va manifestar que el Pressupost també tenia en compte aquells grans projectes que aportaven transformacions importants en la millora de la ciutat, com per exemple, a través d'un equipament que havia de posicionar Gavà com un referent en educació i conservació del patrimoni cultural, ja que es tractava d'un equipament que havia de desenvolupar una important dimensió social, permetent que les famílies de Gavà disposessin d'un espai lúdic, científic i educatiu de gran qualitat i a la seva ciutat: el Parc Arqueològic de les Mines Prehistòriques de Gavà. En aquest sentit, el Sr. Carnero va dir que es tractava d'una inversió històrica i de país per tal de promoure l'oci intel·ligent a la nostra ciutat, i que havia de fer del nostre passat un espai de cultura, de coneixement i de promoció de Gavà de primer ordre. Per altra banda, el Sr. Carnero va dir que un altre projecte que aportaria transformacions importants del nostre municipi era la remodelació de la Rambla, ja que es tractava d'un projecte que permetria ampliar i modernitzar el centre de la ciutat, aportant solucions a la mobilitat a través del pàrking de la Plaça Batista i Roca, i que havia de fer del centre històric un espai més amable per residents i comerciants, ampliant els espais de trobada, de passeig per a tots els gavanencs i, fins i tot, de referència en l'entorn metropolità.

La sisena prioritat d'aquest pressupost no deixava de ser el de destinar recursos per a avançar cap a una

Una ciutat més participativa, més cívica i més integradora.

En aquest punt en concret, va indicar que el Pressupost contemplava els recursos humans i econòmics necessaris per a donar un salt endavant en involucrar els ciutadans i les ciutadanes en els assumptes públics de la ciutat. Així, el pressupost destinava gairebé 1 milió d'euros a fer transferències a entitats i institucions sense ànim de lucre per a fomentar el civisme, la cultura, la cooperació i la solidaritat, l'esport de base, les arts, el voluntariat i l'associacionisme. En aquest sentit, tot i que entenia la participació ciutadana com un valor integral, present a bona part de les grans prioritats d'aquest Pressupost, i que aquest valor anava moltes vegades més enllà de les aportacions econòmiques, es destinaven 145.000 euros a programes i nous serveis relacionats amb la participació ciutadana, el desenvolupament dels òrgans municipals de participació (com el Consell de Ciutat), el foment dels drets civils i la nova ciutadania, afegint que eren processos participatius presents en la gestió local, com ho mostrava el fet que aquest

mateix Pressupost es sotmetés al debat amb la ciutadania a través de l'Audiència Pública que havia de tenir lloc el proper divendres, 2 de desembre. Així mateix, i a través de diferents partides municipals i l'ajut d'altres administracions, com ara la Generalitat de Catalunya i de les entitats i societat civil, es contemplava el desenvolupament d'accions socials, educatives, laborals i cíviques que haurien de contribuir a la integració efectiva dels ciutadans i les ciutadanes immigrades, fet aquest que podria ser d'una altra manera per a un govern municipal que volia posar l'accent en la cohesió social.

En conclusió, el Sr. Carnero va dir que tal i com posaven de manifest les xifres apuntades, el Pressupost municipal per al 2006 estava al servei d'un Gavà amb més justícia social, més progressista, modern, participatiu i plural, i ho feia sense incrementar, en la pràctica, la fiscalitat municipal, i per tant, sense perjudicar les economies de les famílies. És a dir, amb una política d'ingressos també social. Per altra part, va dir el Sr. Carnero, el Pressupost estava concebut per a donar respostes properes a la quotidianitat, al dia a dia de les necessitats dels gavanencs i de les gavanenques, en donar respostes realistes, insistint en aquest aspecte, als problemes que es plantejaven des dels barris, des de les entitats, i sempre des del diàleg.

Seguidament, el Sr. Carnero va fer una explicació numèrica del pressupost, indicant en primer lloc que el Pressupost General per a l'exercici del 2006 experimentava un increment global del 9,9%, que es podia desglossar en un 8,1% d'augment de les despeses corrents i un 19,8% de les inversions. A més, va dir que el Pressupost havia de garantir la suficiència econòmica, necessària per afrontar els compromisos contrets, ensems amb el manteniment de l'equilibri que pertocava entre la previsió d'ingressos i la de despeses, presentant, en conseqüència, un Pressupost equilibrat. A més va assenyalar que el pressupost consolidat que es presentava sumava la quantitat global de 59.409.122 €, i que estava format per la suma dels pressupostos de l'Ajuntament i dels Organismes Autònoms amb personalitat jurídica pròpia i els estats de previsió d'ingressos i despeses de les Societats Municipals, després de deduir les transferències internes entre tots aquests ens. D'altra banda, va dir que el seu contingut era conegut per tots els Grups Polítics Municipals, i que aquest es presentava al Ple Municipal després d'haver estat discutit al si de les diverses Comissions Informatives i Juntes de Govern de les respectives Àrees i Organismes Autònoms, així com en els Consells d'Administració de les diferents empreses i en la Comissió Informativa d'Economia i Hisenda del proppassat dia 10, afegint que en aquesta darrera comissió es van exposar els diferents pressupostos, els seus ingressos i les seves despeses, així com les aportacions municipals, a més d'explicar les xifres, però també les actuacions que hi havien al darrera de les expressions numèriques.

Pel que fa a l'apartat d'ingressos, el Sr. Carnero va indicar que el pressupost ordinari de l'Ajuntament per a l'exercici 2006, tant pel que fa als ingressos com a les despeses, pujava a la quantitat de 33.257.000 €, afegint que respecte dels ingressos per operacions corrents, els impostos i les taxes venien determinades per les Ordenances Fiscals aprovades i per la previsió d'increment dels padrons com a conseqüència de l'augment de les bases fiscals i del nombre d'immobles (habitatges, aparcaments, locals comercials, naus industrials, etc.) i de vehicles. A aquests efectes, els ingressos ordinaris experimentaven un increment del 8,1 %, afegint que el Capítol I s'incrementava en 6,86%, el Capítol II mantenia una previsió de liquidació idèntica a la del present exercici, el Capítol III, de taxes i altres ingressos, augmentava en un 14,58%, el Capítol IV tindria un increment del 8,38 % i finalment, el Capítol V s'incrementava en un 5,18 %. Per altra part, dins del Pressupost General, el Sr. Carnero va dir que en el Capítol IX d'ingressos, es contemplava la concertació d'un crèdit de fins a un màxim de 6.000.000 €, per a finançar en part el programa d'inversions, indicant que la concreció de la seva quantia, condicions i tramitació es fixaria al seu moment. Tanmateix, el Sr. Carnero va manifestar que el pressupost reflectia les prioritats que l'equip de govern fixava per a l'exercici, indicant que es tractava d'unes prioritats que si bé ja havien estat exposades, alhora es podien

resumir en el fet de posar l'accent en la vida quotidiana de les persones, dels barris, dels veïns i de les famílies. Així doncs, d'acord amb aquesta línia d'acció que cercava, en primer lloc, el destí de recursos vers els serveis de proximitat, els serveis a la persona, el pressupost ordinari dedicava un important esforç a finançar polítiques socials que permetessin millorar la igualtat d'oportunitats, donar més suport a les necessitats de les famílies, de la joventut, de la gent gran, de les dones i d'altres col·lectius de Gavà, que fossin o bjectiu del suport de l'administració local per al foment del seu desenvolupament personal. A continuació, el Sr. Carnero va donar alguns exemples que mostraven aquest accent en la vocació social d'aquest pressupost, com ho eren l'augment de les transferències del Patronat de Serveis Comunitaris, amb un increment en les partides d'aquest organisme adreçades a programes socials, a beques de menjador i de llibres o a programes per fomentar la igualtat d'oportunitats de gènere. En la mateixa direcció s'adreçaven altres recursos, obtinguts en part de l'1% dels ingressos propis de l'Ajuntament, per tal de fomentar la cooperació internacional, i a programes per impulsar el civisme als nostres barris; a promoure els valors i les actituds relacionades amb els drets civils de la ciutadania, però també a promoure la societat del coneixement, la salut pública, els drets dels consumidors i una atenció ciutadana moderna, pròpia del segle XXI.

En un altre ordre de coses, i pel que feia a l'estructura del pressupost, el Sr. Carnero va dir que el pes relatiu dels ingressos per capítol respecte del total és el següent. Pel que respecta al Capítol I, Impostos Directes, va manifestar que representava el 47,6 % dels ingressos corrents; en relació al Capítol II, Impostos Indirectes, el 4,5 %; el Capítol III, Taxes i Altres Ingressos, el 16,5%; el Capítol IV, Transferències Corrents, el 28,3%; mentre que pel que feia al Capítol V, Ingressos Patrimonials, el 3,1 %. A aquests efectes, el Sr. Carnero va dir que al capítol IV, la quantitat més important eren les transferències d'altres administracions, bàsicament de l'Estat i, en menor mesura, de la Generalitat i de la Diputació per a programes específics.

Per altra part, i pel que feia a les despeses, el Sr. Víctor Carnero va manifestar que el pressupost de despeses de l'Ajuntament per al 2006 mostrava la despesa que es realitzava de forma centralitzada, així com les aportacions, tant per a despesa ordinària com per a inversions, que lliuraria l'Ajuntament als Organismes Autònoms i les Societats de capital 100% municipal. En aquest sentit, i en relació a la despesa corrent, es produïen increments de la despesa allà on hi havien prioritats polítiques, com per exemple en els àmbits de la protecció social i en el manteniment de la ciutat. El Sr. Carnero va dir que aquesta redistribució havia estat possible gràcies a l'esforç de totes les àrees i serveis municipals per tal d'optimitzar els seus recursos humans i econòmics. A més, va dir que en el pressupost es recollien els crèdits necessaris per afrontar el conjunt d'obligacions assumides per l'Ajuntament i les despeses de funcionament. Per altra part, en el Pressupost hi constava amb amplitud el detall de totes les despeses: Així, el Capítol I, de despeses de personal, incloïa tot tipus de retribucions i indemnitzacions del conjunt dels empleats del sector públic municipal, així com les cotitzacions obligatòries i prestacions de caràcter social i la dotació del fons de pensions. La dotació total era de 10.650.000 € i representava el 32 % de la despesa ordinària (pressupost corrent + amortització de préstecs). El capítol II, de despeses de béns corrents i serveis, contemplava els recursos necessaris pel funcionament de l'administració general de l'Ajuntament, així com per la compra de béns i serveis. En aquest capítol hi havien també les despeses de manteniment dels diferents serveis. El capítol II representava el 14,2 % de la despesa ordinària, i es recollien els crèdits per fer front al conjunt d'obligacions assumides per l'Ajuntament i les despeses de funcionament. En el Capítol IV, Transferències Corrents, l'import per a 2006 era de 15.408.640 €, el 46,3% del pressupost ordinari, la qual cosa ens donava idea de l'alt grau de descentralització d'aquest Ajuntament en la gestió i execució del

pressupost. Aquest capítol incloïa els recursos municipals destinats als Organismes autònoms i altres ens locals, fonamentalment aquells que treballaven en l'àmbit del manteniment de la ciutat, l'esport, la cultura, els serveis socials, l'educació, la participació ciutadana i la cooperació, així com la promoció econòmica i el foment de l'ocupació. La despesa destinada a cooperació i desenvolupament era de 158.000€, és a dir, una quantia igual a l'u per cent dels ingressos tributaris previstos al capítol I, i enguany es trobava reflectida en partides de despesa del capítol II i IV. Així doncs, i per bé que la primera impressió que suggeria el pressupost que es presentava avui era d'un cert increment, en atansar-nos es percebia una tendència a la contenció de la despesa corrent, que permetia uns increments més ostensibles en les aportacions al Patronat de Serveis Comunitaris, a l'Institut Municipal per a la Gestió del Patrimoni Cultural i Natural i a la Societat Municipal PRESEC, justament tres ens als que major esforç s'encomanava en el desplegament de noves accions relatives al seus àmbits. Per altra banda, el Patronat de Serveis Comunitaris tenia un increment del 6,3 %, amb la finalitat de augmentar les dotacions pressupostàries de les partides que tenien a veure amb el benestar social, ampliant-se així els serveis als col·lectius que tenien més dificultats per poder incrementar la seva qualitat de vida. A més, i en el camp de l'acció social, s'augmentaven les partides destinades a la gent gran; les prestacions familiars s'incrementaven en un 18 %; les activitats de dinamització de la gent gran tenien un increment del 16,6 %, i els serveis d'ajut a domicili gaudien d'un increment del 46 %. A més, en el camp de l'educació, s'incrementava la partida de dinàmica educativa en un 31 %, mentre que les beques de llibres i menjador augmentaven en un 7 %. D'altra banda, estava prevista la posada en funcionament del Casal per a la Gent Gran de Can Tintorer, la qual cosa havia de suposar l'ampliació de l'oferta actual amb un nou espai destinat a l'ús i gaudi d'aquest col·lectiu de la ciutat. Així mateix, també s'augmentava l'aportació al IMGPCN, amb un increment del 12,5 %, per tal de poder atendre les despeses resultants de la posada en funcionament del Centre d'Història de la Ciutat i del Parc Arqueològic. També s'incrementaven els recursos que es destinaven al manteniment de la ciutat, augmentant l'aportació a la societat municipal PRESEC en un 7 %, amb la finalitat de reblar amb decisió les activitats relatives a la neteja viària, la recollida segregada i la jardineria, és a dir, el manteniment de la ciutat. Els capítols III i IX contemplaven la càrrega financera de l'Ajuntament, i a aquests efectes, els recursos pressupostaris destinats a atendre les despeses financeres de l'Ajuntament en l'actual pressupost representaven el 7,5% dels ingressos ordinaris. El deute viu era del 61,6 % dels drets liquidats. A més, el Sr. Carnero va dir que el pressupost es dotava dels recursos suficients per tal de fer front a la part del crèdit que calia retornar (capital més interessos), més una previsió d'interessos derivada del nou crèdit a obtenir per finançar les inversions a executar durant l'any.

D'altra banda, i pel que feia al pressupost d'inversions, va dir que aquest pujava fins a la quantia de 6.720.952 €, afegint que el pressupost general de l'Ajuntament, ordinari més inversions, sumava la quantitat de 39.977.952 €, tant en l'estat d'Ingressos com el de Despeses. Aquest muntant d'ingressos quedava estructurat de la següent forma:

Ingressos tributaris.....	22.806.000 €
Ingressos per transferències.....	9.863.952 €
Ingressos derivats del patrimoni.....	1.038.000 €
Passius financers.....	6.000.000 €

Conformaven el pressupost consolidat:

Pressupost ordinari Ajuntament (P.Corrent + Devol.crèdits).....	33.257.000 €
Inversions..(inclou execucions de GO, SL).....	<u>6.720.952 €</u>
Pressupost general de l'Ajuntament.....	39.977.952 €

Pressupost general de l'Ajuntament.....	39.977.952 €
Ingressos propis OAAA, PRESEC, SA, GO,SL i GTV, SL.....	<u>3.563.170 €</u>
Pressupost total Ajuntament, llevat del de GTI,SA.....	43.541.122 €

Pressupost total Ajuntament, llevat del de GTI,SA.....	43.541.122 €
Pressupost GTI,S.A ajustat (Minoració 98.000€ trans. Int)	<u>15.868.000 €</u>
PRESSUPOST CONSOLIDAT.....	59.409.122 €

Pel que feia a les inverssions el Sr. Carnero va assenyalar que aquesta part del pressupost contenia algunes de les actuacions previstes al pla de govern municipal per l'actual mandat 2004 – 2007, indicant que responien a les prioritats de despeses que s'havien esmentat anteriorment. El projecte d'inversions que es pressupostava per a l'exercici 2006, detallava les actuacions i inversions a realitzar així com el règim de finançament. A aquests efectes, entre les línies d'actuació calia destacar

- Obres plurianuals:

- Parc Arqueològic de les Mines Prehistòriques.
- Remodelació de l'Auditori Joan Maragall, la qual havia de dotar a la ciutat d'un equipament cultural modern i polivalent.
- Pla de Millora de Barris, que havia de comportar la reforma de places, la instal·lació de nous parcs infantils i altres accions d'arranjament de la urbanització. Es tractava d'una actuació plurianual 2006 – 2007 i amb una consignació prevista de tres milions d'euros. Contemplava 20 actuacions de microurbanisme, que es distribuïen per tots els barris, incloent propostes de millora de places, de parcs públics, de replantació de l'arbrat, d'ampliació i millora de parcs infantils, d'asfaltat de carrers i de millora de l'enllumenat públic.
- Remodelació dels carrers de les Colomeres i Montflorit.
- Inversió en informàtica, societat del coneixement, mobiliari, vehicles i material inventariable de la policia.
- Actuacions de manteniment en col·legis públics.
- Aportació a societats municipals: GTV, PRESEC,SA.
- Campanya ascensors.

El Sr. Carnero va manifestar que el pressupost d'inversions pujava la quantitat de 6.720.952 €, és a dir, el 16,8 % del pressupost general. D'altra banda, va dir que calia ressaltar també que l'empresa municipal GTI realitzava actuacions urbanístiques que l'Ajuntament li encarregava i que no estaven incorporades al pressupost general municipal, però que s'haurien de tenir en compte a l'hora de tenir una visió de conjunt i unitària de les inversions executades a la ciutat. Totes aquestes actuacions estaven detallades a la memòria adjunta al pressupost de l'empresa:

- Casal per a la gent gran a Can Tintorer
- Promoció d'habitatges al sector del Parc de Sant Llorenç. Aquesta promoció constava de 54 habitatges de protecció oficial i 48 de preu concertat. El 3 % dels habitatges estaven destinats a persones amb mobilitat reduïda.
- Promoció de sòl industrial i naus al sector Formo Undisa.
- Petites intervencions en promocions immobiliàries al nucli urbà.
- Aparcament amb capacitat de 382 places a la Plaça Batista i Roca.

A més, el Sr. Carnero va dir que entre el programa d'inversions del propi Ajuntament, part de les quals executaria Gavanenca d'Obres, i les actuacions encomanades a GTI, es configurava un programa d'actuació que incidia amb força en la millora contínua de la

ciutat i dels seus barris, en la dinamització econòmica i comercial de Gavà, i en la promoció del dret a l'habitatge. Així mateix, va dir que s'havien de portar a terme altres actuacions que també contribuirien a la millora de la qualitat de vida a peu de carrer, a peu de barri, com per exemple el manteniment dels centres educatius, la millora de l'enllumenat públic, la pavimentació de carrers o un millor accés a la societat del coneixement. En darrer lloc, convenia també esmentar la Remodelació de la Rambla, obra essencial per a la ciutat que estava sent executada directament per la Mancomunitat de Municipis de l'Àrea Metropolitana, però que es preveia que comptés el 2006 amb una aportació municipal de 630.952 €.

Finançament del programa d'inversions:

Per altra banda, i pel que feia al finançament del programa d'inversions, el Sr. Carnero va manifestar que el finançament procedia de l'operació d'endeutament a llarg termini prevista al capítol IX del pressupost d'ingressos, així com de les transferències de capital recollides al capítol VII.

Crèdit.....	6.000.000,00 €
Subvencions:	
Generalitat.....	90.000,00 €
Mancomunitat de Municipis (POV).....	<u>630.952,00 €</u>
	6.720.952,00 €

Seguidament, el Sr. Carnero va comentar el pressupost dels Organismes Autònoms municipals, amb especificació de les aportacions de l'Ajuntament en cada cas, indicant que en tots ells el pressupost havia estat dictaminat prèviament en les seves respectives Juntes de Govern o Consells d'Administració.

Pressupostos dels organismes autònoms:

	<u>Pressupost</u>	<u>Aport. Municipal</u>
Patronat Munpal. de Serv Comunit	4.026.710 €	2.870.000 €
Patronat Municipal d'Esports.....	2.397.100	1.135.000 €
I.M.G.P.....	760.560 €	720.000 €
IMPAC.....	1.936.000 €	1.350.000 €

Previsió ingressos i despeses socie. mupals:

	<u>Previsió</u>	<u>Aportació Municipal</u>
G.TV,S.L	692.000 €	505.000 €
G.O, S.L.....	1.964.177€	(*)1.964.177€
PRESEC, S.A.....	8.045.000 €	6.900.000 €
G.T.I, S.A.....	15.966.000 €	

El Sr. Carnero va dir que la quantia que figurava com a Transferència a Gavanenca d'Obres, es referia al muntant previst per a 2006 de les adjudicacions d'obra que rebrà aquesta empresa encarregades per l'Ajuntament. A més, va dir que a l'expedient constaven els respectius pressupostos, les bases d'execució així com les plantilles de l'Ajuntament, dels Organismes Autònoms i Societats municipals. En conseqüència, doncs, s'evidenciava que estàvem en presència d'un projecte de pressupost equilibrat, amb aparença de increment per bé que aquest únicament es feia palès de forma decidida en activitats relatives als serveis a la persona, en polítiques socials; a la creació de serveis, espais i equipaments que aportaven cohesió social i major participació ciutadana; a fer realitat el dret a l'habitatge per a col·lectius com els i les joves; a integrar la nova ciutadania i a millorar les oportunitats laborals dels treballadors i les treballadores; a millorar els nostres barris. Exemples concrets d'aquesta visió progressista del Pressupost eren, recordant-ne de nou algunes, les inversions per a barris, per al Pla de Millora de Barris i per a ajudar a la instal·lació d'ascensors; la remodelació de l'auditori Maragall; el

Parc Arqueològic, la remodelació de les Rambles, la reurbanització de part de l'Eixample del nostre nucli urbà, l'Aparcament de la Plaça de Batista i Roca, la promoció de més d'un centenar d'habitatges protegits per a la nostra ciutadania al nou Sector del Parc de Sant Llorenç, entre d'altres actuacions. Totes elles realitats tangibles d'aquesta clara vocació social d'un Pressupost concebut des del dia a dia de la ciutadania. Tot plegat comportava, respecte al pressupost de 2005, una variació a l'alça del 8,1% de les despeses corrents i del 19,8 % de les inversions. Era, en definitiva, un pressupost que responia a les necessitats de la ciutadania redistribuint equilibradament els recursos disponibles.

Per això, el pressupost que avui es presentava era la concreció material de l'orientació política d'un Govern d'esquerres amb una clara orientació social i amb un gran esforç inversor. En aquest sentit, el Sr. Carnero va dir que pensava que era un bon pressupost, realista i ambiciós i que atenia ajustadament les necessitats que actualment requeria la ciutat, i que feia realitat el compromís que l'equip de govern volia assolir, i que es traduïa en nous reptes urbanístics, socials, de benestar, de cohesió social i de transformació de la ciutat. Per tot això, en conseqüència, el Sr. Carnero va dir que sol·licitava el vot favorable al pressupost que avui es presentava al ple de l'Ajuntament de Gavà.

A continuació va intervenir el Sr. Marcel·lí Reyes, en nom d'ERC, el qual va començar la seva intervenció indicant que si es fes una comparança amb la música, mentre que la música el portaria a aixecar-se i aplaudir, pel contrari la lletra, és a dir, les xifres i l'anàlisi que de les mateixes n'havia fet el seu grup, demostrarien unes certes divergències. En aquest sentit, el Sr. Reyes va dir que en el cas de les xifres, era evident que hi havien coses que no calia que es repetissin tantes vegades, com per exemple el fet que a la riera de Sant Llorenç es farien uns pisos, la qual cosa s'havia dit al menys tres vegades durant l'anterior exposició del Sr. Carnero, indicant a aquests efectes que si GTI hagués fet pisos durant aquests darrers anys, probablement en lloc de tenir un dèficit de més de dos mil pisos, fet aquest que justificava les cues que hi havien aquests dies al vestíbul de l'ajuntament, potser les coses anirien d'una altra manera. En qualsevol cas, el Sr. Reyes va dir que en gran part, tot el que el Sr. Carnero acabava de dir, partia d'una falsetat, o d'una determinada manera de jugar amb els números, atès que totes les xifres que s'havien donat es comparaven amb el pressupost del 2005, però no amb el tancament dels comptes d'aquest mateix exercici. Així, el Sr. Reyes va dir que si el pressupost consolidat del 2006 augmentaria en teoria un 3,3 %, aquesta dada seria certa a partir del pressupost del 2005, però realment el que de veritat es va gastar en el 2005, van ser 58.408.007 €, i en canvi, el nou pressupost era de 59.409.122 €, en quin cas la diferència era d'1,7 %. Així mateix, si es fes la comparança amb àrees, la inversió en el 2005 arribava al 37 %, mentre que la inversió global en el 2006, era del 34 %, malgrat les reiterades obres que havia recordat el Sr. Carnero. D'altra banda, si es miraven les subvencions, aquestes arribaven al 4 %, i ara seguirien sent també d'un 4%, mentre que si ens fixàvem en les activitats i serveis, aquestes eren d'un 7 % el 2005 i ara serien d'un 6% en el 2006. D'altra banda, mentre que el personal arribava a cobrir el 34 %, ara es disparava al 36 %; mentre les despeses de propaganda es mantenien exactament igual, encara que amb epígrafs diferents, pel contrari, els alts càrrecs, que representaven un 3 % del pressupost, ara pujaven fins a un 4 %. A més, el Sr. Reyes va dir que, encara que era cert que el deute públic baixava en un punt, també ho era el fet que això s'havia aconseguit allargant el deute a molts anys vista. Per tant, la interpretació que en feia ERC d'aquests xifres i percentatges, mirant exactament el que es va gastar durant l'exercici del 2005, era que, a grans trets, en l'exercici del 2006 disminuïen les obres i serveis als ciutadans, mentre que pel contrari, el que pujaven eren les despeses de personal, la qual cosa venia a significar pel seu grup municipal que l'Ajuntament de Gavà esdevenia menys eficient. Per altra part, i tornant a la qüestió del deute, el Sr. Reyes va dir que volia fer un èmfasi especial en el fet que, com era prou conegut per part de l'equip de govern, ERC no havia estat mai massa beligerant, ja que a diferència dels partits de dretes, entendrien que hi hagués una xifra de deute fins i tot més alta, a canvi de que s'invertís en altres prioritats. Per altra banda, i pel que feia a la qüestió dels ingressos, va dir que es detectava una disminució

real de les aportacions de la Diputació de Barcelona, de la Generalitat i de l'Estat pel que feia a les obres del Parc Arqueològic, la qual cosa feia que s'haguessin de compensar la resta de les inversions bé amb un creixement del deute, bé de les taxes i dels impostos. En conseqüència, segons el Sr. Reyes, les taxes passaven de constituir el 36,2 % del total del ingressos, al 38,5 %, mentre que, d'altra banda, la pressió fiscal sobre la ciutadania, passava del 490 € per gavanenc als 507 €, és a dir, un augment que en aquest cas, si que s'ajustaria al 3,3 % anunciat. Així mateix, si s'analitzava el pressupost a partir de les despeses consolidades que es proposaven pel 2006, es podria veure com el conjunt de la despesa prevista, inclosos patronats i societats, arribava prop dels 60 milions d'euros, mentre que en relació a l'any anterior, calia destacar l'important augment de la despesa d'alts càrrecs, fruit de la nova estructura que s'havia implantat a l'ajuntament com a conseqüència del canvi d'alcalde, concepte aquest que augmentava un 15 % respecte de l'any anterior. També el Sr. Reyes va dir que era remarcable la disminució del pes del deute públic, interessos, despeses bancàries i amortitzacions, d'un 8 % respecte del 2005, bàsicament per la renegociació del deute pendent i per què havien disminuït els càrrecs anuals, a canvi d'allargar els terminis finals de liquidació. A més, la despesa corrent de funcionament pujava un 4 %, i la despesa en activitats i serveis un 5 %, mentre que la despesa en inversions, subvencions i propaganda es mantenia més o menys igual. Per acabar aquesta part, el Sr. Reyes va dir que, a l'igual que l'any passat, de l'estudi detallat de la despesa es constatava que la propaganda quasi bé duplicava la de serveis socials o que es gastava més en jardineria que en educació, o que en medi ambient i residus es gastava menys que en esport. Però al mateix temps, si es feia un repàs a cadascuna de les entitats municipals, el Sr. Reyes va dir que pel que feia a l'ajuntament, el recurs exagerat a l'endeutament era un dels elements evidents, i també l'augment brutal de la despesa de funcionament ordinari, que pràcticament pujava un 50 %; i també el de correus, que va dir que entenia que era una desviació del que abans era propaganda pura i dura. Així mateix, i pel que respecta al Patronat de Serveis Comunitaris, va dir que desapareixia la partida de publicitat, però la despesa també en correus passava de 365 € a 4.365 €, de tal manera que augmentava més d'un 1000 %. Tanmateix però, va dir que també hi havien despeses que es retallaven, com per exemple la de l'Escola d'ensenyament especial, en un 45 %, mentre que augmentava la del capítol de relacions ciutadanes, respecte del qual va dir que pensava que amagava elements de propaganda en varies vessants. Per altra banda, i pel que feia al Patronat d'Esports, va dir que es quedava pràcticament igual, si bé en el cas del Museu, es valorava positivament que es creessin les beques per a recerca històrica i social, encara que potser la quantitat era massa petita, de la mateixa manera que es pensava que era correcta la dotació respecte del Parc Arqueològic. A aquests efectes, el Sr. Reyes va dir que en aquest cas, a l'igual que en el cas del Patronat d'Esports, si es votessin separatament, haurien votat favorablement, o com a mínim, s'haurien abtingut. Per altra part, i pel que feia a l'IMPAC, va manifestar que les subvencions que abans atorgava la Comissió de Govern als pagesos i als restauradors amb motiu de la Fira, sortien del pressupost de l'ajuntament i passaven a aquest organisme, mentre que en el cas del Centre de Suport a l'Empresa augmentaven les despeses en matèria de personal un 33 % i el personal de serveis generals augmentava també la seva despesa en un 32 %. A més baixava la despesa del Bruguers, però era a canvi de treure el personal de disseny, que ara tenia un nou capítol de despesa. Així mateix, i pel que feia a Gavà Televisió, el Sr. Reyes va dir que la baixada del pressupost era d'un 3,8 %, bàsicament per què no es pagava el sou dels alts càrrecs, però la despesa de funcionament augmentava en un 26 % i la d'inversions creixia en un 9 %, afegint que això els semblaria correcta si fos la demostració de que s'estava invertint en el pas a la televisió digital, però aleshores s'haurien de rebre també diners respecte dels altres municipis de la comarca que havien pactat amb Gavà disposar d'un canal subcomarcal de TDT. En definitiva, aquestes xifres semblaven indicar que GTV cada vegada ens costava més. A més, i pel que feia a Gavanenca d'obres i serveis, va dir que les inversions d'obra feta augmentaven en un 26 %, però la despesa en funcionament només augmentava un 17 %, la qual cosa significava que en aquest cas augmentava l'eficiència de l'empresa, a la vegada que baixava la despesa en interessos en uns 60.000 €. Per altra banda, i pel que respecta a PRESEC, va

dir que augmentava de manera molt considerable la despesa en personal, especialment en neteja viària, recollida de residus, manteniment i neteja d'edificis municipals i senyalització de carrers, però en canvi no augmentaven gaire les despeses en funcionament. Així mateix, va dir que el seu grup pensava que l'excusa de la recollida selectiva no era certa, ja que, per exemple, la inversió en nous contenidors baixava un 50 % respecte de l'any passat, mentre que pel contrari augmentava la inversió en neteja, jardineria, etc. de la qual cosa es podia pensar que el que es pretenia en realitat era fer un lifting cosmètic i preelectoral de imatge de la ciutat. Finalment, i pel que feia a GTI, va dir que el pressupost augmentava un 24 %, si bé la principal inversió eren els habitatges dels quals se n'havia sentit a parlar tant avui, indicant que els augments semblaven correctes, i per tant, en principi, no hi tindrien res a dir. Globalment, per tant, el Sr. Reyes va dir que el vot d'ERC seria negatiu.

Seguidament va fer ús de la paraula el Sr. Dalmau, en nom de CiU, el qual va començar la seva intervenció indicant que no s'analitzarien les concretes partides del pressupost, ja que només un simple anàlisi general del mateix, portava a la conclusió de que potser el millor seria la seva retirada, en base a les explicacions que tot seguit pensava fer. Així, va dir que el Reial Decret Legislatiu 2/2004, pel qual s'aprovava el Text refós de la Llei reguladora de les Hisendes Locals, establí que quan l'estalvi net fos de signe negatiu, el ple de la corporació estava obligat a aprovar un pla de sanejament financer a realitzar en un termini no superior a tres anys, per tal d'adoptar les mesures de gestió tributàries, financeres, pressupostàries, etc., que permetessin al menys ajustar a zero l'estalvi net negatiu de l'entitat. A continuació, el Sr. Dalmau va dir que en el pressupost consolidat que s'havia presentat l'any 2006, els ingressos corrents de 37.067.170 €, no eren suficients per fer front a les despeses corrents i a l'amortització del deute previst, la qual cosa comportava un estalvi negatiu previst en aquest pressupost de 2.036.560 €. En aquest sentit, el Sr. Dalmau va dir que si bé era veritat que en el pressupost consolidat hi figurava l'empresa GTI, i que la seva activitat podia ser la responsable del càlcul realitzat, també passava el mateix si es deixaven els comptes de l'empresa GTI fora d'aquests càlculs, de tal manera que els ingressos totals corrents de l'Ajuntament de Gavà passarien a ser de 36.719.170 €, que continuarien sent insuficients per tal de fer front a unes despeses corrents de 34.869.914 € i a uns passius financers de 2.091.816 €. En definitiva, aquest resultat ens tornava a portar a un estalvi pressupostari net negatiu previst de 242.560 €. Així les coses, el Sr. Dalmau es va interrogar respecte del significat de l'estalvi net negatiu, assenyalant en aquest sentit que això volia dir que totes les inversions previstes i totes les inversions que necessitava Gavà, no es podien pagar a menys que arribessin subvencions, o que ens endeutéssim. A més, i pel que feia a les subvencions, el Sr. Dalmau va dir que no ens en podíem refiar, com ho demostrava el fet que només s'haguessin pressupostat 720.952 €, mentre que en el pressupost de la Generalitat per a l'any 2006, només s'havia previst invertir a Gavà 430.878 €. Així doncs, només restava com a solució la de l'endeutament. D'altra banda, el Sr. Dalmau va manifestar que en el pressupost d'enguany estava previst un endeutament de l'ajuntament de més de tres milions d'euros, mentre que per l'any vinent estava previst un increment del deute en prop de cinc milions d'euros, de tal manera que el deute a curt i llarg termini previst per a l'any 2006 arribava als cinquanta-vuit milions d'euros, la qual cosa suposava un 157 % dels recursos corrents de l'ajuntament. Seguint el mateix raonament d'abans, i extraient el deute de GTI, el deute total previst per a l'any vinent era de quaranta-un milions d'euros, que corresponien a un 111 % dels recursos corrents, i per tant, superava el límit establert per la Llei d'Hisendes Locals per a contractar operacions de crèdit sense demanar autorització prèvia. Així les coses, el Sr. Dalmau va dir que aquest endeutament continuat ens portava any darrera any més a prop de paralitzar les inversions de futur que necessitava Gavà. D'altra banda, i en el ple del mes de setembre, en l'acord d'aprovació del compte general del pressupost per a l'any 2004, el Sr. Dalmau va recordar que s'havia infringit la Llei d'estabilitat pressupostària, fet aquest que es reproduïa en el 2005, ja que es continuaven demanant crèdits bancaris quan l'import nominal no podia superar l'amortització del deute, afegint a més en aquell moment que

el crèdit d'Argentaria per import de tres milions d'euros, amb un termini d'amortització de vint anys era un símptoma evident de que l'equip de govern estava endeutant l'ajuntament a llarg termini per manca de recursos, mentre que ara, en el pressupost del 2006, el Sr. Dalmau va dir que el grup de CiU es reafirmava que tenia raó quan deia que l'ajuntament s'estava endeutant cada vegada més, i que li costava fer front als compromisos adquirits, atès que ara s'havien de finançar 4.414.246 € a un nou termini d'amortització de vint anys. A més, el Sr. Dalmau va voler deixar constància del fet que la partida 391.00, de multes de trànsit, es quedava curta, ja que mentre que en el pressupost del 2005 presentaven un total de 550.000 €, amb el que es portava d'any, només en concepte de multes de trànsit cobrades fins el dia d'avui, ja es portaven cobrats més de 800.000 €, afegint que el més segur era que a final d'any, es sobrepassés amb escreix el milió d'euros. En definitiva, i a aquests efectes, les multes continuaven sent una valuosa font d'ingressos per a aquest equip de govern. D'altra banda, el Sr. Dalmau va dir que en el pressupost consolidat de despeses, Capítol I, despeses de personal, va dir que era la partida més gran del pressupost, indicant que del 2005 al 2006 hi havia un increment del 9 %, quedant la quantitat en 22.500.000 €, que representaven uns tres mil set-cents milions de les antigues pessetes. A més, si es comparaven els ingressos corrents, que pujaven 37.060.000 €, es despenia que més d'un 61 % dels ingressos corresponien al pagament del personal, el qual havia d'atendre als ciutadans i ciutadanes de Gavà, si bé també era veritat que la direcció política d'alguns d'aquests serveis continuaven fallant. Així doncs, i com a conclusió, el Sr. Dalmau va dir que si l'equip de govern es creia aquests pressupostos, era tant com admetre la mala gestió duta a terme en els últims anys, i que el pressupost per a l'any 2006 s'acostés cada vegada més a un colapse financer i a la paralització de les inversions. Certament, els ciutadans i ciutadanes de Gavà podien admetre la pressió fiscal que havien patit aquests darrers anys, mentre això comportés millores de serveis i més inversions, però aquesta no era la realitat, i per tant, ni els ciutadans, ni el grup municipal de CiU, podien admetre que viure a Gavà fos més car que a altres municipis, fruit d'una mala gestió del l'equip de govern.

D'altra banda el Sr. Jaume Grau, en nom d'EUiA, va fer ús de la paraula, indicant que intentaria fer una intervenció més política que no pas econòmica. Així doncs, va començar per assenyalar que el pressupost servia per exposar quines eren les prioritats de l'equip de govern, i que al vegada eren confrontades per l'oposició, afegint d'altra banda que es podia apreciar com, malgrat el canvi d'alcalde, l'estil de l'equip de govern no havia canviat gaire. Així les coses, el Sr. Grau va dir que si es volia convèncer EUiA d'un canvi efectiu i real, el que calien eren més fets i menys paraules. En qualsevol cas però, el Sr. Grau va dir que aquest any hi havia una novetat, indicant que des de EUiA no sorprenia veure com l'equip de govern s'omplia la boca de grans paraules i grans declaracions d'autosatisfacció, tota vegada que més aviat semblava que el govern hagués contractat un assessor lingüístic d'esquerres, o potser un ideòleg del socialisme utòpic del segle XIX, encara que no era ni una cosa ni l'altra. Més senzillament, més aviat semblava que el govern municipal havia entès que a un any i mig de les eleccions locals, no n'hi havia prou amb gestionar d'una manera neutra i asèptica, sinó que calia fer política, afegint que en el cas de Gavà, s'havia demostrat aquests darrers vint-i-cinc anys que la política que reclamaven els ciutadans i ciutadanes era una política d'esquerres. Així les coses, en les darreres comissions informatives i en les reunions de les empreses i altres òrgans municipals, el discurs de l'equip de govern feia molt d'èmfasi en la política i en les esquerres, si bé l'únic problema era que les paraules ja estaven molt devaluades, de tal manera que al final no es tractava tant que qui ho feia, sinó de qui tenia credibilitat per fer-ho, ja que per desgràcia, les grans paraules no anaven acompanyades de fets. En aquest sentit, el Sr. Grau va dir que el discurs de l'equip de govern no havia tingut ni un sol moment d'autocrítica, afegint que, per molt que ho diguessin, no vivíem encara en el millor dels móns possibles. A aquests efectes, el Sr. Grau va dir que la trajectòria d'aquests darrers 15 anys avalava la postura d'EUiA com a força netament progressista i transformadora, lluitadora pels drets socials i la igualtat dels éssers humans, una força neta i constructiva, afegint que el paper que la societat els havia atorgat a Gavà era el de

fer d'oposició, el qual portaven a terme amb un estricte sentit del deure cívic i amb la fermesa de les conviccions per un altre món possible, un món socialista, radicalment democràtic i solidari, que era possible i solidari. Així mateix, el Sr. Grau va dir que la trajectòria del PSC era igualment nítida, ja que pensaven que des de la supèrbia de la majoria absoluta, s'havien permès rebutjar amb menyspreu unes propostes serioses i ajustades a la realitat com les que sempre havia formulat EUiA. Ara bé, si aquest 2006 havia de canviar alguna cosa respecte de la comprensió que l'equip de govern tenia respecte de la pluralitat de l'esquerra, s'hauria de començar a notar en la principal decisió d'aquest ple municipal: el pressupost. En aquest sentit, el Sr. Grau va dir que EUiA havia tornat a formular propostes concretes de modificació i addició als pressuposts d'aquest ajuntament, i respecte de les quals, de moment, no pensaven demanar la votació, fins el ple d'aprovació definitiva, el desembre, per tal de donar un amplíssim marge de temps a l'equip de govern per evaluar-les i incorporar-les, si així ho estimaven oportú, encara que des de EUiA es pensava que calia una transformació més profunda de la forma i el fons en l'elaboració del pressupost, ja que les societats d'avui en dia no eren les mateixes que les de feia trenta anys, indicant que Gavà havia canviat molt d'aquell poble que s'havia trobat el primer alcalde democràtic l'any 1979, i les prioritats polítiques, en conseqüència, també havien canviat molt, i una de les notes més dominants en l'estil de governar a casa nostra era una elaboració burocratitzada i partidista del pressupost, molt allunyada de la societat a la qual s'adreçaven aquelles polítiques que s'aprovaven. En definitiva, el Sr. Grau va dir que amb els diners de la ciutadania, s'havien de fer polítiques per a tota la ciutadania, i això passava també per integrar les propostes formulades pels grups de l'oposició, ja que representaven a una part de la ciutadania que els havia votat i també pagaven els seus impostos. Així les coses, el Sr. Grau va recordar que ja feia més d'una dècada que diversos municipis del món, començant per Porto Alegre al Brasil i seguint per un bon reguitzell de pobles i ciutats a tot el món, i també a l'Estat espanyol, s'havien encetat experiències alternatives de gestió de la res pública, tractant-se de tornar al valor propi de la democràcia, superant els sistemes purament representatius que acabaven sent un camp de cultiu per a la despolítització, la qual sempre precedia al naixement de posicions i actituds totalitàries i antidemocràtiques. Per això, va dir el Sr. Grau, Gavà no podia quedar al marge de les noves tendències mundials, afegint que ja començava a ser l'hora de que la nostra ciutat deixés d'anar a l'últim vagó del tren de les polítiques progressistes, situant-se en el grup capdavanter a Catalunya, si bé per portar-ho a terme calia un fort coratge i visió política de futur. Per això, el Sr. Grau es va adreçar al Sr. Alcalde, indicant que sempre havia parlat amb facilitat dels projectes de democràcia participativa que es feien arreu del món, del Patronat Flor de Maig, de Porto Alegre, indicant en aquest sentit que el seu grup municipal pensava que com a Alcalde, no volia que Gavà quedés estancada en formes desfasades de govern i allunyades de la ciutadania. Precisament per això, el Sr. Grau va dir que el seu grup municipal havia presentat una esmena, que havia estat repartida moments abans, adreçada a crear una partida d'inversions que es podés decidir de manera participativa, en un primer pas, per la creació de la cultura d'aquesta nova democràcia, superadora del sistema participatiu tant imperfecte que teníem. Però aquest –va dir el Sr. Grau– no era més que un primer pas, que encara que llarg, EUiA pensava que s'acabaria imposant, atès que la gestió dels problemes i la complexitat de la societat del segle XXI, no es podia fer de la mateixa manera que durant els segles XIX i XX, és a dir, sense comptar amb la població governada i que havia de ser cada vegada més protagonista del seu propi futur, de manera conscient i madura, la qual havia de recuperar el seu valor republicà emanat de la revolució francesa, trencant amb el model de ciutadania consumidora que el sistema neoliberal actual ens volia imposar. Per això –va insistir el Sr. Grau– Gavà havia d'estar en el grup capdavanter de les ciutats en desenvolupar aquesta nova ciutadania, demanant a l'equip de govern si aquest tindria el valor i la visió política suficient per tirar-ho endavant. D'altra banda, el Sr. Grau va dir que el futur plantejava a totes les ciutats molts reptes, afegint que hi havien dues maneres d'afrontar-los: bé des del cofoisme i l'egocentrisme de qui es creu en possessió de la veritat absoluta, bé des de la transversalitat i la integració de les forces polítiques i socials que com EUiA treballaven

de diverses maneres per a l'avenç social. En aquest sentit, el Sr. Grau va dir que el discurs del govern era més del mateix del que veníem escoltant des de feia ja molts anys, resumit en expressions com "Gavà va bé", "Gavà no té problemes", "Si n'hi han, ja sabem com resoldre'ls", "Aquest govern no s'equivoca mai", etc. Tot i amb això, el Sr. Grau va dir que el seu discurs no es quedaria en consideracions globals ni valoracions sobre el futur de la humanitat, sinó que ben al contrari, des d'aquesta perspectiva global, s'analitzava la realitat local de Gavà i es treballava per transformar-la. A aquests efectes, el Sr. Grau va reiterar que Gavà, avui, tenia encara molts problemes, respecte dels quals EUiA feia ja molts anys que els venia denunciant, afegint que l'excusa de les competències o de la manca de finançament no podia ser vàlida com a resposta a l'existència de pobresa a la nostra ciutat, un 18 % segons dades oficials i també segons entitats com Càritas, demanant en aquest sentit quan pensava l'equip de govern admetre l'existència d'aquest fet i afrontar-lo amb mitjans suficients. Així mateix, el Sr. Grau es va interrogar respecte de la manca d'un Programa de integració social i de lluita contra la pobresa, recordant que en diverses ocasions el seu grup municipal havia fet propostes en aquest sentit, i sempre els havien dit que no. A més, va dir que després de tres anys de implementació del Pla de la societat del coneixement, no havien vist ni una sola mesura per evitar la fractura digital, tot i que ho havien demanat insistentment. Però a part, d'això, el Sr. Grau va recordar que encara hi havien més problemes a la nostra ciutat, com per exemple, una clara manca d'habitatge, i encara que aquest problema era comú a tota l'àrea metropolitana, també era cert que es veia venir, sense que s'hagués fet res per evitar-lo. En aquest sentit, el Sr. Grau va dir que ja l'any 1999, van proposar un paquet de 19 mesures que havien de conformar un pla municipal sobre habitatge, sense que se n'hagués aplicat ni una sola d'elles; a més, la proposta més concreta que havien fet feia un any i mig, de pla municipal d'habitatge, va ser rebutjada frontalment i pràcticament sense discussió. Per altra part, el Sr. Grau va dir també que a Gavà mancaven equipaments, com per exemple als barris de Colomeres o Bòbiles, afegint que si no hi havien espais públics de participació i de trobada, quin tipus de teixit social es podria formar a la nostra societat. A més, va dir que Gavà tenia un patrimoni natural privilegiat, però en canvi, no s'havia fet cap inversió directa per recuperar i millorar aquest patrimoni, assenyalant, entre d'altres, que a part de diverses exclusions del Pla Especial i Catàleg del patrimoni, encara teníem el pitjor abocador de Catalunya i d'Espanya, instal·lat en el seu dia pel règim franquista, però el cert era que encara el teníem, recordant que el fet de que ara només s'aboqués al terme municipal de Begues, no reduïa ni el seu impacte sobre el medi ambient ni sobre les persones. Per altra banda, el Sr. Grau va dir que si l'equip de govern no havia fet cap esforç per convertir a la nostra ciutat en líder en matèria de recollida selectiva i reciclatge, indicant que l'ajuntament seguia incomplint la Llei de residus i els programes metropolitans de recollida de residus, tampoc disposàvem de cap autoritat moral per exigir el tancament definitiu de l'abocador. També va recordar que a Gavà teníem les mateixes places de llar d'infants que feia vint anys, quan la població havia augmentat en més d'un 50 %, ni tampoc s'havia invertit ni un sol euro en facilitar la conciliació de la vida familiar de les mares gavanenques, especialment amb mesures com per exemple la creació de llars d'infants municipals. Així mateix el Sr. Grau va dir que podria continuar assenyalant greus problemes, com per exemple l'atur o la precarietat, l'absència d'escoles públiques d'idiomes, etc., afegint que de vegades li agradaria escoltar propostes concretes de solució per part de l'equip de govern. Una cosa era que es fessin inversions en millora urbana i en formigó, però això ni era suficient, ni tampoc era prioritari. A aquests efectes, el Sr. Grau va dir que era cert que feia set mesos, s'havia demanat un crèdit per finançar una tercera llar d'infants pública, però encara no s'havia vist ni un sol plànol, ni una màquina ni una trista pedra; de la mateixa manera que també era cert que havien augmentat lleugerament les partides socials, però també ho era el fet que encara estàvem anys lluny per afrontar les necessitats reals de la nostra població. També calia admetre que s'havia fet l'Agenda 21, però ho havia estat de manera limitada i sense crear el corresponent òrgan de control i seguiment, a l'igual que semblava que es volia implantar la recollida de matèria orgànica a tota la ciutat, però aquesta era una qüestió que s'estava estudiant des

de feia molts anys. En definitiva, el Sr. Grau va demanar a l'equip de govern que acceptés que la nostra ciutat tenia molts dèficits, i que fessin també una mica d'autocrítica, que calien solucions, i que es podien trobar entre tots i totes, però sense una reorientació de les polítiques municipals, això esdevenia impossible. Examinant els grans números del pressupost, era fàcil de veure com novament quasi bé tot anava a parar al ciment, és a dir, a urbanisme de la vella escola, que encara que necessari, no era prioritari en un moment en que les desigualtats socials s'estaven accentuant. Per això, el Sr. Grau va dir que l'estil d'aquest nou govern recordava massa al de l'anterior Alcalde, preguntant si era aquest el seu camí, o pel contrari, pensava emprendre una altra orientació, preguntes que en la seva opinió exigien grans respostes. Així doncs, i per si podia servir de petita ajuda, el Sr. Grau va recordar la presentació de dues esmenes per part del seu grup: la primera, que ja havia explicat, consistia en la creació d'una partida de pressupostos participatius; la segona, anava al cor mateix de la forma de decidir les prioritats, recordant que ja feia molts anys que tot un seguit de municipis i estats estaven aplicant una nova metodologia, consistent en intentar veure el món o la ciutat amb els ulls de la meitat de la població que sempre s'havia volgut invisibilitzar, és a dir, els ulls de les dones, i per això calia tenir en compte l'impacte que totes les polítiques podien tenir sobre la desigualtat de gènere, la qual cosa comportava l'obligació de fer una anàlisi sistemàtic i avaluar totes les assignacions per àrees, a través d'una mirada de gènere. Així, al llarg del pressupost, un estudi d'impacte de gènere comportava examinar si la despesa o la càrrega fiscal, havia estat distribuïda proporcionalment, de manera que es podessin assolir els objectius tant per homes com per dones; en definitiva, prestar una atenció especial al paper que les dones podien jugar en la gestió comunitària, contemplar amb una mirada crítica les estructures econòmiques, la distribució de la despesa pública, els sistemes de recaptació, qüestionant-se la suposada neutralitat de les polítiques pressupostàries. En aquest sentit, essent conscients de les dificultats que això comportava, l'esmena d'EUiA es limitava a proposar un estudi sobre com implementar aquestes noves metodologies pressupostàries participatives amb la perspectiva de gènere. Finalment, el Sr. Grau va dir que si l'equip de govern volia comptar amb el seu suport, o al menys amb la seva abstenció, ho podien aconseguir, ja que EUiA no tenia intenció de fer sempre una oposició sistemàtica, encara que per això calia tenir una mica més de paraula. En aquest sentit, el Sr. Grau va dir que el seu grup municipal pensava que no era seriós que els compromisos assumits després no es complissin, recordant que algun dels acords pressupostaris de l'any 2002 entre el PSC i EUiA encara no s'havien complert, i que feia un any que en aquest mateix debat, s'havien acceptat, al menys de paraula, dues propostes que tampoc s'havien fet realitat. Per això, atès que el crèdit de que disposava l'equip de govern s'estava acabant, el Sr. Grau va dir que calia una resposta decidida, indicant que les propostes formulades pel seu grup municipal no anaven adreçades a canviar radicalment el pressupost, sinó tant sols a complementar-lo. Així doncs, el Sr. Grau va concloure la seva intervenció indicant que avui només es faria una anàlisi global del pressupost, indicant que segons quina fos la reacció de l'equip de govern i de la voluntat de voler arribar a un consens bàsic sobre aquestes qüestions, orientarien el vot no només d'avui, sinó també del mes de desembre, a l'hora d'aprovar definitivament el pressupost.

D'altra banda el Sr. Josep Llobet, en nom del PPC, va dir que començaria la seva intervenció indicant que el seu grup diria no als pressupostos, que si d'alguna manera s'haguessin de definir, aquest seria un altra any perdut pels ciutadans de Gavà, tant en l'àmbit financer com en el d'inversions. Així, el Sr. Llobet va dir que en el pressupost consolidat continuava creixent amb força la part corresponent al personal, la qual representava ja en aquests moments un 38 % del total. A més, va dir que si es tragués a GTI com a pur gestor d'obres de la ciutat, parlariem de més d'un 50 %, indicant que aquestes xifres no les podia suportar cap ens local, afegint que no miessin els ajuntaments del voltant, ja que així els anava. Tanmateix, el Sr. Llobet va dir que pel que feia al personal funcionari i laboral, només se'ls apujava la inflació i petites desviacions, la

qual cosa portava a concloure que la major part de la pujada venia donada per la inflació de càrrecs de confiança que començava a proliferar en aquest ajuntament. D'altra banda, les despeses generals anaven pujant, encara que els pressupostos dels organismes autònoms es controlaven bastant, afegint que la fal·làcia venia donada pel traspàs de despeses que s'estava produint entre aquests i l'ajuntament, qui assumia moltes despeses de publicitat, material, etc. D'altra part, i pel que feia a les despeses financeres, el Sr. Llobet va dir que ens trobàvem amb una altra fal·làcia: aquestes baixaven, però no tant com es presentaven, ja que no incloïen els interessos del préstec de sis milions que es pensava demanar. A més, va dir que la inversió augmentava a costa del major endeutament que acabava d'esmentar, i que feia que la seva situació financera fos encara pitjor, mentre que la devolució dels deutes es congelava, gràcies a la renegociació que es feia de 4,4 milions d'euros amb un any de carència, la mateixa que semblava que es volia establir pel nou endeutament de sis milions d'euros. Així les coses, i en relació a aquest nou endeutament, el Sr. Llobet va manifestar que apart de no complir la Llei d'estabilitat pressupostària, deixava a l'ajuntament en una situació d'endeutament a mig i llarg termini de més de 23,8 milions d'euros, sempre creixent i de manera geomètrica, atès que cada any s'havia de demanar més préstec que l'anterior, havent passat de demanar 1,2 milions d'euros l'any 2003, a 2,45 milions el 2004, a 5 milions el 2005 i actualment, a 6 milions d'euros, essent aquesta legislatura nefasta en aquest àmbit financer. Així mateix, i pel que feia als ingressos, calia destacar que tot el pressupost consolidat en basava en la venda de béns per parts de GTI, alguns dels quals ja estaven pressupostats feia tres anys, i respecte als quals encara no s'havia trobat comprador, mentre que d'altres vendes no seria possible realitzar-les fins el 2007, de tal manera que es podia evidenciar com en la liquidació de l'exercici hi haurien veritables problemes per a poder quadrar els comptes. Per altra part, el Sr. Llobet va dir que calia esmentar també que amb l'endeutament de sis milions d'euros, que eren la base de les inversions a realitzar per part de l'ajuntament, un noranta per cent de les mateixes, ja no hi havien diners ni per a poder comprar cotxes de la policia, ni pel mobiliari ni per a informàtica, ni molt menys per a instal·lacions esportives, raó per la qual ara ens havíem d'endeutar fins a vint anys i fer que els nostres fills acabessin tenint de pagar unes adquisicions que en algun cas, ni arribarien a conèixer. Tanmateix, el Sr. Llobet va dir que potser seria interessant fer un cop d'ull a cadascuna de les diverses entitats i organismes municipals. Parlant primer de l'ajuntament, el Sr. Llobet va manifestar que aquest es dedicava a arrebregar moltes de les despeses que fins ara eren de cadascuna de les empreses i organismes autònoms de la corporació, com ara publicitat i alts càrrecs i de confiança, fent que la partida de personal creixés quasi bé un 12 % i les despeses generals un 17,13 %, afegint que en el concepte de despeses generals cridava l'atenció que la despesa que desapareixia dels organismes en quant a publicitat era exactament la que pujava la partida de missatgeria i correu de tots els organismes, afegint que hom ha es podia imaginar que passaria en les bústies dels gavanencs durant el proper any, d'altra banda, any preelectoral. Per altra banda, les despeses financeres continuaven creixent per la utilització massiva de la línia de crèdit aprovada feia uns mesos, indicant que s'hauria d'incrementar quan s'aprovés el préstec de sis milions, en més de cent vint-i-cinc mil euros anuals, arribant ja a una pujada d'un 35 %, i desitjant que el Banc Central Europeu no ens fes la guitza apujant el tipus d'interès. La única partida que baixava era la d'amortització de préstecs, indicant que ja s'havia comentat quina n'era la causa: en lloc d'aprofitar els 500.000 euros de no devolució de préstecs per la renegociació abans esmentada, per tal de poder reduir les noves sol·licituds de préstecs, es continuava fent tot el contrari d'allò que tot gestor financer recomanaria, gastant-se tot en despesa corrent. Per últim, i en relació a les despeses de l'ajuntament, el Sr. Llobet va dir que es faria una campanya de millora de barris, que d'entrada semblava correcta, encara que potser insuficient, tardana, i a més, no afectava a tots els barris, quan les necessitats eren generals i ben antigues, tot i que, com sempre, s'havia tingut d'esperar a un any preelectoral per a començar-la. En aquest sentit, el Sr. Llobet va dir que s'alegrava que en part, algunes de les iniciatives del seu grup relatives a la pavimentació de carrers, millora de barris, remodelació de l'eixample i d'altres, hagin estat per fi escoltades i es comencessin a oblidar els projectes megalòmans,

si bé no es podia comprendre com s'havia esperat fins ara per a desenvolupar-les. En tot però, el Sr. Llobet va dir que el fet de que l'ajuntament hagués tingut d'endeutar-se en sis milions d'euros per a vehicles de la policia municipal, informàtica, mobiliari i equipament d'oficines, etc., era de tot punt inacceptable i donava una idea clara de la situació real de l'hisenda municipal. Però per empitjorar-ho, l'endeutament seria a vint anys, quan aquestes inversions no tindrien una vida útil de més enllà de cinc anys. Així mateix, va dir que una altra de les partides d'inversions que els havia cridat l'atenció, era la del Centre Cívic de Gavà Mar, ja que quan encara no tenia quatre anys, ja s'hi tornaven a injectar diners, la qual cosa denotava, a l'igual que succeïa amb el nou ajuntament, i que ja començava a ser escandalós, que no hi havia dia que no es tingués de fer una nova reforma, una millora, reparar una fuita, etc., que obligués fins i tot a contractar personal per aquestes tasques, i que evidenciava també la poca qualitat de l'obra pública que es realitzava a la nostra ciutat. En aquest sentit, va dir que calia tenir en compte que una de les obligacions dels responsables municipals era la de vetllar pel bon funcionament i finalització dels projectes que es feien a la nostra ciutat. A més, el Sr. Llobet va manifestar que en opinió del seu grup municipal, la partida dedicada a la campanya d'ascensors, havia quedat una mica curta, encara que calia admetre que era bona. Així mateix, si es parlava dels patronats, per exemple del Patronat de serveis Comunitaris, va dir que continuaven augmentat les seves despeses de personal, fora dels increments propis de la inflació més desviacions, afegint que hi havia una contradicció en la despesa financera, si bé caldria esperar al tancament dels comptes per descobrir que les xifres que ara es presentaven s'haurien quedat curtes al final. A més, i d'entrada, els interessos previstos pels préstecs ja superaven els assenyalats en el pressupost. Per la seva part, el Patronat d'Esports congelava el personal i semblava que reduïa la seva activitat esportiva, augmentant la despesa general, i en especial, les despeses financeres. D'altra banda, el Sr. Llobet va dir que l'explicació de les comissions per VISA no era gens creïble, ja que això significaria que el 50 % dels usuaris de la piscina, pagaven amb VISA per entrar. També el Museu començava a notar les despeses generals i la futura entrada en funcionament del Parc Arqueològic, fet aquest que notaria més quan se li assignés personal, de tal manera que la baixada en el cost del personal per trasllat dels treballadors i càrrecs a altres àrees de l'ajuntament, no era creïble, indicant que s'hauria d'esperar l'esmentada assignació del personal. Pel que feia a l'IMPAC, va dir que aquest continuava augmentant el cost del seu personal com cada any, per sobre del que hom podria considerar lògic, encara que aquest any augmentava desproporcionadament amb un augment de més d'un 18 %, quan el cert era que els seus ingressos augmentaven ben poc, afegint que, a més, l'ajuntament havia d'incrementar les seves aportacions en un 35 %, i com que l'IMPAC anava més aviat just, havia de fer ús de la línia de crèdit que tenia contractada en uns 150.000 euros de mitjana anuals, mentre que es congelaven les aportacions de la Generalitat. Pel que feia a les empreses públiques, el Sr. Llobet va dir que en el cas de PRESEC, continuava costant més de 7,6 milions d'euros, i els costos de personal s'incrementaven en més de 500.000 euros respecte de l'any anterior, amb un 10 % d'increment. En relació a les despeses financeres, va dir que aquestes es reduïen, explicant que no es volien utilitzar les línies de crèdit tant com l'any passat, mentre que les inversions en immobilitzat augmentaven d'una manera significativa, la qual cosa, com el PPC havia dit en diverses ocasions, no tenia massa significació, atès que PRESEC, més que una injecció econòmica, el que necessitava era una millor gestió. Pel que feia a GTI, que segons el Sr. Llobet era la base sobre la qual s'assentaven el somnis financers d'aquest ajuntament, apart del fet de constatar el fet del descontrol que significava que els seus pressupostos canviessin una setmana abans del ple en 1,5 milions d'euros, com qui no diu res, s'havia de dir que tot es basava en unes vendes que en alguns casos ja es volien fer des de feia tres anys, i mai s'havia pogut fer per no trobar comprador, o per què alguns béns no es podrien realitzar fins l'any 2007. A més, davant la pretensió de que GTI no s'hauria d'endeutar, i que podria tornar préstecs, fent noves inversions, el Sr. Llobet va dir que tot plegat no era creïble, augurant que podríem tenir sorpreses indicant en aquest sentit que el darrer canvi en el pressupost de GTI havia vingut donat per una reducció de les inversions quan van descobrir que no hi haurien tantes vendes.

Per últim, i pel que feia a Gavà Televisió, va dir que continuava costant a l'ajuntament quasi bé 95 milions de pessetes, i no es podien reduir perquè els ingressos propis de l'activitat es reduïen en un 17 %, es reduïen les despeses de personal perquè l'assumia l'ajuntament, però en comptes d'aprofitar aquesta reducció de costos, incrementaven en un 21 % les despeses generals, de tal manera que tot continuava igual. En resum, el Sr. Llobet va dir que es tractava d'uns pressupostos basats en un canvi de política que feia que l'ajuntament assumís part de les despeses que abans havia descentralitzat, però que en canvi no es donava un pas endavant per afrontar, d'una vegada per totes, els problemes principals, i en canvi, es continuava incrementant l'endeutament, la inflació de càrrecs de confiança, amb uns medis de comunicació a plena dedicació, per tal d'augmentar la popularitat del nou Alcalde de cara a les properes eleccions municipals. En darrer terme, el Sr. Llobet va dir que abans de finalitzar li agradaria fer cinc apunts. Primer, calia recordar que el PPC ja va votar en contra de les ordenances fiscals per a l'any 2006, amb una pujada del 3,3 %, molt per sobre de l'IPC previst del 2% pel Govern central, la qual cosa significava que el seu grup ja no estava d'acord amb la part corresponent als ingressos del pressupost; segona, si es feia referència al capítol d'ingressos, va dir que li agradaria fer referència a les aportacions de les diverses administracions, assenyalant en aquest sentit que ara que teníem un govern catalanista i d'esquerres des de feia dos anys, i que en teoria volien millorar el finançament del món local, es podia observar com del pressupost consolidat, menys GTI, de 40 milions d'euros, l'aportació de la Generalitat era d'1,33 milions d'euros, la qual cosa representava el 3,32 % de la despesa, lluny del famós 35% d'un conegut estudi fet per la pròpia FEMP, d'assumpció de competències de la Generalitat en el món local. Una altra referència, i en contraposició, seria l'aportació de l'Estat, en un 21% dels ingressos; tercer, que en relació a les aportacions de la Generalitat, els pressupostos d'aquesta només representarien 431.000 € per a la nostra ciutat, la qual significava tant sols el 0,25% de la inversió de la Generalitat a la nostra comarca, que ja era de per si prou petita, atès que el Baix Llobregat estava per sota de la mitjana de renda per càpita dels ciutadans de Catalunya, afegint que finalment, en matèria d'inversions pressupostàries per part de la Generalitat en el nostre propi pressupost, ens trobàvem només amb 90.000 € d'inversió, i més tenint en compte que no es feia cap tipus d'inversió en sanitat, educació, etc.; quart, que al PPC el preocupava molt el finançament del Parc Arqueològic, entenent que la desviació pressupostària existent es podia haver produït bé per una mala gestió, bé perquè es tractava d'una quantitat fixada erròniament en el seu moment, indicant que es tractava d'un projecte que el PPC compartia absolutament, i que ja des d'un bon començament el seu grup municipal va fer un esforç per tal d'aconseguir un bon finançament per part d'altres administracions, indicant en aquest sentit que el PPC presentaria una esmena als pressupostos de la Generalitat perquè aquesta augmentés la dotació pressupostària i es renovés o renegociés el conveni signat en el seu dia entre aquest Ajuntament i la Generalitat amb la finalitat de millorar la inversió prevista en el seu dia; i cinquè, el Sr. Llobet va dir que es detectava un oblit en relació al Pla de Ponent, indicant que en cap moment s'havia fet referència a aquest planejament, raó per la qual va demanar que s'aclarís si això arribaria a ser o no una realitat. A aquests efectes, el Sr. Llobet va manifestar que després de sis anys sense que aquest ajuntament hagués portat a terme la realització de cap habitatge protegit, ara s'havien endegat més de cent habitatges d'aquestes característiques a la riera de Sant Llorenç, encara que tard i a més insuficients, indicant que calia deixar ben clar que Gavà necessitava espais com el Pla de Ponent per tal de poder eixugar déficits tant importants com el de l'habitatge a la nostra ciutat, com així ho demostraven les llargues cues existents aquests dies a la planta baixa de l'ajuntament amb la finalitat de poder accedir a un dels habitatges abans esmentats.

Per la seva banda el Sr. Juan Antonio Heredia, en nom d'IC-EV, va manifestar en primer lloc la seva satisfacció per la melodia que havia deixat entreveure el Sr. Víctor Carnero en la seva exposició, per contraposició a la visió donada des de l'oposició, absolutament catastrofista. Dit això, el Sr. Heredia va assenyalar que volia deixar molt clar que havia

estat més de dos mesos discutint aquest projecte de pressupost, discussió que havia estat especialment tensa i feixuga, atès que mentre el Sr. Víctor Carnero pretenia mantenir el control estricte de la despesa, les diverses àrees no paraven de reclamar més diners per millorar la gestió i oferir millors serveis, afegint que d'aquesta tensió al final n'havia sortit un pressupost consensuat, i adreçat a la millora de la despesa social. En aquest sentit, el Sr. Heredia va dir que moltes vegades ens deixaven perdre per les grans xifres, i no veiem el que s'amagava darrera de xifres més modestes i de partides molt concretes. Per això, el Sr. Heredia va dir que calia examinar algunes d'aquestes partides per veure quina havia estat realment la orientació del pressupost. En aquest sentit, el Sr. Heredia va recordar que des de el que s'anomenava l'esquerra plural, moltes vegades s'havien demanat canvis importants en la despesa social: doncs bé, aquest pressupost s'havia confeccionat en aquesta direcció, indicant que, per exemple, havien augmentat considerablement les beques als infants en concepte de menjador i de llibres, amb la vocació de donar la màxima cobertura a aquests ajuts; de la mateixa manera que a la Casa Gran s'estava treballant amb un important programa de mediació comunitària, que podia representar una canvi especialment significatiu a la nostra ciutat, però que quedava amagat darrera de les grans xifres; així mateix, el Sr. Heredia va dir que des de feia dos anys, lentament però amb molta fermesa, s'estaven produint avenços importants en matèria de drets humans i civils a la nostra ciutat, i que aquest pressupost no feia més que potenciar per tal de concretar-los no des de una visió purament filosòfica, sinó per materialitzar-los sobre la nostra pròpia realitat social, mitjançant la creació d'una Oficina de drets civils, des de la qual es començava a atendre ja a un nombre important de ciutadans, coordinament amb el Síndic de Greuges i amb els serveis socials de l'ajuntament; s'havia endegat també un Festival de cinema de drets humans, amb un caràcter eminentment obert a la nostra ciutadania, agraint molt especialment l'assistència de la Sra. Candela Peña i del Sr. Fernando de León, així com al Sr. Arturo Ciñero, guanyador del Festival Internacional de Drets Humans; la potenciació del dia de l'infant, etc. Des de una altra perspectiva, el Sr. Heredia va voler recordar l'esforç que aquests darrers dos anys s'havia fet des de l'equip de govern en la millora dels barris més necessitats, com si això no tingués cap importància, quan el cert era que es pretenien portar a terme més de vint actuacions, i sempre de conformitat amb les necessitats que les entitats de cadascun d'aquests barris havien fet arribar a l'alcaldia i a les diferents àrees, donant una total i efectiva participació a les entitats representatives dels veïns, fent palesa d'altra banda la voluntat municipal de potenciar la participació dels gavanencs en l'adopció de les decisions municipals. Així mateix, el Sr. Heredia va destacar la iniciativa municipal en la creació d'una norma reguladora per a l'atorgament de subvencions per a la instal·lació d'ascensors, o la reforma de l'Auditori, que no consistia només en una simple reforma de les instal·lacions, sinó també en una reforma de la seva funció, amb la voluntat de potenciar-lo com a eina cultural de primer ordre. Finalment, el Sr. Heredia va manifestar que aquest proper mes es presentaria públicament el Pla local de la nova ciutadania, obert a tothom, o la propera presentació del Pacte pel civisme, veritables eines de cohesió social amb les quals s'evidenciava l'esperit de canvi que es volia impulsar des de aquest govern municipal. Així les coses, el Sr. Heredia va dir que les xifres d'aquest pressupost no es podien examinar fredament, comprovant si una concreta partida pujava un determinat tant per cent, o l'altra baixava en un determinat percentatge, i pretendre deduir a partir d'un examen abstracte de les xifres quina era la orientació del pressupost, sinó que el que calia era mirar que hi havia al darrera de cada partida, aprofundint amb la veritable finalitat perseguida amb cadascuna d'elles. Per això, el Sr. Heredia va dir que la posició d'IC-EV seria absolutament favorable al pressupost.

De la seva banda, el Sr. Alcalde va dir que volia fer un breu comentari, abans d'entrar en el segon torn d'intervencions, només per indicar que de la intervenció d'EUiA havia tingut la sensació com si estiguessin esperant algun tipus d'aprovació de la gestió, recordant d'altra banda que l'equip de govern estava format per dues forces polítiques, el PSC i IC-EV, i en aquest sentit, com a Alcalde de la ciutat i cap del govern municipal,

assumia el que feien aquestes dues formacions, raó per la qual va demanar a EUiA que no s'oblidessin que la única força política que havia formulat un pacte de govern amb el PSC havia estat precisament IC-EV.

A continuació va fer ús de la paraula la Sra. Bruguers Jardí, en la seva qualitat de portaveu del PSC, la qual va començar la seva intervenció indicant que aquest pressupost era la concreció material de la orientació política d'aquest govern municipal, format – com havia indicat abans el Sr. Alcalde – per dues formacions polítiques. Ara bé, des del grup municipal del PSC, s'havia de dir que es compartien els objectius dels pressupostos que avui es presentaven, i que per això, avançaven ja el seu vot favorable, atès que consideraven que es tractava d'un pressupost ambiciós i amb uns objectius molt clars: d'una banda, un pressupost amb una orientació molt decidida cap a les polítiques socials i de serveis, dirigit a les polítiques de benestar per a la promoció i la protecció social, i amb un gran esforç inversor que es materialitzava en el pla de millora de barris i en aquelles grans altres actuacions de ciutat que fomentaven la cohesió social. Precisament per això, la Sra. Jardí va manifestar que li agradaria dir que, vistes les intervencions que havien fet els diferents portaveus dels grups municipals de l'oposició, el PSC no veia el "totxo" de la mateixa manera que s'havia dit per aquells, tota vegada que el "totxo" es traduïa en equipaments per a la millora de la qualitat de vida dels ciutadans, eren eines que milloraven la cohesió social, que milloraven la cultura de la nostra societat, a través, per exemple, del nou Centre d'Història de la Ciutat, o de l'equipament de les mines prehistòriques de Gavà: els "totxos" no eren simplement "totxos", sinó fonamentalment eines per a la cohesió social al nostre municipi, recordant en aquest sentit a EUiA i a ERC que a través d'aquest simple instrument es feia habitatge protegit, i a la vegada, que el municipi de Catalunya que més pisos de protecció oficial havia fet a iniciativa pròpia, havia estat el municipi de Gavà, més de 1500, insistint en el fet que ara s'havia endegat un nou procés de construcció d'habitatge públic, quan no feia ni tant sols tres anys que s'havia acabat un altre cicle de construcció d'habitatges d'aquestes característiques a les Bòbiles. Per això, la Sra. Jardí va assenyalar que no es podia dir que a Gavà no es feia política d'habitatge, quan de fet la bandera del PSC havia estat la política d'habitatge. Tot i amb això, la Sra. Jardí va dir que encara calia manifestar que per molt que el grup d'ERC es queixés de que l'equip de govern fes una política excessivament centrada en els mitjans de comunicació, calia recordar també que aquest ajuntament mai havia pretès ser un ajuntament autista davant de la ciutadania, com així ho demostrava el fet que la informació que s'estava donant en aquests moments amb motiu de la construcció de nous habitatges a la riera de Sant Llorenç, havia estat molt ben valorada pels ciutadans de Gavà, atès que es tractava d'informació clara, detallada i exhaustiva, la qual permetia una comunicació directa i fàcilment entenedora amb la ciutadania. En aquest sentit doncs, la Sra. Jardí va reiterar la voluntat del seu grup municipal de continuar mantenint importants canals de comunicació amb els nostres ciutadans. Per altra part, i respecte de l'afirmació del portaveu d'ERC en el sentit de que aquest grup no era bel·ligerant amb la qüestió del deute municipal, la Sra. Jardí va dir que tampoc ho podrien ser, atès que Gavà era un municipi que tenia el nivell endeutament per sota de la mitjana d'endeutament dels municipis de Catalunya. A més, i pel que feia a la pretensió de CiU de que es retirés el pressupost, ja que no hi havia un pla de sanejament financer o per què no es complien els requeriments de la Llei d'estabilitat pressupostària formulada pel PP, la Sra. Jardí va manifestar que aquesta llei havia tingut el vot en contra el vot del grup parlamentari de CiU, atès que afectava les competències de la Generalitat, considerant-se que constituïa una veritable ingerència, afegint que el que no entenia era que si en aquells moments CiU va votar en contra de dita llei, per què ara la utilitzaven políticament en aquest ple per anar en contra d'uns pressupostos socials amb una clara voluntat de satisfer les necessitats dels nostres ciutadans. A més, i en relació a l'afirmació del Sr. Dalmau de que aquest ajuntament estava col·lapsat, el cert era que el nivell d'endeutament estava per sota de la mitjana de l'endeutament dels ajuntaments d'aquest país, com abans ja havia dit. Així mateix, la Sra. Jardí va dir que l'havia sorprès l'estil

d'EUiA, quan deia que l'estil del PCC no havia canviat gaire, indicant en aquest sentit que possiblement fos així, però que del que no hi havia dubte era que l'estil d'EUiA tampoc havia canviat gens. A més, la Sra. Jardí va assenyalar que EUiA es definia com a "ecosocialista", com a "socialistes de debò", "l'esquerra de debò", si bé en el cas d'aquest pressupost, EUiA s'havia limitat a llegir els números, però no a veure les polítiques actives que hi havien al darrera, recordant d'altra banda al Sr. Grau que tampoc era un model d'autocrítica, ja que quan acusava al PSC de tenir la supèrbia de la majoria absoluta, el Sr. Grau tenia la supèrbia de ser l'autèntic garant de la veritat absoluta. Així mateix, davant la pretensió de demanar pressupostos participatius, la Sra. Jardí va demanar al Sr. Grau que li donés un exemple d'un municipi governat per aquesta força política que tinguessin uns pressupostos participatius, i també realitzats tenint en compte la perspectiva de la dona, tal com ell abans havia esmentat. Per altra banda, i en relació l'afirmació de que a Gavà hi havia molta pobresa, que no hi havia una despesa significativa en matèria de medi ambient, que encara teníem l'abocador més gran de Catalunya, la Sra. Jardí va voler deixar molt clar que Gavà no tenia abocador, que l'abocador del Garraf al terme municipal de Gavà estava clausurat, i a més, que aquest ja tenia data de tancament, afegint que si el Sr. Grau s'hagués mirat amb una mica més de detall el pressupost, hauria vist que es contemplava la recollida selectiva de la matèria orgànica per al 2006, és a dir, pressupostos que tenien també en compte el medi ambient. Per altra part, i pel que feia a la intervenció del portaveu del PP, la Sra. Jardí va manifestar que aquest grup sempre criticava el pressupost, i encara que el PPC està d'acord amb moltes coses d'aquell, mai deixaven d'entreveure quin era el seu model de ciutat, de tal manera que la seva posició era sempre la del "no", no a l'Estatut, no a la política dels socialistes al govern espanyol, no al govern municipal, etc., demanant a aquests efectes que seria bo que aquest grup municipal fes d'una vegada una alternativa creïble a les polítiques socials que es feia a Gavà, mentre que en relació al Pla de Ponent, la Sra. Jardí va dir que el que s'evidenciava aquests dies era que probablement hi havien pocs habitatges a la riera de Sant Llorenç, però al mateix temps era la prova fefaent de que necessitàvem el Pla de Ponent, de tal manera que si algú es pensava que s'estava fent política d'habitatge oposant-se al Pla de Ponent, entraria en una contradicció, atès que aquest pla era un pla que garantia la política d'habitatge que havia estat sempre la bandera del PSC en aquest municipi.

Després de la intervenció de la Sra. Jardí, el Sr. Víctor Carnero va fer ús d'un nou torn d'intervencions, indicant en primer lloc que de les xifres cadascú en podia fer la interpretació que tingués per convenient, si bé va manifestar que no compartia les anteriors afirmacions del Sr. Reyes. En aquest sentit, el Sr. Carnero va dir que el pressupost consolidat creixia un 11%, mentre que les despeses consolidades de personal ho feien en un 10%, però en tot cas com a conseqüència de les obligacions derivades el conveni del personal i de l'efectiu increment en el nombre del personal degut al fet de la millora de serveis, nous equipaments, etc. Així mateix, el Sr. Carnero va dir que una simple comparació entre xifres també podia conduir a errors, com per exemple quan es prenen en consideració municipis del nostre entorn en els quals les transferències del Capítol IV no eren tan importants com a Gavà, degut a que molts dels serveis que nosaltres gestionàvem directament, com era el cas de PRESEC, en aquests altres municipis es feia mitjançant concessió o altres fórmules d'externalització dels serveis. Tanmateix, el Sr. Carnero va dir que si que era veritat que aquest exercici es presentava una estructura pressupostària nova, amb la voluntat de dotar-la d'una major transparència, però que a la vegada, en aquests moments, podia conduir a interpretacions errònies o a plantejar dubtes, raó per la qual ell mateix, a l'igual que els serveis econòmics, s'havien brindat en la corresponent comissió informativa per tal d'aclarir tots els dubtes que podessin existir. D'altra banda, el Sr. Carnero va dir que s'havien desdoblant algunes partides, mentre que en altres casos s'havien agrupat crèdits, com era el cas que havia esmentat abans el Sr. Reyes, relatiu a correus i missatgeria, de tal manera que l'augment que experimentava aquesta partida es devia al fet d'agrupar dues

partides, encara que absolutament interrelacionades. D'altra banda, i pel que feia a partides noves creades en l'àmbit de la participació ciutadana, en cap cas tenien res a veure amb campanyes de publicitat o d'imatge, com havia dit el Sr. Reyes, sinó que pel contrari, estaven relacionades amb el desenvolupament del ROM. A més, i respecte de la valoració que havia fet de Gavanenca el Sr. Reyes, així com l'apreciació respecte de l'increment de l'eficàcia de la societat, va dir que compartia aquest criteri, afegint que podia ser similar també en el cas de les altres societats, PRESEC i GTI, indicant en aquest sentit respecte de PRESEC que calia tenir present que una de les prioritats del desenvolupament d'activitats d'implementació de determinats serveis, i la millora de serveis que ja es venien prestant, com era el cas de la neteja viària, jardineria i manteniment general de la ciutat. Per altra part, el Sr. Carnero, en resposta al Sr. Dalmau, va dir que l'equip de govern no tenia cap voluntat de retirar el pressupost, ni tampoc hi havia base legal per adoptar un acord d'aquesta naturalesa, ja que l'endeutament, a data 31 de desembre, que era quan s'havia d'establir el deute viu, era de 18.709.083 €, que representava sobre els drets liquidats nets de l'últim exercici aproximadament el 61,5 %. Certament, el Sr. Carnero va dir que hi havien pòlisses de tresoreria i crèdits hipotecaris de GTI, però aquests no computaven com a deute, afegint però que amb tota seguretat es podria fer la tramitació del préstec simplement amb una comunicació, sense necessitar de precisar d'autorització. A més, va dir als senyors i senyores regidores que podien tenir la garantia de que de conformitat amb l'apartat 4 de l'art. 169 de la Llei reguladora de les Hisendes Locals, es tramitaria còpia diligenciada de l'expedient d'aprovació del pressupost a la Direcció General d'Administració Local de la Generalitat, a tots els efectes legals, afegint que si calia fer un pla financer, de ben segur que es faria. En qualsevol cas, el Sr. Carnero va dir que ja la pròpia Llei d'estabilitat pressupostària contemplava el fet de poder entrar en desequilibri, indicant que en aquests casos i com a mesura cautelar, calia fer un pla financer que abastaria els tres exercicis següents. Tot i això, el Sr. Carnero va voler deixar ben clar però que, amb tot l'anterior, no es volia dir que l'ajuntament estès cometent alguna il·legalitat, o que la seva actuació fos irregular. D'altra banda, i pel que feia a algunes de les partides que s'havien esmentat per part dels portaveus dels grups municipals, el Sr. Carnero va dir que, tal com s'havia explicat en la comissió informativa, les multes no s'imposaven a caprici dels guàrdies de la policia municipal, sinó per què es produïen conductes contràries a les ordenances municipals, i a més, en la seva major part, corresponien a ciutadans que no eren de la nostra ciutat. En tot cas però, estava clar que hi havien infraccions de les normes viàries que havien de ser objecte de sanció per tal de garantir la convivència ciutadana, atès que la tolerància respecte de determinades infraccions, acabava donant lloc a més indisciplina viària, recalcant al mateix temps que es podia tenir l'absoluta certesa de que en aquests moments, ni tampoc en un futur immediat, l'Ajuntament de Gavà estès en una situació de col·lapse financer, ni tampoc que es trobés en una situació de paralització de les inversions, i bona prova d'això era que s'estava plantejant un pressupost amb un pla inversor molt ambiciós de quasi bé set milions d'euros, la qual cosa representava sobre l'exercici anterior quasi bé un 20 % d'increment. A més, va dir que tampoc era veritat que a Gavà fos més cara la vida que a altres municipis de l'entorn, indicant que aquesta era una qüestió que ja s'havia comentat a bastament en el ple relatiu a les ordenances fiscals per a l'any 2006, atès que la base liquidable o els tipus a aplicar estaven normalment més baixos a la nostra ciutat. D'altra banda, el pla de barris, les millores en la il·luminació o la pavimentació a determinats indrets de la nostra ciutat, responien a la consciència clara de l'equip de govern de que hi havien necessitats que calia atendre, i dissortadament, aquestes sempre eren superiors als ingressos, però que no es podien deixar de banda. Pel que respecte a la intervenció del Sr. Grau, el Sr. Carnero va dir que havia presentat un panorama tant tenebrós, que de vegades, fins a podria pensar-se que era perillós aixecar-se pel matí. En aquest sentit, el Sr. Carnero va dir que sorprenentment, l'any passat el Sr. Grau li oferia la possibilitat de plantejar un pressupost amb més endeutament, sempre i quan aquest es destinés a equipaments i a millores a la població, sense tenir que en compte que aquest pressupost era també un pressupost progressista, social, i amb un esforç inversor important, atès l'increment del 20 % sobre

l'any anterior, i una proposta d'endeutament de sis milions d'euros en un moment en que els interessos a dia d'avui estaven al 2,30 %, quan l'IPC publicat avui havia estat del 3,5 %, és a dir, quan sortia més rentable finançar via crèdit les inversions que no pas via estalvi ordinari. A més, i en relació a les inversions, va dir que el seu refinançament no arribava al 25 % del deute, i en canvi, els seus rendiments s'amortitzarien al llarg de diverses generacions, com era el cas de la Biblioteca, el Parc Arqueològic, la reforma integral de l'Auditori, etc., i no només, com s'havia dit, l'adquisició d'ordinadors i vehicles per a la policia municipal. En aquest sentit, el Sr. Carnero va manifestar que quan el Sr. Grau que després de les descripcions tant negatives de la població, de vegades pensava que si sortia el sol a Gavà era per què el Sr. Grau existia. Així mateix, i en relació a la intervenció del Sr. Llobet, el Sr. Carnero va dir que se li havia escapat el qualificatiu que havia donat al pressupost, si bé en tot cas li va voler recordar que el creixement en el nombre del personal era degut al fet que els ajuntaments eren prestadors de serveis, i que aquests, normalment, com era el cas de les oficines d'atenció al públic, o la mateixa Àrea de Serveis Personals, requerien de persones per tal de poder portar a terme aquestes tasques, i més en un moment en el qual la població total havia crescut fins als 45.000 habitants, i la demanda de majors serveis no parava d'augmentar. Per altra banda, el Sr. Carnero va dir que Gavà no disposava d'un nombre de funcionaris majors del que es podia considerar l'estàndard a poblacions similars a la nostra, recordant a més que, a diferència de ciutats del nostre entorn, molts dels serveis que en aquestes localitats es prestaven via concessió administrativa, és a dir, amb personal extern, a Gavà es prestaven via societats municipals, i per tant, amb personal propi. Així mateix, i pel que feia a la qüestió de les despeses financeres, va dir que el que s'havia pressupostat era la previsió del deute viu, més la previsió del préstec dels sis milions d'euros, ja que en cas contrari els serveis d'intervenció no ho haurien acceptat. Per altra part, el Sr. Carnero va dir que seria possible que els tipus d'interès fossin lleugerament superiors a finals d'any, cap a un 2,40 %, però en qualsevol cas, amb les previsions d'un 2,75 % d'aquest pressupost, va dir que hi havia marge suficient. Pel que feia a les dotacions pressupostàries pel pla d'ascensors, el Sr. Carnero va dir que una partida de 100.000 € li semblava suficient per a aquest primer exercici, atès que encara restava per completar la tramitació de l'ordenança, i a més, les subvencions s'havien d'atorgar prèvia certificació de l'obra feta, la qual cosa significava que el gruix de les subvencions s'hauria de preveure en els exercicis següents. D'altra banda, i pel que feia referència a la participació en els tributs de la Generalitat, el Sr. Carnero va dir que era una de les partides que més augmentava, ja que fins aquest exercici, havia estat de l'ordre dels 145.000 €, mentre que ara, per primera vegada, havíem rebut notificació d'un increment de pràcticament un 100 %, que encara que també petita, en percentatge era qualitativament important.

A continuació, el Sr. Alcalde va fer una breu intervenció, només per puntualitzar que més aviat donava la impressió que, de les diferents intervencions, semblava que es dibuixaven moltes ciutats, quan a l'hora de la veritat, parlant amb la gent, escoltant les seves preocupacions o intentant determinar quines eren les seves necessitats reals, ningú dibuixava panorames o escenaris tant diversos com els que avui s'havien exposat. A més, el Sr. Alcalde va dir que seria bo que algun dia el PPC i el PSC o l'equip de govern coincidissin, encara que només fos en una petita part, en alguns aspectes del pressupost, però en qualsevol cas, era prou evident que el pla de barris no recollia cap de les iniciatives del PPC, sinó que recollia les necessitats que els veïns els havien exposat quan els havien anat a veure. En definitiva, el Sr. Alcalde va dir que era prioritat de l'equip de govern escoltar les necessitats de la gent, i intentar satisfer-les en la mesura en que això era possible. Per altra part, el Sr. Alcalde va dir que per una vegada coincidia en aquest debat del pressupost amb el que havia dit el portaveu d'ERC, Sr. Reyes, quan havia manifestat que les ciutats s'havien d'endeutar, indicant en aquest sentit que el debat pressupostari hauria de fugir d'un simple debat sobre xifres, plantejant-se continuament dubtes respecte de si en el futur es podria seguir invertint, etc., atès que el cert era que si la ciutat de Gavà havia avançat aquests anys era per què s'havia fet una aposta de futur, la qual cosa plantejava sempre un risc, però el cert era que sense idees, amb por, pensant

sempre de quins ingressos es podria disposar en el futur, de ben segur que no només no s'avançava, sinó que es defraudaven les expectatives dels ciutadans, en la mesura en que no es resolien les seves necessitats. Per altra banda, va dir - afegint que sempre amb tota la correcció i respecte que li mereixia -, que si el panorama dibuixat pel Sr. Grau fos cert, de ben segur que les cadires que ocupaven serien ben diferents, però el cert era que els projectes o programes que endegava l'equip de govern no buscaven l'aprovació del Sr. Grau i del seu grup municipal, sinó que buscaven l'aprovació dels seus destinataris, que no eren altres que els ciutadans de Gavà. En tot cas, el Sr. Alcalde va dir que per raó del càrrec institucional que ocupava, tenia l'oportunitat de parlar contínuament amb els veïns, i aquests mai li havien exposat un escenari tant gris com el que havia exposat el Sr. Grau. Finalment, el Sr. Alcalde va demanar als grups que demanaven més participació, que per favor, utilitzessin les comissions informatives per fer propostes sobre el pressupost, ja que després de llegir l'acta de la darrera comissió d'Economia i Hisenda, Serveis Generals i Recursos Humans, havia pogut constatar que no s'utilitzaven els mecanismes de participació que els regidors i regidores tenien a la seva disposició.

Obert el segon torn d'intervencions, va fer ús de la paraula el Sr. Reyes, en nom d'ERC, indicant que enllaçant una mica amb aquesta darrera intervenció del Sr. Alcalde, podia subscriure part de les primeres observacions fetes per aquest, si bé de totes maneres, també calia afirmar que el camí que havia seguit aquest pressupost era bastant tortuós, ja que a més de disposar de poc temps per a l'estudi del material subministrat, a continuació, quan un ja s'ho començava a saber, després venia una comissió, en la qual es donaven més papers i noves xifres, ja que algunes havien estat rectificades, després es retocaven alguns decimals, etc., és a dir, que no havia estat pas gens fàcil. Així doncs, el Sr. Reyes va recordar que el que ja havia dit en aquells moments de tramitació i estudi del projecte de pressupost, era que com a màxim, a la vista del temps de que es disposava, es podia fer com a molt una declaració d'intencions, i que, en tot cas, entre aquest ple i el següent, es podrien presentar al·legacions amb una mica de cara i ulls. D'altra banda, i en relació a la intervenció del Sr. Carnero, el Sr. Reyes va manifestar que li agraià el to emprat, així com el fet d'admetre que s'havia fet un discurs més aviat constructiu, si bé va voler posat de manifest que encara que era cert que per ERC el tema de l'endeutament no era en si mateix preocupant, la qüestió era que, des de una altre perspectiva, si ell anava a demanar un crèdit per fer front a altres crèdits, de ben segur que no li donarien, i a més, encara que per sort el preu del diner estava molt barato, la qüestió essencial que plantejava ERC era per què s'havia arribat a aquest nivell d'endeutament, i especialment, el per què es faria servir aquest endeutament, és a dir, quina era la finalitat perseguida, afegint que com a conseqüència de l'anterior, semblava prou evident que s'havia iniciat un canvi de tendència, i encara que des de l'equip de govern no es volés reconèixer, la qüestió no era tant que la xifra d'endeutament augmentés, sinó, com ja havia dit abans, el fet de per què s'havia arribat a una xifra com l'actual, la qual cosa podia hipotecar el creixement de Gavà. Tot i això però, el Sr. Reyes va dir que la qüestió que ara els preocupava era la de determinades partides, determinades prioritats i determinats models d'escala. Dit això, el Sr. Reyes va recordar que en anteriors pressupostos, ERC havia presentat, amb poc èxit, tot s'havia de dir, unes vuitanta o noranta esmenes cada vegada, i sempre sense intentar canviar la despesa total, i que ara, probablement farien el mateix; en idèntica manera, durant el passat debat de les ordenances fiscals, també van presentar tot un seguit d'esmenes, sense cap èxit, ja que, tot i tenir un cert caire social, tampoc els van acceptar cap esmena, i a més, patint una mica d'escarni, a l'igual que els seus companys d'EUiA. Precisament per això, el Sr. Reyes va dir que aquestes experiències els feien adoptar una actitud certament distant respecte de les possibilitats reals d'èxit en aquest moment. Ara bé, l'anterior tampoc volia dir que per a ERC totes les partides del pressupost els hi semblessin malament, ja que hi havien partides que les podrien subscriure perfectament, mentre que d'altres, per exemple, pensaven que potser s'havien quedat curtes, raó per la qual, i més estant a l'oposició, els hi tocava rebaixar una mica aquesta visió tant optimista que del pressupost s'havia donat per part de l'equip de

govern, afegint finalment que en alguns casos, hi havia una certa distància entre ERC i l'equip govern respecte de la interpretació d'alguns conceptes. Per altra banda, i en relació a l'anterior intervenció de la Sra. Jardí, respecte del fet que l'ajuntament no volia ser considerat com un ens autista, el Sr. Reyes va manifestar que en lloc de buscar un cert equilibri, més aviat l'ajuntament estava a l'altra banda, dins de la praxèrnia, és a dir, en una situació d'excés mediàtic, que la major part de les vegades superava el que era estrictament informació. D'altra banda, el Sr. Reyes va dir que hi havia un altra tema que el preocupava seriosament, i que era el referent al "totxo", afegint que la discussió sobre el totxo i l'asfalt, etc., els portava a una nova discussió, indicant en aquest sentit que quan es miraven exercicis anteriors, entre unes partides i altres, en ocasions s'observava que partides ja de per si escasses, de vegades no s'havien acabat de consumir tots els diners, amb el resultat de que el farciment era molt més car que el pollastre. En definitiva, la discrepància estava en l'escala, en les prioritats, de tal manera que en opinió del Sr. Reyes, el que calia donar era una resposta integral, indicant que el que havia trobat a faltar era un model de proximitat, més àgil, ja que, encara que de vegades havia quedat amb el Sr. Grau per tal d'anar a veure sortir el sol, i encara que potser alguna vegada pintava el panorama una mica massa negre, no hi havia dubte que Gavà, tot i que espontàniament els ciutadans no ho exterioritzessin, tenia problemes en l'àmbit de la sanitat, en el de l'educació, per l'absentisme i el fracàs escolar, en el de la drogaaddicció, etc, de tal manera que ens podia donar una idea de que encara hi havien moltes coses a fer. Finalment, el Sr. Reyes va manifestar que calia assenyalar que mentre hi hagués alguna entitat privada que tingués més despesa social que alguna del mateix ajuntament, això volia dir que hi havia alguna cosa que no anava bé, indicant en aquest sentit que si per exemple, Càritas dedicava més ajuts a pagar lloguers que el que l'ajuntament podia fer des de serveis comunitaris, això volia dir no que l'ajuntament fes malament la seva tasca, sinó que fallaven els mecanismes de detecció municipals. En darrer terme, i en relació al Pla de Ponent, el Sr. Reyes va dir que probablement passaria el mateix que en el cas de Bòbiles, és a dir, que si en aquest darrer cas, s'hagués portat a terme en diverses anualitats, probablement ara no tindríem les cues que teníem, indicant que el problema consistia en el fet de que en un determinat moment es saturava l'oferta, i aquesta cobria més o menys tota la demanda local, mentre que l'excedent l'ocupaven persones de fora de Gavà: conclusió, per refer-se de l'esforç, de Bòbiles, durant uns quants anys GTI no feia res, amb la qual cosa es feia evident que en un moment donat, Bòbiles havia estat capaç de cobrir aquesta demanda, però una vegada ens havíem aturat durant cinc o sis anys, aquest dèficit d'habitatges havia esclatat de cop. Per això, si ara se seguia el mateix camí i es tirava endavant un projecte faraònic com el del Pla de Ponent, saturant el mercat amb una oferta de més de dos mil habitatges de cop, cobriríem una part de la demanda local, però també es donaria sortida a la demanda provenint d'una part molt important de gent de fora de Gavà, en perjudici de la futura demanda d'habitatge per part dels nous gavanencs i gavanenques. En definitiva, el Sr. Reyes va indicar que no hi havia una visió global del tema de l'habitatge a la nostra ciutat, ja que després de molt de parlar, no s'havia fet res per cap de sectors com el de les persones separades, joves, etc., atès que l'oferta actual d'habitatges no estava pensada per aquestes noves necessitats.

Per la seva part el Sr. Dalmau, en nom de CiU, va manifestar que procuraria ser molt breu en aquesta segona intervenció, indicant en primer lloc respecte de l'anterior intervenció de la Sra. Jardí, que les lleis es podien discutir, que podien agradar o no, però que una vegada aprovades, no es podien ignorar, i a més, que cap ajuntament se les podia saltar; per altra part, el Sr. Dalmau va recordar que quan CiU havia dit que no es complia la Llei d'estabilitat pressupostària, el que es volia dir exactament era que el nominal no podia superar l'amortització del deute, fet aquest que no només s'havia produït en aquest pressupost, sinó que també havia succeït l'any passat, afegint a més que també s'infringia el Text refós de la Llei reguladora de les Hisendes Locals. D'altra banda, i en relació a la intervenció del Sr. Carnero, el Sr. Dalmau va admetre que aquell havia estat valent quan havia indicat que si calia, es faria un pla de sanejament financer,

actitud aquesta que sempre era d'agrair. Seguidament, el Sr. Dalmau va enumerar tot un seguit de partides del pressupost de despeses que, en la seva opinió, estaven infradotades, de tal manera que de ben segur s'haurien de suplementar en el 2006, indicant d'altra banda que el càlcul de l'interès de l'euribor, d'un 2,75 %, segurament es quedaria curt, ja que darrerament la premsa econòmica s'havia fet ressò del fet de la possible puja dels tipus d'interès. Per la seva part, el Sr. Dalmau va dir que el seu grup estimava que aquest pressupost tenia un desfasament d'un milió d'euros, i més si es tenia en compte que a dia d'avui, i en el Capítol d'ingressos, ordinari, encara hi havien quantitats pendents de cobrir de l'any 2005. Així doncs, si durant el 2006 no entraven més ingressos per l'activitat econòmica de Gavà, relatius a llicències urbanístiques, promocions immobiliàries, impostos indirectes sobre construccions, instal·lacions i obres, veritablement hi haurien dificultats, qüestió aquesta respecte de la qual l'equip de govern n'era perfectament coneixedor. Precisament per això, el Sr. Dalmau va dir que el grup municipal de CiU es reafirmava en la seva opinió de que, de no arribar més recursos, l'Ajuntament de Gavà podia arribar a una situació de col·lapse financer, afegint que aquest era el pressupost més delicat de tots els pressupostos que havia conegut com a regidor de l'Ajuntament de Gavà. Finalment, i en relació a la intervenció del Sr. Alcalde respecte de l'escassa discussió en el si de la comissió informativa per part dels grups de l'oposició, el Sr. Dalmau va indicar que tal com havia manifestat el Sr. Reyes, no hi havia hagut temps pes estudiar i debatre el pressupost, si bé també era cert que ara, durant el termini d'informació pública del mateix, es podrien fer les al·legacions que es tinguessin per convenients.

D'altra banda, va fer novament ús de la paraula el Sr. Jaume Grau, en nom d'EUiA, indicant que la Sra. Jardí havia deixat anar algunes perles en la seva intervenció, com per exemple el fet de dir que a Gavà ja no hi havia abocador, fet aquest que semblava prou agosarat, atès que com la Sra. Jardí sabia prou bé, els residus dipositats encara seguien en actiu, eren perillosos, i a més, encara seguien circulant camions per dins del nostre terme municipal, afegint que ni els residus ni el medi ambient entenien de fronteres ni de termes municipals. A més, i en relació a l'afirmació de la Sra. Jardí segons la qual EUiA sempre volia tenir la veritat absoluta, el Sr. Grau va dir que això, com a frase graciosa, per no dir ofensiva, podria funcionar, sempre i quan no es contrastés amb la realitat, atès que en molts casos EUiA tenia per costum aplaudir aquelles accions que consideraven encertades, i a més, que el discurs d'EUiA buscava sempre un determinat punt de consens i a més, la possibilitat de poder treballar plegats, reconeixent la força i la raó que cadascú podés tenir, mentre que pel contrari, seria molt difícil trobar alguna acta d'aquest ple en la qual hi hagués el mínim reconeixement per part del grup socialista envers alguna de les propostes o aportacions d'EUiA, fet aquest que venia a demostrar que qui de veritat es creia en possessió de la veritat absoluta era precisament el grup municipal del PSC. Per altra banda, i en relació a les polítiques participatives que havia exposat EUiA, el Sr. Grau va dir que ja hi començaven a haver molts exemples a Espanya, protagonitzats en alguns casos pel mateix PSOE (Albacete, Badajoz), de la mateixa manera que hi havien alguns ajuntaments en el País Basc en els quals, gràcies a la participació d'IU-EB, s'havien confeccionat ja alguns pressupostos des de la perspectiva de gènere. Així mateix, i en relació al Pla de Ponent, el Sr. Grau va dir que quan la Sra. Jardí havia manifestat que seria perillós o contradictori que qui pretenia defensar l'habitatge públic s'oposés al Pla de Ponent, el Sr. Grau va dir que aquesta afirmació li feia bastança por, atès que intuïa que això era l'inici d'una ofensiva per tal de desprestigiar qualsevol formació política que discrepés del Pla, indicant que en democràcia la discrepància era normal, de tal manera que el fet de que una persona, un grup o un col·lectiu discrepés d'un projecte, no volia dir en absolut que s'estigués en contra del objectiu que, per exemple, inspirava el Pla de Ponent. A aquests efectes, i per fer-ho ben entenedor, el Sr. Grau va dir que EUiA, conjuntament amb els seus coaligats d'IC-EV, tenien la cartera de Medi Ambient i Habitatge en l'actual Govern de la Generalitat, i estaven demostrant que es podien fer polítiques d'habitatge diferents i decidides a satisfer necessitats socials de primer ordre com era el tema de l'habitatge. Per

això, no calia que la Sra. Jardí els expliqués que calia fer pisos protegits, atès que això ja ho sabien. En definitiva doncs, contra aquest virus que segons el Sr. Grau se'ls volia llençar, ja estaven vacunats. D'altra banda, el Sr. Grau va dir que estava sorprès per la resposta que li havia donat el Sr. Carnero, ja que no tenia res a veure amb el que ell havia exposat, tota vegada que ni havia parlat de cap partida en concret, ni de l'endeutament, ni tampoc havia fet cap valoració de les inversions, insistint en que en l'únic moment en que havia parlat de l'endeutament, només havia dit que endeutar-se no era cap problema, amb l'única limitació de que aquest endeutament fos raonable i tingués com a finalitat la satisfacció de necessitats socials realment importants. Precisament per això, el Sr. Grau va dir que no dubtava que la valoració de les necessitats que es pensaven afrontar, fossin pel grup municipal del PSC veritables necessitats socials, però de la mateixa manera, havien d'admetre que a la nostra ciutat hi havien també altres necessitats socials, que probablement calia satisfer primer, la qual cosa ens portava a un debat sobre les prioritats. Per això, el Sr. Grau va dir que el preocupant era que el PSC s'alarmés del discurs d'EUiA, quan amb aquest discurs la única cosa que feia EUiA era posar damunt la taula el fet que Gavà necessitava altres polítiques. En definitiva, el Sr. Grau va dir que ja en començava a estar tip d'un discurs de caràcter maniqueu segons el qual, com que els pressupostos presentats per l'equip de govern eren progressistes, qualsevol altre grup que s'oposés als mateixos ja se'l podia titllar d'antisocial, d'anti-esquerres, etc., sense tenir en compte que hi havien moltes formes d'entendre l'esquerra, i per tant, calia una mica més de respecte per les altres visions que es podien donar des les diverses posicions de l'esquerra. Així mateix, el Sr. Grau va dir que també els preocupava molt especialment el fet que, encara que era cert que la seva anterior intervenció potser havia estat dura i contundent, però adreçada únicament a posar de manifest els greus problemes que començava a experimentar una part de la ciutadania de Gavà, no hi hagués una reacció decidida per part de l'equip de govern, ni amb inversions ni amb el necessari convenciment polític. En aquest sentit, va dir que encara que no hi haguessin manifestacions al carrer demanant una nova llar d'infants, la necessitat existia, i encara que no es manifestessin tots els gavanencs i gavanenques amb ingressos inferiors al salari mínim, eren centenars, per no dir milers de persones a la nostra ciutat que estaven per sota d'aquest nivell d'ingressos, i així es podrien anar posant multitud d'exemples, si bé, com havia indicat abans el Sr. Reyes, potser hi havia un problema seriós a l'hora de detectar quins eren els problemes que de veritat afectaven els nostres ciutadans. Tot i amb això, el Sr. Grau va manifestar que l'anterior no s'havia d'entendre com una crítica cap a l'equip de govern, atès que la precarietat, l'atur, la manca de llars d'infants o la pobresa, eren difícils de combatre amb les actuals competències municipals, i per tant, les responsabilitats i/o les possibles solucions calia buscar-les en un altra àmbit; tanmateix però, també calia dir que altres ajuntaments havien afrontat dèficits d'altres administracions amb recursos propis, és a dir, que a l'hora de prioritzar les inversions, havien optat per solucions diferents a les previstes pel nostre equip de govern. Per altra part, i en relació a la intervenció del Sr. Balsera, i en especial a la seva apel·lació al catastrofisme que semblava que preconitzava EUiA, el Sr. Grau va assenyalar que, efectivament, no ocupaven un lloc en el ple per llençar-se floretes, ni per felicitar-se mútuament, sinó per complir una funció, la d'oposició, que no era altra que la de controlar l'equip de govern i, al mateix temps, posar sobre la taula aquells altres grans temes que no eren objecte d'especial atenció o que no s'afrontaven correctament, però que requerien també d'inversions i d'actuacions decidides del govern municipal per a la seva solució. En aquest sentit doncs, era evident que l'actuació d'EUiA era la de complementar la visió de l'equip de govern, fent avinent l'existència d'altres problemes, la qual no significava ser catastrofista, sinó palpar la realitat d'una manera diferent. D'altra banda, i havia a més una altra qüestió que calia aclarir, i era la referent al fet de que segons l'Alcaldia, no s'utilitzaven els mecanismes de participació que l'ajuntament posava a disposició dels senyors i senyores regidores. Doncs bé, el Sr. Grau va indicar que EUiA havia fet arribar propostes a l'equip de govern, no per via de la comissió informativa, però en qualsevol cas, esperaven conèixer quina era l'opinió de l'equip de govern sobre aquestes per tal d'arribar a un consens. Això no obstant, el Sr. Grau va

advertir que hi havien espais i moments per fer plantejaments, si bé la realitat era que mentre l'equip de govern havia estat elaborant el projecte de pressupost durant uns mesos, l'oposició havia disposat amb prou feines d'una setmana per al seu estudi i anàlisi, la qual cosa feia evident que demanar o exigir que el dia de celebració de la comissió informativa els diversos grups municipals fessin esmenes o donessin la seva valoració respecte del pressupost, era certament complicat. A més, el Sr. Grau va dir que també l'havia sorprès el fet de que el Sr. Balsera digués que si el PPC compartia alguns aspectes del pressupost, per què no el votava a favor, i en canvi, no hagués dit el mateix respecte d'EUiA, atès que en pura lògica el PSC hauria de buscar abans el suport de l'esquerra que no pas el de la dreta. Com a conclusió, el Sr. Grau va dir que EUiA havia presentat unes esmenes que ni alteraven el pressupost, ni li feien perdre gens el seu caràcter social, ans el contrari, l'accentuaven, raó per la qual, com que EUiA estava en contra del sentit o de interpretacions maniquees de la política, sinó que buscava la suma de voluntats, demanava que les esmenes presentades fossin analitzades des de la perspectiva de millorar el caràcter progressista i social del pressupost.

Va respondre el Sr. Alcalde indicant que així ho farien, si bé al mateix temps, va convidar al Sr. Grau a analitzar la primera part de la seva intervenció inicial, per tal de veure on estava l'esperit constructiu al qual s'havia apel·lat. Per altra banda, el Sr. Alcalde va puntualitzar que si havia convidat als senyors del PPC a votar a favor del pressupost, ho havia fet només per què aquest grup municipal havia dit que compartia alguns aspectes d'aquell, recordant al mateix temps que, per exemple, en les ordenances municipals, les úniques formacions polítiques que votaven en contra sistemàticament de tot eren EUiA i el PP.

Seguidament va fer ús de la paraula el Sr. Llobet, en nom del PPC, el qual va dir que, per tal de tranquil·litzar al Sr. Grau, ni votarien a favor del pressupost, ni tampoc tenien cap voluntat de fer-ho. A més, va dir que la posició del PPC havia estat sempre del tot coherent, ja que no havien votat mai a favor del pressupost, ni tampoc s'havien abtingut, mantenint sempre una mateixa línia d'oposició als mateixos. En qualsevol cas però, el Sr. Llobet va demanar a l'equip de govern que no menys tinguessin les opinions del seu grup municipal sobre el pressupost, indicant en aquest sentit que no n'hi havia prou amb rebutjar les seves opinions dient lacònicament que "eren el partit del no", ja que l'equip de govern era qui, a l'hora de la veritat, estava més capacitada per combatre els arguments donats pel PPC, dient al mateix temps que ho considerava una falta de respecte, atès el treball i l'esforç que els companys del seu grup havien dedicat a l'anàlisi del pressupost, de la mateixa manera que era també una falta de respecte per aquells ciutadans de Gavà que votaven al PPC. A aquests efectes, el Sr. Llobet va reiterar que el seu grup municipal era del tot coherent al votar en contra del pressupost, per què, a part de ser molt respectuosos amb qui en cada moment ostentava el govern, al mateix temps, cada vegada que hi havia un canvi d'Alcalde, sempre havien manifestat que serien un partit d'oposició, i més quan cada quatre anys els ciutadans deixaven a cada partit en un indret molt concret, al govern o a l'oposició. Així les coses, el Sr. Llobet va dir que com a partit de l'oposició, havien analitzat el pressupost, mostrant, com ja venia sent habitual aquests darrers anys, una preocupació molt especial per la situació financera de l'ajuntament, i afegint que coincidia plenament amb l'anterior afirmació del Sr. Dalmau, quan criticant l'exposició de la Sra. Jardí, havia manifestat que les lleis, una vegada aprovades, s'havien de complir, de la mateixa manera que era molt important comprovar si es complia o no amb la Llei d'estabilitat pressupostària i l'estalvi net. A més, el Sr. Llobet va manifestar que quan el Sr. Alcalde havia dit que les propostes que es contemplaven en el pla de barris eren propostes dels veïns, com per delegitimar les propostes fetes pel PPC sobre aquesta qüestió, el Sr. Llobet va manifestar que quan el seu grup feia rodes de premsa a la plaça Catalunya, a les Panes, a la plaça de la Llibertat, etc., no ho feia per iniciativa pròpia, sinó per què també havien tingut reunions prèvies amb els ciutadans, ja que el PSC no era l'únic grup municipal que tenia contactes amb els veïns, fent també propostes amb positiu, i demanant al llarg de l'any coses que

sistemàticament l'equip de govern deia no, per després recollir-les posteriorment. Al mateix temps, el Sr. Llobet va dir que quan feia referència a una oposició constructiva i a un determinat model de societat, volia dir que difícilment podrien coincidir amb un pressupost quan ja d'entrada tenien una política fiscal diferent, indicant a aquests efectes que el pressupost es basava en dos grans àmbits, ingressos i despeses, de tal manera que si ja no hi havia acord ni amb la política fiscal ni amb la qüestió de l'endeutament, es feia realment molt difícil arribar a algun tipus d'acord. Així mateix, quan el PPC deia que feia una política constructiva, volia dir que es coincidia amb determinats aspectes, com per exemple en el Pla de Ponent, encara que aquest punt evidenciava clarament un diferent model de ciutat. Efectivament, encara que coincidint amb la necessitat de desenvolupar el Pla de Ponent, el Sr. Llobet va dir que si el PPC hagués estat en el govern, l'haguessin desenvolupat molt abans, afegint que en ple de l'Ajuntament de Gavà hi havien formacions polítiques que ja feia molts anys que s'havien definit a favor del Pla de Ponent. Així mateix, el Sr. Llobet va manifestar que també amb l'edifici del nou ajuntament s'evidenciava un model diferent de ciutat: clar que el PPC estava a favor d'aquesta nova seu, però calia recordar que el seu grup havia manifestat en diverses ocasions que abans de destinar una inversió tant important a la construcció del nou ajuntament, calia prèviament resoldre altres necessitats més importants pels nostres ciutadans, com per exemple més equipaments a Colomeres i Bòbiles, o més intervencions en la política de barris, atès que ja feia temps que s'haurien d'haver solventat. A més, el Sr. Llobet va dir que difícilment podrien arribar a pactar el pressupost amb un grup municipal que conjuntament amb IC-EV, feien coses que mai podrien compartir, com per exemple, el projecte de la Rambla, projecte que només es compartia en part. Finalment, el Sr. Llobet va voler recordar que el partit que ell representava, que segons l'equip de govern era el no per sistema, havia tingut una participació molt activa i decidida en el Parc Arqueològic de les mines de Cant Tintorer, a l'igual que en el cas del sorolls de l'aeroport, recordant que el PPC havia fet possible que l'Ajuntament de Gavà entrés en la comissió de seguiment, exemples tots ells que posaven de manifest com també des de l'oposició es podia treballar, i amb molta eficàcia, pel bé de la nostra ciutat.

A continuació va fer ús de la paraula el Sr. Heredia, en nom d'IC-EV, indicant que la satisfacció més gran que se li podia donar era que el PPC no coincidís amb el pressupost de l'equip de govern, la qual només podia significar que aquest pressupost era el correcte. D'altra banda, el Sr. Heredia va dir que estàvem parlant del pressupost, no del Pla de Ponent, qüestió aquesta que no era objecte d'aquest debat, recordant que en relació al tema de l'habitatge, la qüestió més important que hi havia en aquests moments eren les bases que s'havien redactat per tal de poder accedir a les més de cent habitatges que promovia GTI, ja que tothom tindria la mateixa oportunitat d'accés. En darrer terme, el Sr. Heredia va insistir en que no calia, en aquests moments, parlar del tema del Pla de Ponent, atès que de ben segur ja hi haurien altres moments més endavant per fer-ho.

Per últim la Sra. Jardí, com a portaveu del PSC, va manifestar al Sr. Llobet que tenia tot el seu respecte pels seus arguments, si bé de la mateixa manera va demanar que, a la inversa, el PPC tingués també pels arguments del partit socialista, a Gavà, a Catalunya i a Espanya, recordant en aquest sentit que el partit popular era el partit del "váyase Sr. González", eren els que havien practicat la política del descrèdit i de la desconfiança, mentre que quan governava el PP, el PSOE els havia ofert la mà per tal de poder pactar, i ara, en canvi, havia estat ben al contrari. D'altra banda, i en relació a l'afirmació del Sr. Llobet, segons la qual, si el PPC governés, ja haurien desenvolupat el Pla de Ponent, la Sra. Jardí va dir que com que no governaven, no ho podien fer, mentre que el PSC, que tenia responsabilitats de govern, sí que ho tirarien endavant. A més, va dir que si bé era cert que donaven suport a iniciatives com la del Parc Arqueològic o la del soroll de l'aeroport, també ho era el fet que cada vegada que deien no al pressupost municipal, també estaven posant pals a les rodes a la construcció d'equipaments en els barris que abans havia esmentat. Així mateix, la Sra. Jardí va dir que volia recordar al portaveu

d'ERC, segons el qual l'Ajuntament de Gavà arribava a la praxèmia en matèria de publicitat, que si de tant en tant es mirassin una mica el melic, hi veiessin la revista que feien, potser s'adonarien que també practiquen la praxèmia, mentre que pel que feia a la intervenció del Sr. Dalmau, va manifestar que havia comprès perfectament el que havia dit i les lleis que havia esmentat, si bé la única cosa que li volia retreure era l'utilitarisme polític que se'n feia de dites lleis per tal de justificar la intervenció que avui havia fet, i més tenint en compte com d'endeutada havien deixat la Generalitat i quin era el cas que havien fet a les lleis que avui havia esmentat. Finalment, i en relació a la intervenció del Sr. Grau, li va demanar que posés un exemple més proper de pressupost més participatiu, un exemple català, que potser podria ser el de Rubí, on justament havien perdut l'Alcaldia, encara que havien practicat un pressupost molt participatiu, afegint d'altra banda que el PSC intentava adaptar-se a la realitat i als canvis que hi havien a la nostra societat, encara que potser no se la miraven amb els mateixos ulls que EUIA, recordant que en moltes de les seves intervencions, el Sr. Grau es presentava com un llop però vestit de xai.

En darrer terme, va intervenir el Sr. Dalmau, només per indicar que entenia que quan un portaveu d'un partit no sabia que dir, per què no tenia cap argumentació, o perquè no havia comprès les lleis, que digués que la Generalitat havia dit o havia fet no se sap ben bé que, i no se centrés en el veritable objecte del debat pressupostari, intentant rebatre les afirmacions formulades pels grups de l'oposició. En qualsevol cas, el Sr. Dalmau va dir que com que la Sra. Jardí no podia rebatre els arguments donats per CiU sobre el pressupost, no havia tingut més remei que parlar del passat, que no ens portava a res.

De la seva banda, el Sr. Grau va dir que de moment, encara no udolava com els llops, recordant que malgrat que l'equip de govern no volés reconèixer mai cap de les propostes que en positiu havia fet EUIA, va dir que el que no seria capaç de fer, seria negar que contínuament, al llarg dels anys, havien estat constants en la formulació de propostes constructives, no pas destructives, sense perjudici del seu dret a criticar tot allò que consideraven erroni, afegint però que sempre que calgués, EUIA estava disposada a anar on calgués per tal de demanar finançament per a la construcció de guarderies, equipaments, habitatge, etc., atès que ho considerava estratègic per a la nostra ciutat.

Finalment el Sr. Carnero, va dir que entenia perfectament el contingut de la intervenció del Sr. Dalmau, encara que no compartia el fons, indicant que en un to molt proper, molt casolà, havia dit que ens saltàvem la llei, recordant en aquest sentit que la mateixa llei ja preveia la possibilitat d'entrar en desequilibri, amb la contrapartida d'elaborar un pla financer per tal de recuperar l'equilibri els propers tres anys. D'altra banda, i pel que feia al pressupost, la valoració de l'equip de govern en el binomi ingressos-despeses, era que es podia arribar a una aproximació, i des de aquesta perspectiva, tots els pressupostos eren sempre atrevits, indicant que aquest any l'equip de govern havia optat per un pressupost una mica expansiu, agosarat, si bé no per pur caprici, sinó per fer més coses en benefici de la ciutat. A més, va dir que l'equip de govern era conscient que, com tots els pressupostos, aquest comportava un cert risc, el risc que el dia 31 de l'exercici següent tinguessin un tancament negatiu, per la qual cosa calia treballar seriosament, com sempre s'havia fet. D'altra banda, en cap moment va dir que el Sr. Grau havia fet una crítica a l'endeutament, sinó que el que havia pretès dir era que l'any passat li havia ofert la possibilitat de arribar a un major endeutament per tal de fer més coses, i en canvi, ara no entenia com el Sr. Grau podia tenir una visió tant crítica del pressupost quan enguany, es destinaven més de tres milions d'euros a polítiques de proximitat, a millores de l'entorn de l'espai públic i a equipaments en la població, amb un esforç de més de sis milions d'euros. Certament, el Sr. Carnero va assenyalar que hi poden haver altres possibilitats i altres possibilitats a l'hora d'elaborar el pressupost, des de posicions més mercantilistes dels serveis, a posicions més altruistes, però en qualsevol cas, el pressupost que avui es presentava, de cada 100 euros, 26 es destinaven al manteniment de la ciutat,

deu milions d'euros, 21,7 a serveis a les persones, a protecció social, cooperació, etc., quasi bé vuit milions d'euros, 10 a prevenció i seguretat ciutadana, tres milions sis-cents mil euros, 7,2 a promoció de la ciutat, ocupació, desenvolupament econòmic, 28 a serveis generals, urbanisme i habitatge, més de deu milions d'euros, i finalment, només 6,7, a amortització i interessos, la qual cosa, en una economia domèstica, significaria que de 1200 € de renda familiar mensual, es destinarien a amortitzar l'endeutament, 80,4 €, és a dir, que de cada 200.000 ptes, se'n destinarien 13.400 a finançar l'endeutament.

En darrer terme, va intervenir el Sr. Alcalde, només per indicar que, insistint en aquesta idea, hi havien diferents visions de la ciutat, si bé l'equip de govern estava convençut que aquest pressupost que avui es presentava, tenia la ferma voluntat d'esdevenir una eina de servei als ciutadans, la ferma voluntat de seguir construint una ciutat sostenible, i de seguir practicant polítiques socials i d'habitatge respectuoses amb el medi ambient, i una voluntat molt clara de seguir treballant en els barris, en una política de proximitat, de seguir desenvolupant nous equipaments, i de fer una ciutat més participativa, amb la voluntat de consolidar els drets civils de tots els ciutadans.

Tot i amb això, el Sr. Alcalde va dir que hi havia una esmena prèvia d'EUiA, que s'havia de votar. Sotmesa a votació, aquesta va resultar rebutjada per 3 vots a favor (2 EUiA 1 ERC), 12 en contra (12 PSC) i 6 abstencions (3 PPC, 2 CiU i 1 IC-EV).

Finalment, el pressupost va ser votat afirmativament, amb el resultat que figura a l'encapçalament d'aquest acord.

3 - REFINANCIACIÓ DEUTE AMB BBVA-BCL

Per a finançar, en part, els programes d'inversió de diferents exercicis, aquest Ajuntament va contractar amb el Banco Bilbao Vizcaya Argentaria S.A. (BBVA) i amb el banc del mateix grup Banco de Crédito Local, els crèdits següents amb les peculiaritats que es detallen:

<i>Data</i>	<i>Import inicial</i>	<i>Tipus d'interès</i>	<i>Primera anualitat</i>	<i>Darrera anualitat</i>
10/12/2001	100.000.000 Pts (601.012'10 €)	Euribor/més 0'090%	31/03/2003	31/12/2011
12/06/2002	3.459.109 €	Euribor més 0'080 %	31/03/2004	31/12/2012
30/12/2002	1.502.531 €	Euribor més 0'115%	31/03/2004	31/12/2012

En data d'avui i en el mateix ordre dels crèdits esmentats, la quantitat pendent d'amortització d'aquests crèdits és la següent:

/// BBVA de 10/12/2001	417.369'39
/// BCL de 12/06/2002.....	2.786.504'48
/// BCL de 30/12/2002.....	1.210.372'21
<u>TOTAL</u>	<u>4.414.246'08</u>

S'estima oportú i convenient pels interessos municipals, segons l'evolució dels tipus d'interès i la conjuntura econòmica, tornar a finançar aquests crèdits unificant-los en un de sol i en la quantia expressada.

Un cop celebrades una sèrie de reunions dels serveis econòmics de l'Ajuntament i representants del BBVA-BCL, s'ha arribat a la conclusió que el més beneficiós per ambdues parts és tornar a finançar l'import actual pendent, amb un període d'amortització de vint anys, més un any de carència i al tipus d'interès de l'Euribor a tres mesos més un diferencial del 0'09, que resulta de la mitjana aritmètica ponderada dels tipus dels crèdits actuals.

S'acorda:

PRIMER.- APROVAR tornar a finançar els crèdits relacionats en la part expositiva, amb el Banc BBVA-BCL, en les condicions següents:

- ~~///~~ *Import total: 4.414.246'08*
- ~~///~~ *Termini d'amortització: 20 anys*
- ~~///~~ *Carència: 1 any*
- ~~///~~ *Tipus d'interès: Euribor a tres mesos més 0'09*
- ~~///~~ *Liquidació d'interessos i amortització : trimestrals*
- ~~///~~ *Primera amortització: 31 març 2007*
- ~~///~~ *Ultima amortització: 31 desembre 2026*

SEGON.- Autoritzar el senyor alcalde o persona en qui delegui per a resoldre quantes incidències poguessin plantejar-se i firmar-ne els documents necessaris.

Aquest punt de l'ordre del dia de la sessió va ser aprovat per tretze (13) vots a favor (12 PSC, i 1 I-EV-IG), i cinc (5) en contra (Sr. Llobet, Sáez i Engli del PPC i Sr. Dalmau i Alavedra de CiU), i tres (3) abstencions (2 EUiA i 1 ERC) donant-se per tant el vot favorable de la majoria simple (més vots afirmatius que negatius) dels membres de la Corporació presents –en aquest moment- a la sessió (21), quòrum que, amb caràcter general, exigeix l'art. 47.1 de la Ley 7/1985, de 2 de abril, Reguladora de las Bases del Régimen Local, i l'art. 114.1 del Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya.

El Sr. Víctor Carnero va començar la seva intervenció indicant que, com tothom ja sabia, des de l'any 2002 es va produir la reforma parcial de l'IAE amb la conseqüent pèrdua de recaptació per part de l'Ajuntament com a conseqüència de la no tributació d'una part important de les activitats econòmiques de la població. La pèrdua en la recaptació es pot xifrar en uns 600.000 €. En aquest sentit, va dir que amb la finalitat de poder equilibrar el pressupost sense incrementar la pressió fiscal, ni tampoc reduir els serveis que es venien prestant, l'equip de govern proposava com mesura cautelar el refinançament parcial del deute. Per això, el Sr. Carnero va dir que es considerava oportú i convenient pels interessos municipals, segons l'evolució dels tipus d'interès i la conjuntura econòmica, refinançar una part del deute, concretament tres crèdits que es tenien contractats amb el Banc Bilbao Vizcaya Argentaria S.A. (BBVA) i amb el banc del mateix grup Banco de Crédito Local, unificant-los en un de sol en la quantia expressada, de 4.414.246,08 €.

Les condicions eren les que constaven a l'expedient, és a dir, un termini d'amortització de 20 anys, amb una carència d'1 any, un tipus d'interès equivalent a l'Euribor a tres mesos més un 0,09 i amb liquidació d'interessos i amortització trimestrals.

A continuació, va fer ús de la paraula el Sr. Jaume Grau, en nom d'EUiA, el qual va manifestar que la posició del seu grup seria l'abstenció, ja que, tot i entenent les raons que portaven a aquesta renegociació, i sense perjudici de que ja en el seu dia van criticar el fet d'allargar els terminis d'amortització a vint anys, el cert era que com a filosofia, l'allargament dels terminis d'amortització potser no era la solució més adient, atès que comportava que al capdavall, s'havien de pagar molts més interessos bancaris.

De la seva banda el Sr. Josep Mº Dalmau, en nom de CiU, va dir que entenien també els motius del refinançament del deute, però al mateix temps va afegir que no estaven d'acord amb la justificació donada de que això era degut a la necessitat de compensar la pèrdua del IAE, ja que amb les transferències corrents de l'Administració de l'Estat

previstes per enguany, així com les noves activitats econòmiques, la compensació quasi bé ja s'havia produït, raó per la qual el seu vot seria negatiu.

Per altra banda el Sr. Sergi Engli, en nom del PPC, va manifestar que el vot del seu grup municipal també seria negatiu, atès que, en primer lloc, la base estava relacionada amb la reducció d'ingressos d'uns 600.000 €, que ja estaven compensats a posteriori; en segon lloc, per què el cost d'aquests préstecs, si es mantinguessin els tipus durant vint anys, seria d'un milió i mig d'euros, quan el cert era que el cos actual d'aquests préstecs era de només 400.000 €, de tal manera que per estalviar 600.000 €, n'havíem de pagar un milió més; i finalment, per què ens estàvem endeutant a vint anys per causa d'uns préstecs que es van demanar per a unes inversions que ja començaven a fer fallida, indicant que no oli agradaria que els seus fills estiguessin pagant això durant vint anys.

Esgotats els assumptes a discutir, el Sr. Alcalde-President dona per acabada la sessió essent les onze hores, quinze minuts, de la qual cosa i del que s'hi ha dit, jo el Secretari en dono fe.

L'Alcalde

El Secretari

Joaquim Balsera García

Guillermo de Prada Bengoa